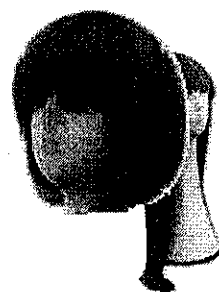

בסייד
מכו פועייה - פוריות ורפואה עפיי ההלכה.
Puah Institute - Fertility and Medicine in Accordance with Halacha

היחידה להלכה יישומית

פאות נוכריות מתקרובת עבודה זרה

חלק ב'

פנימי

דפי עזר לשיעורו של:
הרב מנחם בורשטין

מנחם אב תשע"ה

רח' עזריאל 19, ג. שאול, ירושלים 95477, טלי 02-6515050, פקס, 02-6517501
19, Azriel St. Givat Shaul, Jerusalem 95477, Tel: 02-6515050 Fax: 02-6517501
דואר אלקטרוני: E-mail: info@puah.org.il אתר: Site: www.puah.org.il

תוכן עניינים

	לקט עיתונות
1-6	כתבה ב"משפחה" תשס"ב
7	בעקבות הכתבה...
8-10	התעוררות הפרשיה בתחילת אייר תשס"ד
11-30	פסיקת הרבנים בסוף אייר תשס"ד
31-75	בעקבות סערת השערות אייר-סיון תשס"ד
	פרטים על הע"ז
76-78	תגלחת בהודו
78-79	מכירת פאות משיער שנגזז במתחם העבודה זרה בהודו
80-89	עבודה זרה בהודו/ מקום ההתספרות - אוסף מהאינטרנט
90-100	תעשיית השערות מהודו - כתבה מצולמת מה-Tennessee
101-105	מקדש השיאים - כתבה מצולמת מאתר צרפתי
106-112	אוסף של חומר בנושא השיער מהודו - הרב צבי רוגין
113-114	כחוט השערה—שי פאר
115-117	קטעי עיתונות שונים

מהדורה ראשונה: תשס"ד

מהדורה שנייה: מנחם אב תשע"ה

"סוגיות אקטואליות במקורות היהדות"

דף הסבר

מחלקת ההדרכה של מכון פוע"ה עוסקת במתן שיעורים ובארגון ימי עיון לרבנים, לרופאים ולציבור הרחב בעיקר בענייני רפואה והלכה.

במהלך השיעורים הללו התברר, שקיימת בתקופתנו התעניינות רבה ביחס התורה לנושאים אקטואליים ככלל. בעקבות זאת הרחבנו את מגוון הנושאים, שבהם עוסקים השיעורים, מעבר לתחומי הרפואה וההלכה, ולשם כך ריכזנו חומר מתאים בנושאים השונים.

החומר שנבחר כולל בדרך כלל את המקורות היסודיים בנושא הנלמד וכן אוסף של מאמרים המסכמים את הנושא. (בשל כך, יתכן שתהיה חפיפה בין מספר מאמרים, שכל אחד מהם מסכם את הנושא בהדגשים שונים.)

אוסף המאמרים יאפשר ללומדים להמשיך ולהעשיר את עצמם בלימוד הנושא מעבר למה שניתן להספיק במהלך השיעור, וכן יוכל להועיל למעוניינים להכין שיעורים בנושאים הנדונים.

המאמרים המופיעים בחוברת נכתבו על דעת כותביהם, ואין בהבאדם משום הסכמה עם חוכמם. פעמים אף הבאנו מאמר שאינו מקובל, על מנת להתמודד עם הבעיות העולה ממנו.

הקובץ הנוכחי הוא לצרכים פנימיים בלבד וע"כ אינו מיועד למכירה או למטרות רווח. ההנהלה שוקלת אפשרות של פניה למחברים, על מנת להוציא את הדברים לאור.

הנהלת המכון מודה לנדיבי העם, שסייעו בהדפסה הראשונית של החומר.

נשמח לקבל הארות והערות.

בברכה
אנני מילר
חבר מנחם בורשטיין
ראש המכון

המלצה

לפעילותו הברוכה של מכון פועה יצא שם נכבד ובכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מיליהם.

מחלקת ההדרכה של המכון מוציאה לאור ספרים וחוברות לרוב, אשר הם אבן יסוד בלימוד ענייני רפואה והלכה.

הנה בשנים האחרונות נשאו ליבם להעשיר את הציבור במפעל מיוחד של איסוף חומר על סוגיות אקטואליות במקורות היהדות.

רבני המכון ובראשם הרה"ג מנחם בורשטיין שליטי"א. שמו לב שישנה התעניינות רבה בציבור בדעת היהדות על סוגיות אקטואליות מחיינו.

ועל כן, לקח על עצמו ראש המכון, לאסוף חומר בנושאים שונים, על מנת שיוכלו רבים ללמוד כל נושא לעומק. וכדי שיוכל כל רב או מורה להכין את השיעור כשהחומר הרה"ג מסוכם ומוכן לפניו.

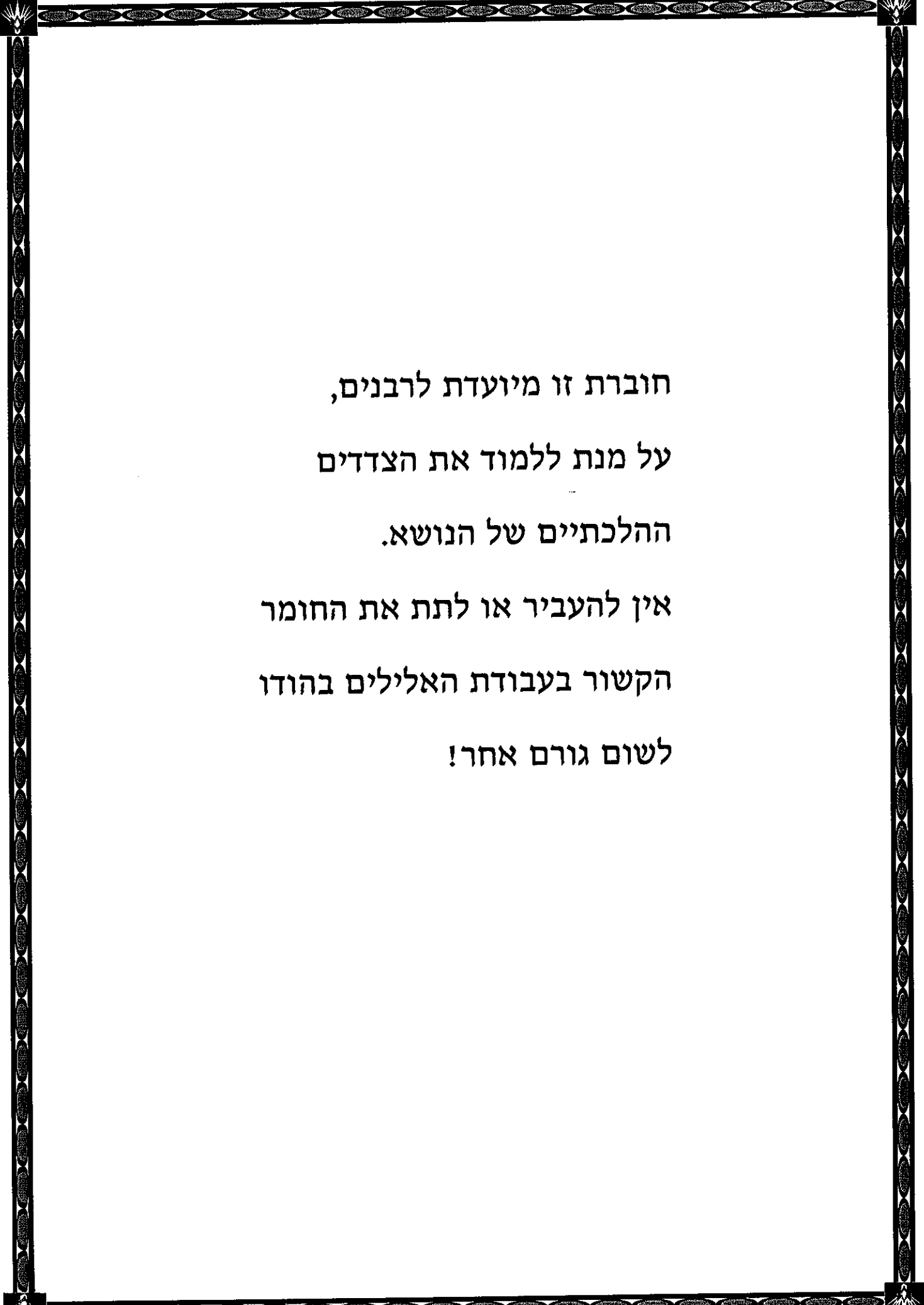
זכינו, ועל נושאים רבים ביהדות נכתב רבות, ואדם תמנונין ללבן נושא מסוים קשה לו להספיק לאתר בספריות אף כל המאמרים. ויפה עשו שהביאו הכול כשולחן ערוך בפני חלומד.

במשך הזמן הספיקו כבר להכין כמה מאות חוברות וכעת הם שוקדים על הוצאתם לאור. כל מפעל שמטרתו להגביר את הלימוד בעם ישראל, יבורך. ובמיוחד יבורך מפעל זה אשר גורם ללימוד תורה מתוך העמקה, ומתוך תרבות הדעת והוא אחד ממפעלי הרבים והמבורכים של הרב המבורך הרה"ג מנחם בורשטיין שליטי"א ראש מכון פועה.

הנני מברך בכל מילי דמיטב את כל המסייעים למפעל חשוב זה, ומרבים ומוסיפים ללא ימוש ספר התורה הזה מפיד.

מרדכי אליהו

הראשון לציון הרה"ג הראשי לישראל לשעבר

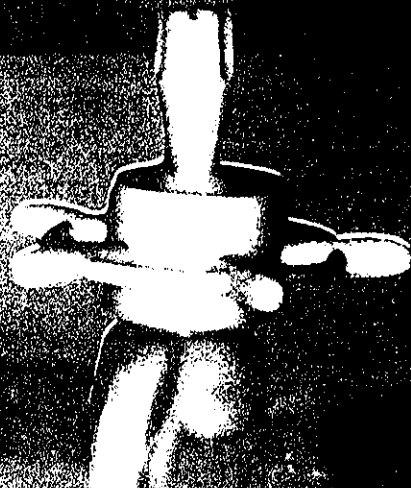

חוברת זו מיועדת לרבנים,
על מנת ללמוד את הצדדים
ההלכתיים של הנושא.
אין להעביר או לתת את החומר
הקשור בעבודת האלילים בהודו
לשום גורם אחר!

קטעי עיתונות

"אין פֿיאה עם שיער שמגיע מאיטליה", אומרת בעלת חברת "גלית איטליה". השיער, מתברר, גם לא מגיע מאיטליה. "אני יכולה להעיד על כך. השיער מגיע ממקומות שונים בעולם, שרחוקים מאירופה ■ פאות הקאסטם היקרות הצועדות בדאש, שנויות במחלוקת מאז ומתמיד. תחקיר "משפחה" חושף: יתכן ופאת הקאסטם שאתן חובשות אסורה בהנאה כיוון שהשיער מגיע מ"עבודה זרה" ■ הפאות, הנקנות בסכומים של אלפי דולרים, מרוששות את הלקוחות ומעשירות את חשבונות הבנק של היבואנים. לסכומים הגבוהים הנגבים אין כל הצדקה. לעתים, פאות פשוטות "מתחפשות" לקאסטם, והלקוחה התמימה משלמת טבין ותקילין

עבודה (ז)

האבדן, שהמתין מאחורי דלת הגמ"ח, נראה מוסרד ביותר. הוא העביר משקלו מרגל לרגל בחוסר סבלנות, ויאושו בלט. האבדן שהופיע מאחוריו, לא היה שונה במראהו. הצצה זה בזה הבהירה להם שהם מכירים והימים מפעמים קודמות שהתדפקו על אותה דלת. לשני הם בנות העומדות לחינשא בעוד מספר שבועות, והתוצאות הרבות מריצות אותם לגלגל עוד ועוד 'דוקים' שמשחירים את עיניהם.

"חיים אשתי הלכה לקנות עם הכלה פאות", שטח האחד את הצדה לה התודע לאחורונה. "כל פאה עולה בסביבות אלף דולר. אפילו יותר". "אצלי לקחו עבור פאה אחת אלף מאתיים, והסתפקו שהשנייה תחיה בחצי המחיר", חרס השני, תוך שהוא מגולל את סיפורו. "אבל גם לשני ייה, כסף מנלו" עמדו אימות השניים, ונללו ביר יתם צרות של אבות לבלות.

דלת בית הגמ"ח נפתחה, ומשם יצא לא אחר מאשר... בעלה של יבאנית הפאות, שזה מכבר גמלה בליבו החלטה לחקים קרן תלוואות במח"ח הידוע, לעילוי נשמת תורו. "חוקרן קטנה ככל שתחיה", כך הסבירו לו בעלי הגמ"ח, "תחיה לעוד רב למשפחות רבות הנאנקות תחת עול פרנסה חבית או נישואי הילדים". בגלל קניית קאסטם, למשל.

המעשה שאירע לפני כחודשיים, מגלם, אם תרצו, את תמונת חסד העגומה שבשטח. בשביל

שיער הפאה מלבינים שערות ראשים וקנים רבים, והיבואנים יכולים רק לצחוק כל הדרך לקופה.

אצל כלות רבות, חלק מתדוניה היא פאה. נכון יותר שהיית, וקאסטם כמובן.

אין נישואי אמותיהן והקימו בתים לתפארת בישראל ללא פאת קאסטם. נבצר מבינתו להבין. יש כאלה שהקאסטם נראית להם כציד חובה, בדיוק כמו חג ועליית הכורז, שלא ניתן לוותר עליו. היו סמינרים שניסו לטפל במצב, ולהדגיש את חסן של הסתמקות במרקס, אבל הסחף הוא כה גדול, עד שגדמה שהשערות פסקו את האחיזים, והקאסטם ממשיך לעוד בראש, למגינת ליבם של חותמים רבים.

מיד אין ציינה

מתחקיר מעמיק שערך "משפחה", מתבודד שהמתירים האסטרטגיים הנגבים עבור פאת קאסטם, שאמורה להחליק מספר שנים, חס מספרים ביותר, וכלי כל הצדקה. בסוף, הסתירה גם לא מסתמקת כלום. "פאה קמירה לאורך ימים" "המילה קאסטם", מסבירה הפאנית שלומוית, יועצת מקצועית לחברת הפאות "לית איטליה", "פירושת הוא למי חומנה אישית, כלומר פאה המיועדת לפי מידת ועיצוב אישי של הלכות. קאסטם במנהג השלם" ידוע, ובא לידי שימוש בכל התחומים של העולה, הלבשה ועיצוב בית. הנעשים לפי חומנה ועקמו של הלכות. פאות ח'מי קאסטם, כחומנה כן היא, דומה לקאסטם. "המילה קאסטם", אינה מתייחסת לא לשיב

השיער, לא למקורו, ולא למחירו, כפי שהצבורת רבות בסעות. משום מה, המושג התוארוה נקדוזה לשיער איכותי מאירופה. מנותח במיוחד המושג קאסטם מקופטא, שזו פאה העולה מאות רבים של דולרים. אם קאסטם היא חתאמה אישית, פאה שנעשתה במיוחד בשביל הלכותה, לעולם אינה יכולה להיות מקופטא. בדיוק כמו שתאמרו 'קור דמו עור', או 'משי אמיתי נמול משי'.

רוב פאות הקאסטם המיובאות לישראל, מקור שערן הוא במזרח. במילים נאוגרפיות יותר, הכוונה היא לסין, תורו (ראו מסגרת), הונג קונג, אינדונזיה, תאילנד, סין לאוקה, ושאר ארצות המזרח הדרומי. לאחרונה התחילו למכור שיער גם ברוסיה. במקרה הטוב (או הגרוע ביותר, תלוי איך פאנית שואלים), מקורו של השיער הוא באוקראינה או בסוריקה. המקור הסיני נחשב לירוד ביותר. מעטות הן הפאות ששערן מגיע מאירופה ממש. ישנן פאות חלקות ששערן הוא בעצם שיער זב סוס, והן גם יכולות להימכר כ"קאסטם", במחירים גבוהים, בעוד שעלותן קטנה ביותר.

את העשרות הללו מטיסים לאירופה, למפעלים לריבוד שיער. לעיתים, הקיבוד נעשה בסין או באוקראינה, מה שמזלזל את המחיר, ויש אחרים שמזרז את האיכות באותו יום, כך שפאה כזאת, על פי מה שמדווח פאנית בשקט, שלא ליתוס, ואחרי שהבטחנו להן אין טורר פעמים שלא נצטט אותן בשמן, מדווח יכול להסתמך ב-300000 לצרכן, לכל חיונה. בפועל נגבים עליה סכומים כמילים ומשולשים. היבואנים מנופפים בפאות "אירופאיות" או "איטלקיות", בעוד שכינם

רה) ברראט

המחיר

הפאה של בודהה

שיער המגיע מהודו ונמכר לפאות מקורו לפעמים טמון ב... עבודה זרה, האסורה בהנאה, כך אמרו ל"משפחה" גורמים שונים.

סניור ג'ובאני, גוי איטלקי המתעסק בתעשיית השיער באיטליה, השיח לפי תומו באוזני אחת היבואניות, שהשיער אותו הוא מביא מהודו, נמכר לו באמצעות כוהני דת של הבודהה. בהודו נוהגים האנשים לתרום לבית התיפלה של הבודהה כספים ומתנות. נשים עניות, שרוצות גם הן להשתתף ב"מצווה", אך הן מחוסרות כל, מצאו פתרון. הן גוזזות את שערותיהן ומקליזות אותו לבודהה. כהני הדת מוכרים את השיער לאנשים דוגמת סניור ג'ובאני, לתעשיית השיער לפאריז.

ניסינו לברר את הנושא אצל יבואניות, ומסתבר שהן התעורו ממנו. אחת מהן סיפרה שהיא אכן מכירה מקרוב את סניור ג'ובאני, וביררה בעבורנו את העובדות. מסתבר שאכן כך. השוטר שמגיע מהודו, הוא שיער שנמכר בשביל הבודה, ובכסף, ייתכן, וכך יש להעריך, לא קונים בו שוקולד לאכילה, אלא חפצים לבית התיפלה ולבודה.

גם אם הפאנתיאזם אומר לך שהשעיר מגיע מאוקראינה, את יכולה לסמוך רק על מילה שלה. אין כל חותמת על אף פאה מאין מקורה, וגם אם היתה, לזי תסמכי עליה שאין באמוזיפת. הרי אין "וועד כשרות" שיכול לחתום על כך.

הרב זאב שטייגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכתות
ב"לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי בודהיזם,
זו עבודה זרה, בלי ספק.

"הבורה הוא למעשה בן מלך שנולד לפני 2,500 שנה, שחיפש תכלית לחיים וטען שקיבל 'הארה'. ממנו התגלגלה הדת, שהנהיגה מדיטציות כחלק מהפולחן שלה. דרך המדיטציות, לטענתם של הבודהיסטים, מגיעים לאותה 'הארה' כביכול.

"כיום הבודהים זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת מספר המאמינים ששייכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט, והנושא הבוהיסטי שתפס תאוצה בכל העולם הוא נושא המדיטציה על כל צורותיה. הגורו מהרישי מהש יוגי, למשל, היושב בהולנד מלמד מדיטציה מסויימת. מדיטציה טראנסנדנטלית.

"אדם המקבל את הטכניקה של המדיצטיה ונעשה בקי בה, צריך להקריב מנחה למורים שמלמדים אותו, הנקראים 'ברהמינים'. בין השאר מביאים פירות, מרחים, נרות, צעפים, ייתכן שגם שיער. אני משער", אומר הרב שטיגליץ, "שאם אכן מוקרב שיער, הברהמינים המוכרים את המנחות משתמשים בו לצורך תחזוקת ה'מקדש הבודהי'". שיער אכן מוקרב לברהמינים למען הבודהה, כך טוענים מי שמכיר זאת מקרוב, וסניור ג'ובאני האיטלקי, עומד על דעתו, שהוא אחד מאלה שרוכשים אותו מהבודהה, ליתר דיוק, מהברהמינים.

שמשולט מעבר לאלף דולר הוא רק בשביל השם.
ראיתי פה אחד שנמכרות 1700\$ דולר, בלי שום
הצדקה, וזה פשוט לשעז" הוא לא חולסת במילים
הדריפות. "אני לא מבינה על מה טובים את הסכום
הזה. הפאה הכי טובה צריכה לעלות לא יותר
מאלף דולר" היא חוזרת ומדגישה.

גם על הטכום: אף דולר וחולקים רבים. תמי
עצמה מורה, שהיא נתקלה בפאות שדחוקות
מלהיקרא "קאסטם", ומכרות במחירים מופרזים.
היום הכל נקרא קאסטם, כלי שום קשר. מזכירים
לנו את הפאות הרגילות, שנהגנו לקנות בעבר,
במאות שקלים, כ"שמי קאסטם", "יורו קאסטם",
או "קאסטם" ומקפיצים מחירים במאות אחוזים,
רק בגלל השם של היבואן. פשוט, רואים שהציבור
רוצה קאסטם, אז מגיעים יבואנים שבעד עסקו
בייבוא פאות פשוטות, או שנכנסים אנשים
חדשים לעסק והם מתחילים למכור פאות
פשוטות כאלו הן יקרות, תשלעות לא
איכותיות ותחפירה המוכה לפעמים.
נואב הלב שאנשים חזקים כסף
לחינם. אפשר להסתפק בפאה טובה
במחיר הרבה יותר נמוך."

"היום בלתי נדיר"

קאסטל, בלי שווייץ

מוכרים לנו את המאות

הדוגמאות, שיש להן

770923

THE "NEW" NEW

THE NEW

WILLIAMS

SECRET 000111Z

[illegible]

שם, כמוכן אפשר לחבץ אותן, כי הדברים שהן
סימור, מעמידים באור אפל מאוד את מכירת פאות
הקאסטים.

התעשייה של המאות מלגולת בארץ חת עתק, המאחד במליוני דולרים רבים, לפי הערכות של פאניו, וגלי כל הצורה.

המזל אחת מיבואניות המאות (טביקסה)
 כתוראין בשם בדרן, מציקה את הליון שלה תחת
 המונח "אליקס" - המאות שלי ומכרות בסביבות
 7805 היא המורה, "אליקס" שבוטטה ללי טאוי
 המכונה את המונח, לרבות, במהרה, והיא
 שמה לעלות לא שנה מאלה וזל, כל שנה

הוא נשאל כיצד ייתכן שיש אלוהים ואין אלוהים, ומה זה אומר שיש אלוהים ואין אלוהים. הוא משיב: "אין אלוהים" אומר שיש אלוהים, ו"יש אלוהים" אומר שאין אלוהים. זהו סודו של הדת.

התורה והנבואה
הנבואה וההנהגה
ההנהגה וההנהגה

[illegible]

עבודה (זרה) בראש

בכונה של פאה אחרת, מיוזרה אולי פחות מפורסמת, שבראית לא פחות נפלא, ובכך אקל על הוורדים, ארזיש שעשיתי משהו נפלא! היה שווה להתראות, למרות ההשטש שאולי יהיה אותי."

כלות שקומות פאות 2000-3000 שקלים כל אחת, מרגישות "בדיקות" ו"מסתפקות במועט", לעומת חברותיהן שהוציאו עשרת אלפים שקלים על כל הסיפור.

לאה, אם של מספר בנות, שאחת מהן היא כלה, מספרת שההוצאה הכבדה של קניית פאות, הביאה אותה לעשות מעשה. "אי אפשר לעמוד בהוצאה הזאת, במיוחד שיש לי כל שנה לחתן, ברוך השם. עם קצת קשרים, המעתי ליבואן שהביא לי פאות קאסטם 400.33 עם הוספת שיער, שעלתה עוד 280 ועיצוב ששילמנו קילו 400 יצאנו עם פאות שבדיק כאלה נמכרות בסלונים באלף דולר ויותר. בעוד אנחנו שילמנו קצת יותר 500.50"

תעשיית מליונים

למה המהירים כל כך מופרזים?

"הכל עניין של הצע וביקוש", פוסקת אפרת (שם שם בדוי), פאנית מפורסמת מבני ברק, שאנציה את הכשטם רק בסוף שיחה ארוכה איתה. לאחר שגם היא נדבחה לנו טיפוסים כאובים על הורים שמתאמצים רק בגלל לחץ חברתי להוציא חתן תועמות, היא אמרנו: "הראו, במחיר של דירה בחיפה או בחפץ של אבא וזאת לקנות בניין בעמקאל או בארמקום. הכל בגלל הצע וביקוש. כך גם בתחום המאות".

גם את מסיכומי, אם כך, שהמהירים לא מוציאים דקים, ורק בגלל שהציבור מבקש קאסטם, המהירים נוסקים?

"לא ממש", היא מתפלחל ביוסוחיה, "אבל ברור שהביקוש הורס לעליית המחיר. למרות, חיבואנים, הסוכנים והפאניות, לא היו מעיינים לבקש טכומים אסטרונומיים, אם הציבור לא היה משלם אותם, מבלי להגיד עפעף. אני מחזיקה בחנות פאות קאסטם של כמה יבואנים. אפשר לראות את החבולים בין הפאות, שלא סלן על אחת קו של איכות, ובכל זאת המחירים - זהים. לא כל הלכותות שמות לב, אבל נשים עם מודעות מביעות".

"ומהירים שווים בהחלט את הסחורה", קובעת פאנית מפורסמת אחרת. "מזדה שהכלות מסתובבות מרוצות. אם פאות קאסטם היתה עניין שלא משתלם להשקיע בו, גם הציבור לא היה מתוהה בשיט, והיה נעביע בגללים. אם נוריד מחירים, אז אין ספק שגם הציבור תוד. את יכולה לראות דיווח מביעים של פאות קאסטם במחיר, שנמכרות ב-500-300 דולר. זה פשוט לא ייתכן!"

אם אחת לא יושב בעצמות, מה סוכה במחיר בית. גם לא במחיר. וזה, מחד, פאנית אחרת, ומאידך, מנהלים מנהלים "מליונים" במחירים, מספרת מנהלים של היבואן.

אותה פאה בחצי מחיר

ישראל היא רק מקום אחד בו תעשיית הפאות משווקת. ברחבי ארצות הברית משווקים יותר פאות. גם אירופה היא מקום בו הפאות פופולריות.

קטגוריית הפאות העולמית, נחלקת לשלושה חלקים: פאות הנרכשות כ"פיישן", על פי שמן המקצועי, כלומר כאופנה. הפאות הנחבשות כחוליק לכיסוי ראש, ופאות הנחבשות על ידי חולים, ל"ע, שבגלל סיפולי הכימותרפיה שלהם, או טיפולים אחרים שעברו, כמו טיפולי הגזות של שנות החמישים, שערם נושר, והם נזקקים לתחליף שיער.

כל אלה מגיעים למספרים של מליוני פאות בשנה, המיוצרות בעולם בעיקר משיער המגיע מכיוון המזרח הרחוק.

הפאנית מרים (שם בדוי, לבקשתה) נשמעת מלגלגת. "לכלות רבות שקומות קאסטם, אני רוצה לומר מילה קצרה וקצת לא יפה "פראיירית". אני רואה שמוכרים פאות משיער דוד באלף ואפילו באלף וחמש מאות דולרים. ישן חברות לייצור "פאות קאסטם" המורחות קאפסולות על הפאה לפני שהיא יוצאת לסלונים. הברק נראה נפלא ומאוזן עיניים. תקופה אחרי חבישת הפאה - האמת מתגלה. אני רואה כלות שדורשות קאסטם, כדי להיות כמו כולן, ולבני נחמץ. בכסף שהן משקיעות על פאה אחת, הן יכולות לקנות שתיים של "סמי קאסטם" למשל, ולחישאר עם עודף. פאות הקמי קאסטם לא נופלות באיכותן ובמראן מאלו החכות לתואר "קאסטם". לאחר שנה של חבישה אי אפשר להבחין בהבדל. ואת זה אני אמרת לך ראחורית של פאנית בעלת חוש של שנים.

"ברור שלי עדיף שיקנו את הקאסטם, אני מרווחת עליהן יותר, כמוכן. ועם זאת אני אומרת כאן את הדברים, כי כואב הלב לראות הורים שלווים כסף ונכנסים לחובות המשתרגים מעל לראשם. העיקר שהבת שלהן תהיה כמו כל הכלות". קניית קאסטם היא מטלה מיותרת."

אז לא תחשבת שיש מרים שיקראו את הדברים, ויהיו שמה נאמרת, שגד את נאמרת את המי שחיי את שחבת?

(מתוך קשר) "ע, בדיחות! היה אמורה בוונה מלגלגת, "אם תשכנעו שאפשר היה להשקיע את דיווח מדי אזור ומאסטם מדי שנות של חבישה על האחורית מובנה לפרות נה" והם רשם יצא את דבר. הורם אמרתי ללך פאה, להחיר משישים, ולעשות בזה

ברור שלי עדיף שיקנו את

הקאסטם, אני מרווחת עליהן

יותר, כמוכן. ועם זאת אני

אומרת כאן את הדברים, כי

כואב הלב לראות הורים שלווים

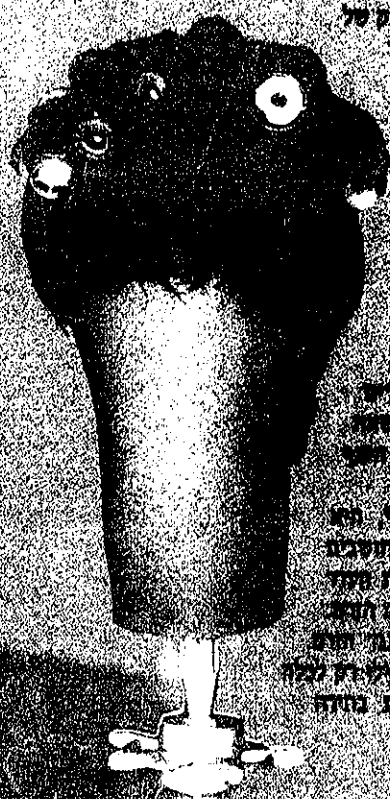
כסף ונכנסים לחובות

המשתרגים מעל לראשם,

העיקר שהבת שלהן תהיה "כמו

כל הכלות". קניית קאסטם היא

מטלה מיותרת."

הפאות עולות להם בזיל האל, והציבור העשיר והסיפס, היא מוסיפה, קונה הכל. גם שערות של חתול בשק.

לא נכנסו לאף חשבון בנק ולא בדקנו מאונ' ים, אך לפי הצורה בה עמדו יבואנים על רגליהם האחריות כשהתקשרנו אליהם וביקשנו לדעת כמה משלמים עבור שיער במזרח ובאוקראינה, וכמה הם האחריות המושקעים על העבודה, העיר בוד וכו' - אפשר להבין שאכן זו תעשייה כבדה של כסף. כולם הצהירו שהפאות שלהם מושקעות ואיכותיות, אבל לא פירוט היכן מושקע הכסף. "תשכחו מזה, אף אחד לא ימסור לכם מידע על כך", אמרה פאנית מפורסמת מהצפון.

"מתח הרווחים גבוה מאוד, על גבו של הציבור". הטכניקה מישהי שהיתה בעבר בתעשיית הפאות. "עד כמה שהיבואנים יאמרו שהפאה מושקעת, והיא שווה כל סנט, אני לא מאמינה", הבטיחה לנו פאנית הקרובה לעסק. לדבריה, ק"ג של שיער ממוצע שמגיע מאוקראינה עולה 100.5 שק"ג אחד של שיער אפשר לייצר כמה פאות. לעומתה, תמי היבואנית נקבה בסכום של 600\$ לק"ג שיער איכותי. קשה היה לבדוק את הדברים, אך מה שכולן הבטיחו, שזה לא הכסף הגדול.

"משלמים לא רק עבור הפאה, אלא גם עבור הצינוב", קובעות פאניות פומולריות אצל כלות. "קחו את אותה פאה שמכירים אצלי, ועצבו אותה אצל פאנית מתחילה, וזו הפאה אכן תהיה שווה את הצי המזרחי".

■ אין יבואן אישה ממוצעת לקנות פאה ולחיות רגועה, ששכמה לא נזקק לשווא?

"היא צריכה לתת אמון בפאנית", אומרת מיכל (שוב שם בדוי, כנהוג במקומותינו). "אני לא הייתי נותנת אמון בכל פאנית, גם אם פאה לראש, והיא נחשבת לאישה חרדית. למעטים יבואנים מחליקים את לשונם, ומבטיחים לפאניות חדים וגבעות

עדיין יש קהילות לא קטנות בהן נשמעים לדעתם של הרבנים, האוסרים פאות קאסטם בדוקא בגלל מראית עין.

הורים רבים, שהיו שמחים לו גם אצלם היו מצטרפים לאיסור, מוצאים עצמם לכודים בלחץ חברתי שדורש לכל כלה פאה יקרה שכזאת.

מבלי להיכנס לפולמוס ההלכתי בנושא הבישת פאות, צורתן ומראן, שלזה כבר נדרשו רבנים וטובים, בחרנו להתמקד במן הצרכני, ולהביא בפני חלקוחות את העובדות בשטח.

בנוגע לאיכות, והן 'מוכרות' אותם ללקוחות. אני מזהירה אותך שהמילים שלי הם 'חומר נפץ'. יהיו יבואנים שיכעסו מאוד על הדברים. אני לא רוצה להכליל את כולם תחת אותה מטריה, אבל חשוב לי שהציבור ידע שכן, יש כאן הרבה בעיות בענף. פוגשים באנשים לא הגונים ולא ישרים".

מיכל, יש לציין, מתנסחת במילים עדינות יחסית למילים הבוטות ששמענו מפי פאניות אחרות, שכינו את המצב "שוק פרוע", ו"שחיתות".

איפה זה אירופה?

לצורך הכנת התחקיר עברו כתבותינו במספר סלונים, ובחנו פאות. גם בעינינו, שלא מתיימרות להיות מקצועיות, אפשר היה לראות תבליים. מצאנו פאות שנמכרות באלף דולר, ובשאריות אותן לצידן האחר, אפשר לראות שחן וסילות ברק, וחאיטות שלהן ירדה ביותר. יש תיפודים בפאות שמתיימרות להיות "עבודת יד", והסקן (הרשת) לא באיכות גבוהה. לעומתן, מצאנו פאות באותו מחיר, באיכות גבוהה יותר, וגם, למרבה ההפתעה, פאות "סמי קאסטם" טובות פי כמה, בחצי ובשליש מחיר.

בשוק הפרוע של הפאות, כשאינו אינו מפקח עליו, כולם מבטיחים שהפאה היא מ"שיער אירופאי", וכאן הגענו לשאלה טרייאלית ביותר: היכן היא אירופה? הנובלות של היבשת נחלים ביותר, בכל הקשור לפאות, עד שלפעמים נדמה היה שיש הרבה אנשים שלמדו גאוגרפיה עד כיתה ד', ומפת אירופה נעלמה מידענותם, או שאירופה בשבילם היא חסרת גבולות.

לא כל היבואנים חסידיו לשחק פעולה, כפי שכבר ציינו, היו כאלה.

צוות לצבוח העיתון החקירה לביאוריות פאות ברחבי הארץ והצינו עצמן במתחנות ברישות כאלו, חן ביקשו לראות את מקור השיער של הפאה, והחשובות היו מנומנות. ופאניות "אירופה" רות על עצמן בכל התשובות. כשישקשו לחתום ביד אירופאית, נעצנו במנומנות, ולפעמים מניסוח מתחמקת: "השיער מ"י מאורזת, כך כלומר מפורסם ויש איכות".

■ חוקיות זו חוקיות "אירופה" האמיתית? עורשתו הוא באירופה, אולי לא כל היבואן בטון מוכנה כל שאנו נתחבט למנות סבאלה יאוריגאנה. גם היא באירופה, כלומר במזרח אירופה.

■ ייתכן כי אירופה אמיתית "אירופה" היא באותן על הקמתה האירופית של מדינת ישראל. תמיד תהיה, תלמידתה, שיתופית במידת מה, ויש לה חשיבות במידת מה, שיתוף זה לא נעלם שכן ישנה משהו מאוס, אולי לא כל היבואן יא בליטות שיתוף שיתוף חסרת כל, שיתוף יבואן.

מ"י לא תהיה, כפי שביארנו, אולי לא תהיה נחלת אירופה, אלא תהיה יבואן יד שיתוף.

עבודת (זרה) בראש

"אנשים מגיעים לתפוס אותי במילים, ממשיכה גלית, 'זלבור האם השיער איטלקי. אני מודיעה שלא, זה לא ייתכן שהשיער מגיע משם. רק העיבוד של השיער הוא איטלקי, העישה באיטליה"

"כמי שחיה שנים רבות באיטליה, קרובות לתעשיות השיער, אני יכולה להבדיל על ידי השיער מגיע ממקומות שונים בעולם, שדווקא באיטליה אצלנו, למשל, השיער מגיע מהמזרח, והוא משובר במפעל שלנו באיטליה, בנוסף סודות התהליך הסגור והעיצוב גם הוא איטלקי. 'הזמנת של גלית', יש ליין, עולות חצי מיליון במועד קאסטו רגילות, ולדבריהן של לקוחות סקנו אותן לפני שלוש שנים, הן מחזיקות מעמד לא פחות ממוצאת שטילמו עליהן טבין וטקילן.

"אנשים מגיעים לתפוס אותי במילים, 'המשיך זה גלית, 'זלבור האם השיער איטלקי, אני מודיעה שלא, זה לא ייתכן שהשיער מגיע משם. רק העיבוד

עד של הפאות שהוא מייבא מגיע מאיטליה, הוא משקר!" הודיעה חד וחלק לכתבת, "אין מושג כזה של 'שיער איטלקי'. באיטליה לא מוכרים שיער נקודה."

■ מאין מגיע השיער?
כאן לא קיבלנו תשובה חד משמעית... הפאנית תמי, שמייבאת שיער, מאיטליה, לטענתה, הודעה, לאחר שכתבתנו אמרה לה שאין זה ייתכן שהשיער מגיע מאיטליה, כי השיער מגיע מ"אירופה, ממקור סודי שאני לא מוכנה לגלות אותו, בגלל סוד מקצועי."

"מאיטליה אכן לא מגיע שיער", מסכימה גם גלית, יבואנית פאות, בעלת חברת "גלית איטליה".

פאה לפורים ב - 3,000 ש"ח

במהלך הכנת הכתבה, הצטברו על שולחן המערכת סיפורים רבים של פאות שנקנו כ"קאסטם" או כ"סמי קאסטם", ומהר מאוד סיימו את חייהן, בקיצור ימים ושנים, בארגו תחפושות הפורים של הילדים. צעירות שנישאו והתחתנו להוריהן לקאסטם, ואלה אכן התאמצו לקנות בעבורן פאה שתחזיק חמש שנים, מינימום ארבע וחצי, גילו שהפאה זקנה בטרם עת. "בפועל", כך מספרת אסתר, לקוחה מאוכזבת, "אחרי שנה וחצי של שימוש בפאה היקרה, שעלתה לי אלף דולר (!) לא ניתן היה להוסיף לחבוס אותה".

קחו לדוגמא גם את שרה (השם המלא שמור במערכת, כמו יתר פרטי הסיפור), שרכשה לא מזמן פאה לחתונתה ב - 3000 שקלים. חודש לאחר החתונה, גילתה שהפאה התנפחה מאוד. אמה מיהרה אל הפאנית, שכבר הספיקה לפדות את השיק האחרון מסכום הקנייה, וביקשה להחליף את הפאה. הפאנית הבטיחה לשלוח את הפאה ליבואנית שתעניק לה טיפול שיחזיר אותה למצבה המקורי.

הפאה הסוררת לא התרגשה מהטיפול, ושוב עמדה במריה, והתעקשה לחזור ולהתנפח. כאן הרימה הפאנית ידיים והתנערה: "לכי ליבואנית! הורתה ללקוחה. שרה טרחה ונסעה ממקום מגוריה לבני ברק, שם גערה בה היבואנית שהיא מחוללת מהומה על לא מאומה. 'הפאה בסדר גמור!' טענה. על אף שהיו לקוחות שנדהמו מהשערות השבורות והשרופות.

בהמשך, נודע לשרה שפאות נוספות, שנקנו לאחרונה מאותה יבואנית, גם הן לוקות באותה תסמונת. היא לא ויתרה, והתעקשה לקבל פאה אחרת בתמורה. היבואנית, שהזדעזעה מהדרשה המוחצצת, לטעמה, הגיבה בתגובה הבאה: "לא נורא אם כל אישה תספוג נזק של פאה אחת פעם בחיים. קורה שנתקלים בקנייה בלתי מוצלחת. אני לא יכולה לספוג בעצמי את כל הנזק של כל המשלוח הזה (!) וחץ מזה, כך היבואנית (ושימו לב לטיעון המדהים של הצדקנית): 'את הכסף היית צריכה להוציא בין כה וכה, כך זה נקבע משמיים. אז תשמחו שהוא הלך על פאה לא טובה, במקום לתת אותו לרופא!'"

■ למה כל הדברים הללו קורים?

כל היבואנים והפאניות איתם שוחחנו, הבטיחו שבפאות שלהם זה לא יכול לקרות. ואם בדיוק איתרע מזה של פאה להיות ערימת קש, הם יעמדו מאחורי הלקוחה. אתן מוזמנות לנסות.

"זו דוגמא לפאות מאיכות ירודה, שנמכרות ללא אחריות, ובלי פרופרציה למחיר. לכן חשוב מאוד לקנות פאה מחברה שיש בה צוות בקרה לאיכות השיער, 'אומרת שלומית, הפאנית היעצת מחברת 'גלית איטליה'. 'פאה שיש לך מחברה-אמינה, שתוכלי לחזור אליה במקרה של תקלה. אנחנו, כיבואנים, אחראים למקרה של התנפחות ונשירה בלבד, כמובן, במקרה שהפאה מתוחזקת ומטופלת כראוי."

בטאון העדה החרדית

שבת מברכים פרשת קרח כ"ז סיון תשס"ב

סערה רבתי

פיאות שנשים חובשות בהן - מקורם מעבודה זרה האסורים בהנאה

בשכונות חרדי ש"ל לקראת שב"ק האחרון נחשף מימצא חמור ביותר שהביא לסערה רבה, כאשר נתברר, כי השיער המגיע מהודו ונמכר לפיאות, אותן חובשות נשים, מקורן מחפצי עבודה וזה האסור בהנאה. החשיפה מתגלת בעקבות יבואן שיער ותיק ששמו מגוי איטלקי מתעסק בתעשיית השיער באיטליה, המשוך לפי תורמו, כי השיער אותו הוא מביא מהודו, נמכר לו באמצעות כהני דת של הבודהה.

ובכן מחבר שדרך הע"ז בהודו שאנשים תורמים כספים ומתנות לע"ז, ונשים עניות שאין להם כספים וחפצים לנדבם לע"ז, ובכל זאת רוצים לחת לע"ז, גוזזות את שערותיהן ומקריבות אותו לע"ז, וכהנה הע"ז מוכרים את השיער לסוחר יער, דוגמת אותו יבואן איטלקי, שרכש אותם לתעשיית השיער לפאות.

מתברר עוד שכל הפאות מקורן ממזרח הרחוק, ואין הם משיער איטלקי או קראיני וכדו', מה שאומר שכל הפיאות מקורן מעבודה זרה של הבורהה.

הרב זאב שטיגליץ, ראש המחלקה למאבק במסיון ובכחות
 "לב לאחים", אומר שגדולי הדור קבעו כבר בעבר כי
 בודהיזם, זו עבודה זרה, בלי ספק.

"כיום הבורהזים זו הדת הגדולה ביותר בעולם מבחינת מספר המאמינים ששיכים אליה, אף יותר מהנצרות. המרכז שלה הוא בעיקר בהודו ובטיבט".

הרב שטיינגליץ גם מאשר כי דרך עבודתה של הבורה היא בכך שמנדיבים למענה פירות, פרחים, נרות, צעיפים, וגם שיער, מעתה ברור הדבר שאלו הנכשלות בלבושי הפאות, גם מכניסים את הע"ז לביתם רח"ל.

התגלית הכתה גלים בכל בתי ישראל, ואולי עם תגלית זו תימצא הדרך להסיר את הפיאנות הנכריות מישראל, ויחזירו עטרת הצניעות ליושנה.

כאן המקום להזכיר על ההתדרדרות הנוספת של העיתון "החדיד" משפחה, שליווה את הכתבה על הפירצה הזאת בתמונות מתועבות של פאות נשים, ופרצו בכך עוד גדר שהיה גדור עד היום!

התפתחות דרמטית בעקבות תחקיר "משפחה"

"עבודה זרה" על הראש

רבני בד"צ העדה החרדית החליטו להקים וועדה
בדיקה שתבטיח שהפיאות אותן חובשות כנות
ישראל אינן משערות שהוקרבו לעבודה זרה בהודו
לפני שנתיים חשף תחקיר "משפחה" שקיים שיער
המעורב במזרח או אף באירופה, המרמז מבודד
באמצעות כוונת דת של הבושה

צִיּוֹנוֹתָי כִּשְׁוֹן דָּב סָמַעַ

למשי בד"ץ העדה החרדית צדון ג'ס תמיש

[illegible]

אם להתבטל ליוון עם הטיסה ב־ראשול המועד סוף ליוון
והמאות המסעות המובטאות יבדלו עלולה על שולחנם של
ולה העקרונות האם להבטח סוף או כשעתה.
אזכרם ב־ששעשרה העקרונות. ואם יתקן ב־הקדש עוד
העקרונות המובטאות יבדלו עלולה על שולחנם של
ולה העקרונות האם להבטח סוף או כשעתה.

המחברת מודה על סיועם של:

צא:

הוא במסיון ובמחנה בארצות "לב לאומים". שאין בי גורל אחר.

האגודה שגורלי למצי 2.500 שורה, המנו התחלטה חרה, שדגה-יר

שלה. המתחילים במבדחיים ורדת הגדולה בזהב בעל

המחברת מודה לרבותן על שיתנו לה את מקומן במסגרת
המחברת מודה לרבותן על שיתנו לה את מקומן במסגרת

[illegible]

יָקָרָה שִׁיעָר, הַמְּהִיבִים הַמִּסְרִים אֶת הַמִּנְהוּג הַמְּשֻׁבָּשׁ

ה' לשון הקודש, בן שנים יבואי שניו מהמדת, וזי איטליה

ת. ציין כי הוא אחד מאלה שרובשים את הסיפור המפורסם.

לפיכך יצאנו מן המלחמה ונשארנו לבד.

הפאה מגיעה מאוקראינה או מטרקיה. אין כל חשבת על כ

ייתכן שהעמוד הריצוד ולשים בארצות הנקבות אך לא

שמות: שיעקב במושא ויבוא מבשלה הלכותה של מתן בשביל

כפי הנראה, להרים את הכפפה בהכרית העשוקים אף לא

יְצוּרֵי כִי נִמְצְאוּ לֹא נֶעְזְרוּ בַּמְבֻרָה וְדַל, אֲנִי, שׁוֹמְרֵי טַעַם בִּסְ

רוח לקחת כל טאח למעבדה. ולקבל בתוך יומים תוצאה. זה

המחברת, נשיאית, היא חברה במכון למחקר ופיתוח של משרד המדע והטכנולוגיה.

1. The first step is to identify the problem. In this case, the problem is that the company is not meeting its sales targets.

.....

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

קצת חומר שבררתי בנוגע לפאות

בניגוד למה שהיה כתוב בעתונות, השערות מגיעות ממקדשים הינדים ולא ממקדשים בודאים. בערך שמונים אחוז של תושבי הודו הם הינדים. הינדואיזם הוא עבודה זרה ממש לכל הדעות. יש להם שפע של אלילים, חשובים יותר (כמו אליל השמש ואליל המים) וחשובים פחות. ושלא כמו בבודהיזם ששם הורדת השיער הוא צעד טכני בכדי להשיג את המטרה של ביטול הזהות. בהינדואיזם הורדת השיער הוא אקט דתי כלעצמו ומהווה קורבן ממש לאלילים שלהם. האקט הזה נקרא בהינדית "קאליאנא קאטא" Kalyana Katta, ומוגדר על ידיהם כמקום בו מאמינים חותכים את שערותיהם כקורבן (או מנחה) לאליל. (במקור Kalyana Katta - Place where devotees have their hair cut as an offering to the Lord. דבר זה מופיע באתר של אחד המקדים שלהם, בלינק www.tirumala.org/glossary.htm) מנהג זה נהוג יותר בדרום הודו, אבל קיים בכל חלקי הודו.

בשונה מדתות אחרות, ההינדים לא שורפים את השערות, כי אם מוכרים אותם, והתמורה הולך לאחזקת ובניית מקדשים.

וכעת לעוד כמה עובדות. בהודו חיים היום מעל מיליארד אנשים. שמונים אחוז מהם הם הינדים שזה שמונה מאות מיליון הינדים! מספיק שאחוז אחד מהם (שמונה מיליון משוגעים) תורם כל שנה את השערות, ויש לך מספיק שערות לכל שוק הפאות בעולם.

ואכן, זה ידוע שרוב רובם של השערות בעולם מגיע בהודו, ואת זה אפשר לראות באינספור אתרים שאינם יהודיים כלל, כמו בלינק www.tennessean.com/special/hair/archives/03/03/29911318.shtml

משערים שהשער ההודי הוא 90% מהשוק. 10% הנותרים הוא עדיין הרבה, אבל יש לברר. השאלה איך? אין לי תשובה.

ושיהיה ברור, מדובר כאן על חשש איסור דאורייתא מהחמורים ביותר, ואני מתפלא מאד על אותם רבנים שעשו את בלאגן הזה, שכאן הם שותקים.

אגב, ע"פ ההלכה, עובד ע"ז יכול לבטל ע"ז. אבל לגבי קרבן, גם הגוי אינו יכול לבטלו, והיא אסורה עולמית.

ירושלמי, בבקשה עוד כמה לינקים

http://www.tirumala.org/faci_vows.htm ראה הקטע המתחיל Tonsuring

=<http://www.tirumala-tirupati.com/index.php?option=displaypage&Itemid=83&op=page&SubMenu>

<http://www.hinduonnet.com/thehindu/2003/08/17/stories/2003081703140400.htm>

בעקרון אני מגיע שוב לאותו מידע, פשוט מדובר בקרבן לעבודה זרה ממש.

סוף הפרשה?

בעקבות זה יצא בחול המועד הגרמני שטרנבוך במכתב חייג בו הוא קובע כי עד לבידור הענין ראוי לכל בעל נפש שיחמיר על עצמו. בד בבד החליטה אז העדה החרדית לשלוח משלחת לתורו לבדיקת הטענות. במקביל, לנוכח פניות רבות, שיגר מרן הגר"ש אלישיב שליט"א דיינים ומומחים על מנת שיבדקו את העניין. ההערכה, הרווחת

"פרשת הפאות": הפסיקה

שליח בית הדין שמוצאו מהודו שב עם חומר פרסומי רב על כל הטקסים, כולל על האליל, מעשיו וכל צורת התגלחות ■ כמו כן נתקבלו שני מכתבים מפורטים מהפקולטה למדעי הרוח של בית הספר לפילוסופיה באוניברסיטת תל אביב ■ כל הנתונים הביאו לפסק ההלכה בפרשה שמסעירה במשך חודש ימים את הציבור החרדי ■ את פסק ההלכה ניסח מרן הגר"ש וואזנר ונוספו בו לבסוף שינויים אחדים ■ בימים הקרובים אמור גם מרן הגר"ש אלישיב להכריע בנידון על סמך העובדות והנתונים שיובאו בפניו ■ הכל על השתלשלות האירועים, שלב אחר שלב, מרגע שפרצה "פרשת הפאות" ועד ליום שלישי השבוע ■ מסמך

אף שבית התגלחת אינו משמש באופן רשמי בית עבודה זרה, נוהגים בו קדושה מיוחדת ונכנסים בו יחפים ללא געליים. על גבי הקיר החיצוני יש אליל ענק של עבודה זרה. גם בתוך הבניין ישנו חדר מיוחד של אלילים

שליח בתי הדין סיפר כי מדובר באתר שלם של עבודה זרה, עם שבע גבעות השייכות לעבודה זרה ההינדית. במקום מבקרים בממוצע כ-25 אלף בני אדם ביממה. בשנת 1989 ביקרו במקום כ-21 מיליון מבקרים

מאת: צבי רובין

קרלין בביתו ברחוב רבי מאיר בשכונת רמת אהרן בבני ברק, במקום נכתו פרט לגאב"ד, גם הגר"י סילמן, הגר"ש רונברג, הגר"ש אולמן, הגר"ש קליין, הגר"י רובין, הגר"י אטיאס והגר"א דביר כנציגו של מרן הגר"ש אלישיב. כמו כן השתתפו בדיון הגר"ח וייס מאנטורפן ואחיו רבי יצחק וייס ממנצסטור. השליחים הביאו איתם חומר פרסומי רב על כל הטקסים, כולל על האליל, מעשיו וכל צורת התגלחות. במשך יותר משלוש שעות ישבו הדיינים והאוינו בקשב רב לכל הממצאים הרבים שהביאו איתם בני הווג, לצד המכתבים שהגיעו מפרופ' בירדמן, הובאו בפניהם חרומים של כל הפרסומים הרשמיים של העבודה זרה.

שליח בתי הדין סיפר כי מדובר באתר שלם של עבודה זרה, עם שבע גבעות השייכות לעבודה זרה ההינדית. במקום כ-25 אלף בני אדם ביממה. בשנת 1989 ביקרו במקום כ-21 מיליון מבקרים. אין אפשרות כניסה למקום אלא רק לשם התגלחות ושליח בית הדין נכנסו לאחר שבע שעות רבים בתוואנה שהם משווקי שיער ובאו לבדוק מקורב את העניין הכלכלי. עוד סיפר שליח בית הדין כי בבית העבודה זרה יש צוות של 6000 איש.

הנתון החשוב ביותר בכל הדיווח הוא טקס התגלחות. השליח מספר כי בעבר היו מתגלחים מחוץ לבית העבודה זרה, אבל לאחר ריבוי הבאים התחלס לבנות מבנה מיוחד בו נערכות התגלחות. התגלחת היא בחינם עם שלוש משמרות של ספרים בשני אולמות גדולים ועוד שתי מרפסות נוספות. אין הכרח להסתפר דווקא במקום הזה, אלא שזה יותר נוח ויעיל. העבודה נעשית בצורה מכובדת ומרוכזת עם חומר חטוי. לדברי השליח,

נשלח ביום שלישי שעבר, "לבקשתכם, אני מצרף בזה מספר פרטים הנוגעים לטקסי גילוח הראש בהודו. מכתב זה נכתב לאחר שהתייעצתי גם עם מומחה בר סמכא למנהגי הודו בכלל ודרום הודו בפרט".

פרופ' בירדמן כותב בפרוטרוט את השתלשלות הטקסים שנערכים ומוקדשים לאליל החר. מדובר באליל שנמצא באתר הנפוץ ביותר לעלייה לרגל ומגיעים אליו אנשים מכל רחבי תת היבשת ההודית. מרבית האנשים הופקדים את המקום הם פשוטי העם, בני כפרים מכל רחבי הודו. פרופ' בירדמן מצין כי אחד הטקסים בשעת העלייה לרגל של המון העם, הוא גילוח הראש של הגברים והגשים כאחד. הגילוח נעשה על ידי גלב המתחזק רק ציצית שער קטנה במרכז הראש. יש כאלה שמגלחים את כל הראש. טקסי הגילוח אינם נעשים באתר העבודה זרה עצמו אלא בבתי גילוח מיוחדים המיועדים לכך, וגם אינם מלווים בטקסי מל או "תיפלות". לדבריו, גילוח הראש הוא סמל למעין ליהודי, מחדש, כלומר - "התחדשות רוחנית" כביכול. עוד מצין פרופ' בירדמן במכתבו כי גילוח הראש מצביע בעליל על כך שהמגולח או המגולחת "היו שם", כלומר: עברו את טקס העלייה לרגל, דבר שמחוק את ערכם ומעמדם, כלשונו.

המידע החשוב הוא שהגילוח נעשה בעיקר בבית גילוח. בימים רגילים מתגלחים בו כ-52 אלף בני אדם, עם 600 ספרים, בכל שעות היממה.

האסיפה הדרמטית

כשביד שני המכתבים המפורטים של פרופ' בירדמן מאוניברסיטת תל אביב ולאחר בואם של בני הווג מהודו, התכנס ביום חמישי בית הדין של מרן הגאב"ד הגר"י

על פי המידע שמגיע לישראל, ישנה בעיה בשיעור שממנו עשויות הפאות הנוכריות והתעורר חשש של תקרובת לעבודה זרה. בהודו מתקיים טקס אלילי קבוע של הספרות ולאחר מכן נמכר השיער לתעשיית הפאות העולמית. על פי ההלכה, כל תקרובת לעבודה זרה אסורה בתנאה ואין לו ביטול אפילו ברוב. הבעיה היא נחלת מרבית הפאות הנוכריות המיובאות מאירופה, שנעשות על בסיס השיער הנרכש בהודו. בפאות הסינתטיות אין כל בעיה.

הסערה ההלכתית פורצת וכל פוסקי ההלכה נדרשים לעניין. הבר"צ של העדה החרדית מחכנס לדיון דחוף בעיצומם של ימי חול המועד פסח, בביתו של הגר"מ ברנסדורפר. ההחלטה היא למהר לשגר שליח של בית הדין להודו כדי להתחקות אחר הנושא. במקביל מפרסם הגר"מ שטרנבוך מכתב בו הוא אומר באופן מוחלט את חבישת הפאות ואף מורה לשורפן.

מיד לאחר חג הפסח יוצר בית הדין של מרן הגאב"ד הגר"י קרלין קשר עם הפקולטה למדעי הרוח של בית הספר לפילוסופיה באוניברסיטת תל אביב. בית הדין מבקש לעמוד אחר ההיבטים התיאולוגיים והפילוסופיים של ה"תגלחת" בכחות בהודו. במקביל גם נוצר קשר בין בית הדין לבין הגר"ח וייס, רב קהילת סאטמר באנטוורפן. על פי בקשת הדיינים יוצא להודו זוג חוזרים בתשובה שמקורם בהודו ומתגורר באנטוורפן, עם סדרת שאלות מפורטות בנושא.

ביום ראשון שעבר הגיעה התשובה מאוניברסיטת תל אביב. באותו יום גם נתנו בישראל בני הווג ששבו מהודו לאחר שהות של שבועיים ימים, ובידם מצגת ברורה השוכנת אור על עניין התגלחות ועל כל התשובות המפורטות. פרופ' שלמה בירדמן כתב שני מכתבים לבית הדין, המפורט שבהם

חודש ימים לאחר שפרשת הפאות הסעירה את הציבור החרדי, התפרסם השבוע פסק ההלכה בנושא של הגאב"דים מרן הגר"ש וואזנר ומרן הגר"י קרלין. פסק ההלכה הוא בן שלושה סעיפים:

אשר נשאלנו אודות השיטלין (פאות נוכריות) העשויות משיער ממדינת הודו ויש עליהם חשש מפגע עבודה זרה ממש: א. היות וע"פ היריעות שהגיעו אלינו, גזית השערות שם נעשית שלם עבודה זרה, ויש בה ספק תקרובת ע"ז האסורה בתנאה, אף שיש צדדים בהלכה בזה, דעתנו דעת תורה כיון שהדבר נוגע לפגע ע"ז ההמור, ע"כ אין להשתמש בכאלה מכאן ואילך. ב. אלו שיש להם פאות שבאים ממקומות הנ"ל, ישתדלו להחליפם בפאות בלי חשש הנ"ל. ג. מוכן שזה הנוגע לחשש ע"ז הנ"ל, ועל עצם לבישת פאות, כל אחד יעשה כהוראות רבותיו ומנהג אבותיו. פסק ההלכה נוסח ע"י מרן הגר"ש וואזנר. בנוסח הפסק בוצעו לבסוף שינויים מסויימים: בסעיף א' נכתב בגישה הסופית במקום "אין להשתמש" - "אין לקנות". בסעיף ב' נוספה להוראה "שתדלו" המילה "מאוד", ובסעיף ג' לעניין עצם לבישת פאות, נוסף בסוגריים: "ובלבד שהיו לפי תנאי הצניעות".

פסק ההלכה פורסם לאחר דיונים מורכבים שנערכו לאורך כל יום חמישי האחרון. במהלך היום התכנס בית הדין של מרן הגאב"ד הגר"י קרלין לדיון ארוך שנמשך יותר משלוש שעות. נשיאם של הדיינים נפגשו הגאב"דים במשך שעה וחצי לישיבה מכרעת לקראת פרסומם של פסק ההלכה.

הסערה פורצת

תקציר: בחול המועד פסח פורצת סערה בציבור החרדי שזוכה לכינוי "פרשת הפאות".

סוגי שייעור בתעשיית הפלסטיק

בניסחת השבת אבישי בן-חיים

הקשר ההודי

שלושה תלמידי ישיבה לאיטליה יוקרתית בירושלים ישבו לפני מספר ימים בחדר האוכל של הישיבה, סיימו את ארוחת הערב והתפללו על שטף האיסורים ההלכתיים החרשים שמומטרים על הציבור החרדי חרשות לבקרים.

השבו וביניהם והיווהו בחייהם לחוריהם: "ומה
 רות לא באה, הן כנראה לא רוצות לבוא עם
 פאה, ומתביישות לבוא עם משפחת".

ההלכה קובעת כי רבד שהקרינו אותו לעבר
 דהוה אסור בהנאה. משום כך כבר נתלו לצאת
 פסקי דין האוסרים באופן גורף בכישת פאות.
 הם מתריעים כי גם "הפאות מאוירות" – מקורם:
 מהודו עם חשש תרבות עבודה ודה"ה הפתרון
 המסתמך: ועדי כשרות חרש שיפקו על כשרות
 הפאות.

ענק של עבודה זרה. גם בתוך הבניין ישנו חדר מיוחד של אלילים, אבל באולמות שהם מתגלחים אין הכרח שיש בהם עבודה זרה אלא תמונות של האליל. במהלך עבודת העניין התברר עוד כי מחצית האנשים מוכרים בשעת התגלית את שם העבודה זרה והשאר מהררע כלבים.

עוד סיפור השלוחים כי אף שביט התגלות
 אינו משמש באופן רשמי בית עבודה זרה,
 נוהגים בו קדושת מיוחדת ונכנסים בו יחפים
 ללא נעליים. על גבי הקור החיצוני יש אילן
 ענק של עבודה זרה. גם בתוך הבניין יש אילן
 חדר מיוחד של אילנים, אבל באולמות
 שבהם מתגלחים אין הכרח שיש בהם עבודה
 זרה אלא תמונות של האילן. במהלך חקירת
 העניין התברר עוד כי מהצית האנשים
 מזכירים בשעת העבודה את שם העבודה זרה
 והשם מרחריים בלבם.

שליחו המיוחד של

מזרן הגר"ש אלישיב חזר אמש לישראל ציפייה לפסק דין ב"פרשת הפאות" בימים הקרובים

בשעת ערב מאוחרת אתמול, יום רביעי, הגיע לישראל הגאון רבי יצחק דוד דונר, הדיין מלונדון שנשלח מטעמו של מן הגר"ש אלישיב להודו, לבדוק את פרשת הפאות. על סמך עדויותיו יוחלט על פסק הדין, בנושא המעסיק את נשות ישראל בשבועות האחרונים.

מאת אליהו פרידמן

בשעת ערב מאוחרת אתמול, יום רביעי, הגיע לישראל הגאון רבי יצחק דוד דונר, הדיין מלונדון שנשלח מטעמו של מן הגר"ש אלישיב להודו, לבדוק את פרשת הפאות. על סמך עדויותיו יוחלט על פסק הדין, בנושא המעסיק את נשות ישראל בשבועות האחרונים.

ככל שהימים חולפים, נראה שאי אפשר להקל ראש, תרתי משמע, בפרשיית הפאות. פסק דין ותשובה ברורה בנושא עדיין לא יצאו מביתו של מן הגר"ש אלישיב, שהמחין למידע מפי הגר"ש דונר. זה זמן רב שלא יזכר שהתפרסמו שמעות רבות כל כך בשם גדולי ישראל אודות מכתבים "סודיים" בהם נכתב להיתר או לאיסור, ועדיין לא יצאו לציבור. תרופה השמועות הריקות, כמתבקש, בסלוגי הפאות, לשם מתקשרות רבות, בתקורה שאולי תפארת יות והיבואניות תוכלנה למסור להן את החירות.

"הציבור מקווה שיצא פסק דין ברור ותחתיו בעניין", מוסרת אחת הפאניות המובילות בארץ מרחשי לב חלקותה. "פסק דין שלא ישמע לשתי פנים, ולא יהיה תלוי ונתון לפרשנויות של כל אחד שיפרש אותו כראות עיניו. מי שממתינה בקוצר רוח לפסק הדין הן בעיקר הכלות, שדורות ודורות את רכישת הפאות, עד למחן הפסק. בינתיים, יש כאלה שמי שממתינה לבדרי היבואניות, ישעשעו שלנו מאוקראינה / טורקיה / סין, למרות שלא אחת אין הוכחות מוצקות וכתובות בעניין. גם מי שמתחננת ביד משה, אין זה אומר שהיא כשר מתחתיה לכל הצורות האחרות שלו". כבר עכשיו יש נשים המכריזות כי לעולם הן לא תרכושנה יותר פאות טבעיות, אלא רק סינטטיות. אך הפאות הסינטטיות לא זכו לפופולריות לזמן רב. בשבוע האחרון נפוצה שמועה, כי גם פאות סינטטיות עלולות להיות בעייתיות, שכן בבתי החרושת עלולים לבלבל ולהכניס גם להן מעט שיער טבעי. בעייתיות פאניות טוענות כי גורמים אינטרסטיים עומדים מאחורי השמועה. הן מציינות כי לא ייתכן הדבר, שכן במפעלי פאות סינטטיות בחו"ל (הנמצאים בעיקר בים ובארה"ב) כלל לא נכנס שיער טבעי שמייק את הייצור. כך או אחרת, אולי הפאות הסינטטיות מהמלאי, ומי שהסתובבה בשבוע בסלונים השונים בירושלים או בבני ברק, התקשתה לאתר פאות סינטטיות. יותר ויותר מטפות נראו השבוע ברחובות ובמקומות העבודה. בעיקר בחריי המזרחיים.

בינתיים חזרו מבית העבודה וזה טירופו בהודו שני בני זוג, שליחים מטעם ביה"ש של הגר"ש קרליץ שליט"א. אף גורם אינו מוכן לדבר על עבודתם של השליחים לציטוט לעיתונות. הוזה אפך מידע וחייד בתמונות, ולאור כך יצא הפסק של הגר"ש שטרנבוך.

המבחר שיער ששיער המדובר הוא תכונות עבודה וזה ואסור לחבוש פאה. גם דעת הדיינים הנוספים בבדין העדה החרדית דומה. נשים שהתקשרו השבוע לבית הדין של הגר"ש קרליץ, נענו כי הגר"ש קרליץ והגר"ש הלוי וואונר פסקו שיש להחליף את כל הפאות בפאות שאין עליהן חשש כלל. הם גם ציטטו מהפסק כי: "היות שעל פי הדיעות שהגיעו אלינו, גזירות השטרות שם נעשה לשם עבודה וזה, ויש בזה ספק תשובות עבודה וזה האסורה בהנאה, אף שיש צדדים בהלכה בזה, דעתנו, דעת תורה, כיוון שהדבר נוגע לפנים עבודה וזה חסמה, על כן אין להשתמש בכאלה מכאן ואילן: אלו שיש להם פאות שבאים ממקומות הנ"ל, ישתדלו להחליפן בפאות בלי חשש הנ"ל, מוכן שזה מה שנוגע לחשש עבודה וזה הנ"ל, ועל עצם לכישה פאות - כל אחד יעשה בהוראת רבותיו ומנהג אבותיו".

כאמור, לפסק הגורף של מן הגר"ש אלישיב ממתינים כולם. מביתו נמסר, כי פסק הדין יפורסם בימים הקרובים לציבור הממתין בקוצר רוח לדעת כיצד יש לנהוג.

מידע חדש ועדכונים

עוד לפני חזרתו של הגר"ש דונר, ודמו כל העת מידע חדש ועדכונים לשולחנם של גדולי הדין, בנושא הפאות משיער הדין. "שלא יקלו ראש בנושא", מציע הרב רפאל חקוק. רמ"ב בישיבה ירושלמית, שהיה הראשון שחשף את הנושא העליל אותו על סדר היום. כבר בתחילת הדברים הוא מבקש להבהיר ש"זו לא מלחמה נגד הפאות. גם אני נשמעים לגדולי ישראל שהתירו הכישה פאה נכרית. הרמנו קול ועקף לשם שמים, כי אני רואים פה בעייה הלכתית נטו. מדובר בפרשיית הפרשיות של עשרים השנים האחרונות. בעייה שבמה ההילכתית - חמורה יותר מחמץ בפסח. זה כמו שבאים אלך ביום י"ד בניסן לאתר חצות ואומרים: 'השנה יש שאלה רצינית בכל מצוי המזון שבהם מילאת את הארונות לקראת הפסח'".

אך הגענו לנושא? "לפני כשנתיים וחצי, קצת לפני שנחשף ב'משפחה' הנושא, התוודעתי אליו מתוך עיין בספרי שו"ת של גדולים. ראיתי שהגאון רבי משה שטרנבוך נשאל שאלה דומה לפני שלושים שנה, ותשובתו מסתיימת ב'אי אפשר לברר'. למרן הגר"ש אלישיב יש תשובה מלפני 15 שנה, שגם בה לא ניתן מענה ברור. כך גם הגר"א וולדנברג שליט"א ב'ציץ אליעזר' והגר"מ פינשטיין זצ"ל. ואז אמרתי לעצמי: אם שלושים שנה אי אפשר לברר, סימן שיש משהו שלא רוצה שהדבר יתברר. ננסה לברר מידע. 'מסתבר שכל העניין הוא כלכלי. הודו היא מהספקות הגדולות בעולם של שיער טבעי לתעשיית הפאות, וכולל יחסית. השיער זנו

עולה כסף, שכן הוא מוקרב, ומשלים דף על הספרות כד. שנתיים וחצי אנו אוספים חומר מתועד עם מסמכים, חידוד תמונות ועוד בנושא השיער. התברר לנו שבהודו מצויים 32 אלף בתי עבודה וזה (!) המספקים עשרות לתעשיית הפאות.

מקום כשיש טירופו הנחשב ל'מקדש' ביותר, הוא הספק המוביל. מרוב בקומפלקס ענק של למעלה מעשרה בניינים המשתרע על פני שטח של 40 קמ"ר (!), בניין ה'מספרה' עצמו, הוא ענק. מחוקק המקום: אסור להיכנס אליו עם נעליים, אלא רק יחפים. בפתח הבניין יש שלט ענק המכריז באנגלית, בהודית, בטמילית ובשפה נוספת: 'כאן מקום הקרבת השיער לאליל א. ב. זמן גזירת השטרות עצמן, אנשים רבים אומרים את שם האליל בפה, כשהם מתכוונים להקריב אותו אליו ולעזוב. 'נעים אחרים שנשלחו לראות את המקום, טוענים שאלו שלא אומרים את שמו של האליל בפה, מהרהרים את שמו בלב. את השיער מלקטים לתוך כלים מיוחדים הנקראים 'כלי טומאה' (בלשון סני נורו, א.פ.א.) אחרי שמקריבים את השיער, פונים לכניין סמוך, ושם נמצא הספל הגדול בעצמו, שאליו הקריב יב את השיער כדי לעסוק בחיפלה.

"יש בידו תמונות רבות של הטקסים עצמם ותמונות שבהן מופיעות קבוצות נשים גלוחות ראש לאחר הטקס. הן נראות מאושרות מהקורבן הגדול שלהן, וממה שהן מקנות שהקורבן יביא בעקבותיו. כמובן שהן לא מקבלות על כך אפילו סנט אחד. כמרי השער נושאים ונותנים עם הספקרים על השיער ולוקחים את החשול למטרותיו של בית העיז. אגב, הטיטופטי מייצא לכדו 450 טון שיער בשנה!" טוען הרב חקוק. המגובה במסמכים, "על כל משפט שמסרתי בכחבה, יש לי גיבוי המעגן בכתיבים ובתמונות", והוא מציג אותם בפנינו.

דרגה חמורה או קלה?

• איך אפשר לייצר כאלה כמויות הגדולות? חקוק: "אי אפשר לשכוח שמדובר על ההיגדים שמהווים 81.5% מאוכלוסיית הודו. במספרים מדובר על יותר מ-800 מיליון הודים, ובכל העולם הם מגיעים למיליארד איש! כאשר הם מבקשים בקשות גדולות מהאליל, הם נודדים נורים, שאם יתקיימו בקשותיהם,

ישראל ככל האפשר. איש לא מעוניין לגרום לעוגמת נפש מיותרת".

ייתכן שכולן תעבורנה לכיסוי ראש במסכת?

"אני לא מתיימר להיות דובר רשמי לבתי הדין השונים, אך ברור שמכאן ולהבא, אי אפשר יהיה לרכוש פאות בלי מודעות לנושא הבעיית, כפי שהיתה עד כה. תהיה חייבת לקום

הם יבואו לטיטופטי ויקריבו את שערם לפסל".

• וזו נחשבת עבודה וזה על פי ההלכה. כדי להכריע בנושא ולקבוע עד כמה זו עבודה וזה, צריך ללמוד את הית' שלהם. שליח גדולי הודו נסע לנסות לאמת מידע קיים. לאסוף מידע חדש ולמסור מבלי ראשון לגדולים מה קורה בבתי העבודה וזה. המטרה היא להגדיר מהו סוג העבודה וזה, ובהתאם לכך תהיה הפסיקה ההלכתית".

• עדיין אין פסק דין של מן הגר"ש אלישיב, ובכל זאת, הציבור מבקש מאיתנו להמשיך ולקבל מידע. למה לא נפסקה הלכה?

"מספר פעמים ישבו הרבנים לזון בנושא, ולא הגיעו לכלל פסיקה, כי הנושא מסובך. בכל זאת החליטו שהדבר יצא לתקשורת, כי מדובר בשאלה גדולה, כדי שהציבור יהיה מודע שמדובר בבעייה הלכתית גדולה מאוד".

• אם כך, האם קיים סיכוי גדול שהפאות יאסרו, או לפחות עד אשר יוסכם על אישור ו'הכשר' לשיער?

"כל אדם ירא שמיים מבין שלא מדובר כאן על חומרה מיותרת, אלא על שאלה של דאורייתא! לאחר הפסק, רוב הציבור בודק שהלחמניה והבייגלך שהוא קונה נאפו אתר הפסח ומקפיד על תאריכי ייצור, בעוד שזה לא דאורייתא, אלא איסור דרבנן. ממילא כל בעל נפש יבין. איך צריך לנהוג? נפסק דאורייתא".

• ייתכן שנמצא את עצמנו שולחים את כל הפאות שיש בבתי לשריפה?

"כשנשלחו שליחים להודו, ידעו גדולי החורה שהנפקא מינה הגדולה ביותר היא על הפאות שנמצאות בבית. אם מדובר בעבודה וזה בדרגה חמורה, ייתכן שהגדולים ידעו על שריפתן של הפאות, ואז גם תיווצר בעייה חמורה לכל היבואניות והפאניות שנתנו מהפסק של עבודה וזה, ומכל מה שקיבצו איתן. תהיה גם בעייה עם הסחורות שיקימו, מה לעשות איתן. אם יהיה פסק שמדובר בעבודה וזה בדרגה חמורה פחות, ייתכן שאפשר יהיה למכור את הסחורות הנמצאות לגויים, ולמכור קרלות אחרות. אחת הסיבות המרכזיות לציבור הגדול בפסק הדין היא כיוון שגדולי החורה משתדלים לחוס על ממונם של

מערכת של כשרות ופיקוח על כל נושא הגעת השיער לתעשיית הפאות. אני מעריך שתהיה מערכת מסודרת שתעניק כשרות לשיער פאות. השטרות ההודות 'מטיילות' בכל העולם, בגלל שהן זולות, טובות, זמינות וקלות לחיקוי לשיער האירופאי, ואי אפשר לומר שכל פאה שהגיעה מטורקיה ואפילו מאיטליה, היא ללא שיער הודי".

הדיין בבית הדין של הגר"ש קרליץ בעניין הפאות (צילום: שוקלרדר)

מצחינים לפסיקה בעניין הכאות הנכדיות

שליח מחשובי רבני לונדון מטעם מרן
פוסק הדור שב אמש עם תשובות ונתונים

מאת: יאיר קורן

מרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב בתפילה בשבוע
שעבר צילום: מאיר הלבושקי

הציבור החרדי ממתיק מדרכות לפסיקתו של
מרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב, בשאלת
הכאות הנכדיות והבעיה שהתעוררה.
כזכור, פורסם כי ישנו חשש לפיו, חלק
מהפאות הנכדיות הטבעיות, עשויות משיער
שנגזז לצורך עסדה וזה בהודו. הבעיה התעוררה
גם לגבי פאות ממדינות אחרות זאת משום
שלטענת המומחים בתחום, רוב הפאות הטבעיות
מיוצרות משיער המיובא מהודו.
מרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב, שלפתחו
התגלגלה השאלה, עסק בנושא ואף מינה שליח
מיוחד מטעמו לבדיקת הנושא.
אמש נחת היישר מהודו הגאון רבי אהרן
דוד דונר מחשובי רבני לונדון, עם כל
הנתונים לגבי הפאות אותם מביא לפני מרן
פוסק הדור הגרי"ש אלישיב ומרן יפרסם את
הכרעתו.
כאמור, בקרב הציבור צפיה לקראת פסיקה
מרן.

פוסק הדור, בכתב ידו של הרב אפרת, בענין הכאות הנכדיות

בס"ד, אור ל"ב באייר התשס"ד

דעת רבני מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א

בס"ד, אור ל"ב באייר התשס"ד

לבקשת מרן שליט"א נסע הגאון רא"ד
דינר שליט"א דיין בלונדון למדינת הודו
לברר את ההיבטים המעשיים של פאות
נוכריות הנעשות משיער אדם בהודו.

לפי הבירורים שערך עולה, כי השיער
הנגזז במתחם העבודה זרה -
בטירופאטי, דינו כדין תקרובת ע"ז.

לפיכך הורה מרן עט"ר הגרי"ש אלישיב
שליט"א, שאין להשתמש בפאות
העשויות משיער אדם שמקורו בהודו.

יוסף י. אפרתי

אבקלה מרן שליט"א נפל הגאון כ"א
ב"ח שליט"א בין בלונדון ללונדון הודו לברר את
ההיבטים המעשיים של פאות נכדיות הנעשות
משיער אדם בהודו.
לפי הבירורים שערך עולה כי השיער
הנגזז במתחם העבודה זרה - בטירופאטי, דינו
כדין תקרובת ע"ז.
לפיכך הורה מרן עט"ר הגרי"ש אלישיב
שליט"א שאין להשתמש בפאות הנעשות משיער
אדם שמקורו בהודו.
יוסף י. אפרתי

הרב משה שאול קליין הרב שלמה זלמן אולמן
הרב שמואל אליעזר שטרן

[illegible]

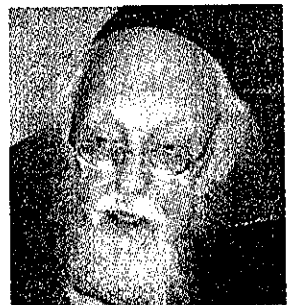
הרב משה שאול קליין הרב שלמה זלמן אולמן
הרב שמואל אליעזר שטרן

מהודו ועד איטליה

עסקנים לצד יבואניות ופאזיזות, מדגשים לאורך כל הדיון שדוברת לדעתם של כל הפאזיזות ואף לא כל היבואניות אכן יכולות לדעת בבירור אם השיעור של הפאזיזות חודר או לא. גם אם חן מרגיעות לא ברור אם לברכס יש כספר אוש אוש ודוד בן נכונות ודוד של רצון לשקו אך חולא יכולות לדעת את המקרה של השיעור הפאזיזות ומכירת היבואניות לא מסעות באופן שוטף למפעל היעור. טוען הרב חקוק יזה לא מפקחות על היעור כמו עיניהם הם גם לא מסעות לכות האם השיעור אינו מפקחות על כל ההלכה היעור. לכן אי אפשר להאמין לקו יעור או מוכרת שלא יאחרו כמו עיניהם את השיעור כדומה גלם לפי שדוא נחפר. אינה יכולה להצטרף על מנת ייש שיעור איטלקי הנמכר באיטליה ודוא למעשה שיעור חודר שדובר עיבור באיטליה או בספרד. טוען הרב חקוק את הבני מחזקות יבואניות ופאזיזות המכשור להישאר בעלום שבו השיעור נמכר כמנה של שיעור איטלקי שנחשב כלינה אחת בגלל עיבורו בעור מקור השיעור הוא בבחי עבודה וזה בהודו בארה"ב פוסס לאחרונה אחד מעדני הפאות שבפאזיזות אין חשש עבודה וההשכן הוא טסע לאיטליה והמש משם את השיעור. ספק השיעור היעור או חן יצר לא ילה לו שבעצם מדובר בשיעור חודר לפני כשכועיים הסחוב בן יצרנית הקאססס בארץ. סחרו מחן ל שטען שהוא מוכר שיעור ארגוניאי יצרניות הלהב, הכשו את השיעור "הכשר" עד שזה הועד ליבואן המבין בשיעור הוא בן אותן והעוזה את פיו: "כאן לעשות ממני צחוק. היעור שיעור חודר" הספק החל להתווכח והחל להכין "הוכחות" עד שלבסוף חזרה הסתירה והפסיד. "כין להוכח היצרניות בישראל לא מבינות גדולות בשיעור. איך דוא נראה טוב, לומדים אותו" ("משפחה" איפה את המעשה מול היבואן שהודה בכך וביקש להישאר בעלום שם) אין ספק שנושא של כשרות מסודרת לפתור בעיות הלכיות. מסכם הרב חקוק בברור שאין דברים ברורים, כל השוק יחזור לפריצתו הקודמת, ובבתיים רבים עולדים להיכשל

ברגע האחרון: התפתחות דרמטית ב"פרשת הפאות":

מרן הגרי"ש אלישיב: "הפאות ששערן מהודו אסורות מדאורייתא"

מאת כתב "משפחה"

ששערן מגיע מהודו אסורות בשימוש ובהגאה, והרי זה בגדר "איסור דאורייתא ממש", כדבריו. בשעת ירידת גליון "משפחה" לדפוס, עדיין לא התקבלה החלטה לגבי הפאות שמקור שערן אינו ידוע.

נראה כי במהלך הלילה יקבל מרן הגרי"ש אלישיב את הכרעתו, הנוגעת לעשרות אלפי נשים שומרות מצוות, וקיימת ציפיה לקראת פרסום פסק ההלכה במלואו.

התפתחות דרמטית ב"פרשת הפאות" אשר נחשפה על ידי "משפחה" ומסעירה בשבועות האחרונים את הציבור החרדי.

אמש (יום רביעי), לאחר ששמע את דיווחו המלא והמפורט של הגאון רבי יצחק דוד דונר, הדיין מלונדון שנשלח על ידו לאחרונה להודו לבדוק את הענין ושב לישראל אתמול לפנות ערב, קבע מרן הגרי"ש אלישיב באופן ברור ונחרץ, כי הפאות

התכל'ס בפולמוס הפאזיות

בעוד הגר"ש ווזנר נאות להתום עם הגר"י קרליץ על איסור לא גורף של הפיאות בבית הגר"י אלישיב ממתינים לשווה השליח המיוחד בהודו, הרב דונר מלונדון, שלממציאם שיביא מיוחס משקל מיוחד - וברקע סימנים של מעבר מפאה ל'טיטעל', שאולי תחגוג את נצחונה בדרך לא צפויה

מאות חזיר פולק ויעקב גולד

הדרו לא עובת אומץ, אחרי "השור" החדש" (המכונה "זאב"י), העץ הדר "השער החדש" כאן הדברים מורכבים ומעוררי עניין.

'קסטס', 'סמי קסטס'

- שיער הודי ושיער סיני
ראשית כל במה מדובר, ובכן בשוק קיימות 3 קבוצות עיקריות של סוגי פיאות שיער טבעי.

שיש בהן שיער אדם טבעי, וכן שלוש מוצאים של השיער, שלוש קבוצות הפיאות, הן הקסטס, שמיצרי משיער אדום, הקסמי קסטס, שמיצרי משיער שגוע מרמזות הרחוק, והפיאות הסטטיות, שבהלך יש שיער טבעי.

שעה טובה בהר-בחוקות תשס"ד * 6

הזיז!!! יום רביעי

לאור הודאת גורן ורבין פוסקי הדור
סני"ס "א חתקיים"
שרופת פאות תקרובת עבודה וזה
ברחבה ישנעל י' ביהנ"ס דארג
סוקולוב 34 כשעה 2:00 בצהריים.

"מלוח עשף היל לאלד עבודה זהה ומשקיה ופלי
העסקה במלוח וכו'"
"כיל מלח ע"ז ופלי דברים שטס לאומים בגללה כפי
משפטיה ומלחיה סלס אומות אומות לוח או קופ
וכו"ס פ"ס פ"ס
"ובא" מצווה לרדוף אחריה עד
שנאבד אחיה מכל ארציו"
והנה"ס שטס

דיון בהשתתפות מומחה בבית הגר"נ קרליץ

השבוע פורסם מכתבם של הגר"ש וואזנר והגר"י קרליץ שכתבו שאין להשתמש בפיאות מדרוז מכלן ואילך. המכתב מנוסח בזהירות, ולא בשלשן אוסור. מודגש גם שמדובר רק בספק של תקרובת עין. לגבי אלה שכבר יש להם פיאות כאן, "ישתדלו להחליפם" ונרע כי תגרש וואזנר עמד על כך שנהפוך ייכתב רק בקריאה להחמיר מכאן ולהבא, אך לא לגבי הפיאות שכבר נרכשו, שכלפיהן לא היתה אמירה חדה. ברוגסם תרגימו אומרים כי החליק נובע משוני סיבות: לדעתו ספק אם יש כאן תקרובת עין, משם שאסור בהנאה, אלא שאין לסייע בספיט בידו אלה שמתן הנהליה וסודית.

שעה טובה בהר-בחוקות תשס"ד * 8

הכינוי שקרא לשריפת הפאות

גם מעבירות שיער למולתם, וממילא הדבר נוגע רק לקניות חדשות ולא לפיאות שכבר קיימות. סיבה משמעותית נוספת: הרצון שלא להוציא לעז בנות ישראל שעלם ארוכות השתמשו בפיאות.

דעת הגר"ש ווזנר

בהקשר זה זה נדע כי הגר"ש ווזנר הסתפק מאד בדבר האיסור, ואף נפצו שמועות כי בתחילה נטה שלא לאסור את הפיאות. אם כי יש לומר כי הגר"ש ווזנר מלכתחילה מניף כסיו ראש בצורת "טיטעל" מספחת, מאשר הפאה, שיש עליה עוררין כדור, בשל שאלות של צנעות, וגם בשל "אל תטוש תורת אבך". לעומת הגר"י קרליץ, וכמה מהדוברים בבית דין שלו בבני ברק, שבלט בהם בפעילות בנושא הרב סילמן, הרב קרליץ כינס בביתו דיון שבו השתתפו כמה מדוברים בית דין שלו, ואילו הזמן אדם שחיה בהודו וקנה ידע מסויים באורחותיה, כדי לספק הסבר למקורות שהתגזרו בקרב מיליונים בחוץ לגדל שיער ולגלותו בספק בשל אופי דתי ראה חמורה. הכל האמין לאשר בעניין, ולא אחת על חובתם על פני המכתבם במהלך הדיעות הדורגים של האחר. בימים אלה, ולאחר שהושמעו דברי האספים, התחזק הגר"י קרליץ בדעתו שמלכתחילה נטתה לתמוך באיסור גורף על הפיאות שמקורן שיער המגיע מדרוז.

המלחמה נגד הפיאות

הגר"י קרליץ היה כדוע יעד למתקפה מסוג אחר בגושא הפיאות. כאשר אותה דמות של התמחונו מאסר מלחמה כלילת נגד הפיאות הציחה דווקא את שני בני הבנות אהרון, שבו רחלי נשטר על ידי התמחונו המשיח ספרי תורה, שהובילו לקבוצה בלוחה המונית הצעירה ערב שבת אחד בחצות בני ברק, והשעי בכולל חזון איש, שהגר"י קרליץ עומד בראשו, וזם שם נחוד רחיל ספר תורה.

כל זה לא על רקע הסתה נמשכת של קבוצת אנשים זה מקרוב באו לשמירת מוצות, שיצאו במלחמה, שלא לומר

בע"ה, ערש"ק פרשת בהר בחוקותי תשס"ד

הבהרת דברים לאשורם:

לאור פסיקת מרנן ורבנן גדולי הרבנים שליט"א, אודות איסור השימוש בפיאות שממורב בהן שיער אדם המגיע ממדינת הודו, הנני חשה חובה, כמי שעוסקת בייצור פיאות למעלה משלושים שנה, להבהיר מספר דברים הנוגעים לתהליך ייצור פאות הקסטס ב"ג'ודי וויגס".

א. כל השיער, בכל פיאות הקסטס והליכי הייצור הקשורים לכך ב"ג'ודי וויגס" מקורו אך ורק ממדינות אירופה.

ב. יצויין כי ניתן כיום להשיג שיער בכל רחבי תבל. באמריקה, בברזיל, בסין, בכל מדינות אירופה - מרכז ומזרח, ועוד.

ג. תהליכי הייצור ב"ג'ודי וויגס" הם כאלו: השיער שנרכש באירופה המגיע למפעל שלנו בברוקלין איננו מעובד.

תהליך העיבוד, הנקוי ויישור השיער נעשה במפעלנו בברוקלין, העומד תחת פיקוח האישי. (ניתן לבוא ולראות את כל תהליך הייצור).

חלק מפיאות הקסטס מיוצרות בברוקלין, חלק מהם נשלח לסין לתפירה. כל הפיאות עוברות בדיקות קפדניות ביותר כדי להבטיח איכות ברמה גבוהה.

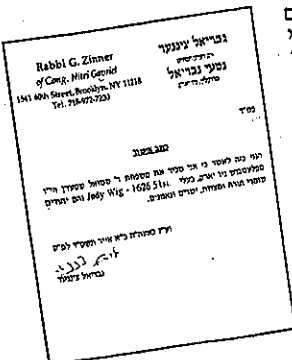
ד. בנוגע לפיאות "ואיטורקאי" (Y2K): פיאות אלו מורכבות מתערובת של שיער מדורס סין ושיער אירופאי. השיער לפיאות אלו נקנה בסין ובאירופה, ואני אחראית לכך שאין בהם שום תערובת של שיער הודי.

ה. יאמר ברורות: בארבע השנים האחרונות לא רכשנו בכלל שיער המגיע מהודו. עברנו ליצור בסין, מאז רב חשבו בארה"ב הסב תשומת לבנו לבעיה. אם בידי מישהי פיאה שנרכשה לפני למעלה מארבע שנים, אפשר לבדוק דרכנו את מקור הייצור ולדעת לפי כך את הסטאטוס של הפיאה.

ו. הפיאות נתפרות בפיקוח צמוד במפעל בדרום סין, ונתפרות בהן בדיקות איכות קפדניות ביותר.

יהודית (ג'ודי) שטרן,
ברוקלין ניו יורק

לפרטים נוספים: 02-502-2556

בית דין צדק בני-ברק

בראשות מרנן הגאב"ד הגאון רבי ש.י. נסים קרליץ שליט"א
רחוב הרב שך 46 בני ברק ת.ד. 493 טל: 6188264 פקס: 5782221

כ"ב אייר תשס"ד

הודעה

לאור קריאת מרנן הגאונים שליט"א בענין הפאות משיער טבעי, הננו להודיע כי רק פאות המצויין עליהם בפירוש כי הם 100% סינטטי אין בהם חשש, וכל שאר הפאות כל זמן שלא נתברר הם עדיין בחשש תקרובת ע"ז שאסורים בלבישה.

כל השמועות כאילו הוברר ע"י ביה"ד על סוגי פאות שונות שהם ללא חשש, אינם נכונות ואין להתניחם אליהם.

לאור זאת שאלפי נשות ישראל הכשרות מציינות להוראת מרנן שליט"א ומבקשות לרכוש פאות ללא כל חשש איסור וכדי למנוע הפקעת שערם, פנה ביה"ד למוכרות שקיבלו על עצמם שלא למכור פאות סינטטיות במחיר מופרז.

וע"ז באנו על החתום

שריאל רוזנברג

יהודא סילמן

נ"ב מאחר שקיימים מספר סוגים בפאות הסינטטיות והמחיר משתנה בהתאם לטיב, המוכרות קיבלו ע"עם שלא למכור את הסוג הסינטטי המשובח ביותר במחיר העולה על 800 ש"ח כולל עיצוב, והסוגים הזולים יוזלו בהתאם לכך.

כפי הידוע עומד להגיע בימים הקרובים משלוח גדול של פאות 100% סינטטי.

ביתחל פאמית חרדית

ללא חשש!!! כל הפאות של פאות אלי מיוצרות משיער אירופאי טבעי המיובא מאוקראינה ומסופק על ידינו

HAMESHAHRERIM - MAILLINE LTD.

המשחררים - מיליין בע"מ

תאריך: 30.04.04

חשבונית מס מספר 10404350
תאריך: 20

מקור: תיק מס' 84004439
לר

לכבוד:

פאות אלי (2002) בע"מ / (11112)
קניון די-מול 3/ק
רמת גן
טל. 03-7513138

ש/מ ראשי 00142170
משקל 6.00
חפלה/טיטה
נמל מוצא OBESSA
מצחר 1508
גוש

תאור טובין שיער
כמות 1.00 קרטונים
ח. תעופה/אווניה איר אוסביט
ארץ מוצא אוקראינה
ש/מ פנימי
בונדד

21

פאות אלי - בנין דימול,
ז'בוטינסקי 1 ר"ג, טל: 3-7513138

אחריות לשנה
ש"ס תקנון החברה

תשלומים
0% עלות אשראי
12 חודשים

מרכזי קניות

חרדיה בוחנת כיסוי ראש, היום במאה שערים (צילום: קליק נט)

זאת, כתחליף לפאות המהודרות, בעלות של אלפי שקלים, שמורכבות משערות טבעיות של נשים.

הסיבה: פסק הלכה חדש, לפיו אסור להשתמש בפאות שנעשו משער של נשים הודיות.

ההסבר: נשים הודיות, המשתייכות לדת ההינדית הנפוצה בהודו, גוזרות את שיערן כחלק מהקרבת קורבן לאלים בתמורה למילוי בקשותיהן. ההלכה קובעת כי דבר שהקריבו אותו לעבודה זרה, אסור בהנאה. לכן, נקבע כי אסור להשתמש לשום מטרה בפאות MADE IN INDIA.

על המדף (צילום: קליק נט)

מאחר ואצל נשים רבות במגזר החרדי בעיר מקור השערות לפאות הוא הודו, נוצרה בהלה שהולידה גל קניות בחנויות כיסויי הראש, לתחליפים, שימנעו את חטא הנשים.

הרבנים החרדים המשפיעים שמואל וואזנר וניסים קרליץ פרסמו פסק הלכה שקובע: "פאות נכריות העשויות משער ממדינת הודו יש עליהם חשש מפגם עבודה זרה של ממש", כתבו הרבנים והסבירו: "היות שגזיזת השערות שם נעשת לשם עבודה זרה ויש בזה ספק תקרובת עבודה זרה האסורה בהנאה, אף שיש צדדים בהלכה בזה, דעתינו דעת תורה כיוון שהדבר נוגע לפגם עבודה זרה החמור, על כן אין לקנות כאלה מכאן ואילך. אלו שיש להם פאות שבאים ממקומות הנ"ל ישתדלו מאוד להתחלף בפאות בלי חשש הנ"ל", פסקו הרבנים.

ומי שהגביר את ההיסטריה, היה פסק הלכה של הרב יוסף שלום אלישיב, מי שנחשב "פוסק הדור" של החרדים האשכנזים. הרב אלישיב פסק כי אכן מדובר בהנאה מעבודה זרה וכי אסור ללבוש פאות מהודו. ההחלטה של הרב אלישיב התקבלה לאחר שהרב שלח את ראש אבות בתי הדין של לונדון להודו, לברר את ההיבטים המעשיים של פאות נוכריות הנעשות משער אדם בהודו.

לפי הבירורים שערך הרב דוד דונר מלונדון, עולה כי "השיער הנגזז במיתחם העבודה זרה בטירו פאטי דינו כדין תקרובת עבודה זרה". הדברים פורסמו היום בבטאון "דגל תורה" היומון "יתד נאמן" ושם נפסק: "לפיכך הורה מרן אלישיב שאין להשתמש בפאות העשויות משער אדם שמקורו בהודו".

התוצאה: הנשים החרדיות פושטות על חנויות כיסויי הראש, הכובעים, המטפחות והפאות תוצרת הארץ וכן הפאות הסינטטיות. מחירי הפאות נעים בין אלף ש"ח ל-30 אלף ש"ח. הפאות הסינטטיות וכיסויי הראש האחרים, זולים בהרבה. בעלי חנויות לפאות וכיסויי ראש בשכונת גאולה בעיר, הודו כי ההיסטריה במגזר הביאה לגידול משמעותי בהכנסות בימים האחרונים.

מאת כתב 02net

עודכן: 08:16 13/5
נוצר: 18:00 12/5

כ"א אייר, תשס"ד, 13/05/2004

סערה בעולם החרדי: נאסרו פיאות טבעיות - מחשש לעבודה זרה

גדול הפוסקים הגרי"ש אלישיב אסר לחבוש את כל הפאות המבוססות על שיער שמיובא מהודו, מחשש לע"ז האסורה בהנאה. פיאות שיש ספק בדבר מקורם כנראה יאסרו גם הם מדין "ספק דאורייתא לחומרא".

גדול הפוסקים הגרי"ש אלישיב אסר לחבוש את כל הפאות המבוססות על שיער שמיובא מהודו. וזאת לאחר שהתברר כי מקור שערן מעבודה זרה מהודו.

בסוף השיעור היומי הורה הגרי"ש אלישיב כי פאות אלו טעונות קבורה ופיאות שיש ספק בדבר מקורם כנראה יאסרו גם הם. פיאות שמבוססות על שיער שמקורו בסין, קוריאה ואירופה והפיאות הסינתטיות מותרות.

ברכוזים החרדיים בבני ברק ובירושלים, נפתחו חנויות הפיאות ברציפות אל תוך השעות הקטנות של הלילות, לצורך אספקת פיאות סינתטיות להמון הנשים.

ברכוזים החרדיים הופצו אתמול כרוזים החתומים ע"י הרבנים וואזנר וקרליץ, האוסרים את הפיאות הטבעיות המיובאות מהודו מחשש שיער ע"ז.

משלחות של רבני בד"צ העדה החרדית יצאו להודו לפני מספר שבועות לצורך איתור מקור השיער.

ראשיתה של הפרשה לפני מספר שבועות בעקבות כתבת תחקיר של העיתון החרדי "משפחה".

בכתבה נטען שרוב השיער הטבעי לפיאות מגיע מהודו באמצעות כוהני הדת של הבודהה. בכתבה מצוטט הרב שטיגליץ מארגון "לב לאחים" הטוען שדת הבודהה היא עבודה זרה ממש.

בניגוד למה שהיה כתוב בעתונות, יש הטוענים כי השערות מגיעות ממקדשים הינדים ולא ממקדשים בודאים. בערך שמונים אחוז של תושבי הודו הם הינדים. הינדואיזם הוא עבודה זרה ממש לכל הדעות. יש להם שפע של אלילים, חשובים יותר (כמו אליל השמש ואליל המים) וחשובים פחות. ושלא כמו בבודהיזם ששם הורדת השיער הוא צעד טכני בכדי להשיג את המטרה של ביטול הזהות. בהינדואיזם הורדת השיער הוא אקט דתי כלעצמו ומהווה קורבן ממש לאלילים שלהם. האקט הזה נקרא בהינדית "קאליאנא קאטא" Kalyana Katta, ומוגדר על ידיהם כמקום בו מאמינים חותכים את שערותיהם כקורבן (או מנחה) לאליל. מנהג זה נהוג יותר בדרום הודו, אבל קיים בכל חלקי הודו.

בשונה מדתות אחרות, ההינדים לא שורפים את השערות, כי אם מוכרים אותם, והתמורה הולך לאחזקת ובניית מקדשים.

בהודו חיים היום מעל מיליארד אנשים. שמונים אחוז מהם הם הינדים שזה שמונה מאות מילון הינדים! מספיק שאחוז אחד מהם (שמונה מיליון משוגעים) תורם כל שנה את השערות, ויש לך מספיק שערות לכל שוק הפאות בעולם.

קולות בציבור החרדי טענו בתחילה כי פסיקה זו, הושגה באמצעות לחץ עסקנים, שהתעוררו ע"י עיתונאים מחפשי סקופים.

טענות דומות נשמעו לפני מספר שבועות, בעקבות סערה שהתעוררה לאחר תחקיר עתונאי, שעסק בדבר כשרותו של בשר הז'בו, המיובא מדרום אמריקה. אך כעת מסתבר שפרשיית הפיאות חמורה בהרבה.

המרוויחות הגדולות לעת עתה, הן הפאניות, שייקרו בעקבות הפרשייה את מחירי הפיאות הסינתטיות, וכן הבעלים, שנאלצו עד כה לשלם אלפי שקלים (מחיר פאה טבעית בהתאמה נע בין \$500-\$1500!) עבור פיאות טבעיות.

הרב לנדא פסק: להוריד את הפיאות!

כ"ב אייר ה'תשס"ד

הערב יצאה מלשכתו של הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, ההודעה הבאה: פיאות נכרות שהשיער שלהן הוא בחשש שנענשה בהודו, יש להורידן מיד. עד שעות הערב הורה הרב ל לרכוש פיאות ששערן מוחדד, אך מאידך לא אמר להסיר. כעת הורה הרב להסיר באופן חד משמעי את הפיאות. בשאלה האם צריך לשורפן או לא, עדיין לא הכריע.

הרב הוסיף ואמר כי לדעתו הפיאות שהחזיר הרב וישעקו, וכן פיאות OF נראה להחזיר, אם כי, הדין בבית הרב, אין בכך מתן הכשר לאותן פיאות. בנוגע לפיאות סינטיטיות: בבדיקת שערטם לא נמצא "חשש" שיער טבעי, אך עדיין אין תשובה מוחלטת בדבר.

הרב דוד מאיר דרוקמן, רבה של קרית מוצקין, הסביר לחב"דניק את הרקע להחלטתו: "בדין עבודה זרה ישנו חילוק בין 'משמשי עבודה זרה' לבין 'תקרובת עבודה זרה'. בנוגע למשמשי ע"ז ישנה הלכה שרק בעל-נפש יחמיר על עצמו, אך בנוגע לתקרובת ע"ז הרי זה ממש ע"ז ואין לכך שום היתר. בהשקפה שטחית נראה לומר שעד עתה סברו כי עצם התגלחת הינו אקט של עבודה זרה אך השיער שטחית נראה לומר שעד עתה סברו כי עצם דין של משמשי עבודה זרה. אך לאחר שביררו את הדבר בירור מקיף וייסודי אצל מספר נעורות שעובדות את הע"ז בהודו, התברר כי גם את השיער עצמו הן מקדישות לע"ז, ולכן חל עליהם דין של תקרובת עבודה זרה, ולכן אסור בתכלית האיסור".

גילוי-דעת נוסף מהרב לנדא: איסור גורף על כל

הפיאות

כ"ג אייר ה'תשס"ד

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, פסק: כל פיאות, ללא הבחנה, הן כפולות חסר.

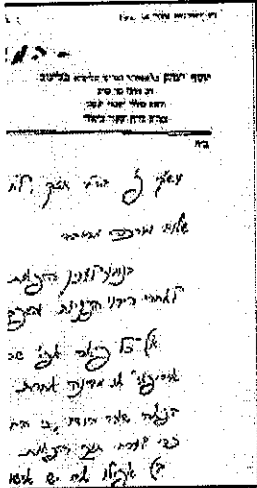
אם היה למישהו ספק, ואפילו קלוש, בנוגע לפסק הדין שיצא אמש מטעם הרב משה לנדא, רבה של בני ברק, ונכתב בידי חתנו הרב יוסף יצחק בלינב, בנוגע לפרשת הפיאות, הרי שמכתב חדש, מאת הרב בלינב, שיוצא ממש ברגעים אלה, מבהיר באופן חד משמעי את כוונת הרב לנדא: אין לחבוש פיאא נכרית לעת-עתה, גם אם על הפיאא נכתב מאה אחוז שיער אירופאי.

מכתבו של הרב בלינב בשם הרב לנדא בכתבה המלאה. ניתן ללחוץ על המכתב להגדלה.

חב"דניק ומשיך (לא רק "לעקוב" אלא גם) לדווח לגולשים.

יחי אדוננו מורנו ורבינו סלך המשיח לעולם ועד

עדכון: בי"ד רבני חב"ד יתאסף להכריע

עדכון בפרשת הפאות: פרשיית השיער ההודי בפאות הנוכריות, ממשיכה להסעיר את העולם היהודי. דעות שונות ומגוונות נשמעו בערב שבת ומיד בצאתה מאת רבנים שונים, בעקבות פסיקתו של הרב משה יהודה לייב לנדא - ראב"ד בני ברק, שאסר את השיער ההודי כולו מפני חשש תקרובת ע"ז. רבני חב"ד מורי הלכה, פסקו כל איש למקומו, אך הכרעה רשמית של בית דין רבני חב"ד עוד לא התקבלה. לכתבנו נודע, כי בימים הקרובים יתכנס הבית דין, המועד ייקבע בהתאם לנוחיות ויכולת הרבנים, כדי להגיע למסקנה אחידה בסוגיה. בינתיים בוודאי שכל אשה תנהג כפי הכרעת הרב מרא דאתרא במקום מגוריה. חתנו של הרב לנדא, הרב יוסף יצחק בלינוב, הוציא הבהרה נוספת על דבריו של הרב לנדא. את המכתב במלואו ניתן לקרוא בכתבה המלאה.

לכתבה המלאה שלח לחבר הדפס כתבה

תחקיר 'חב"דניק': דעת רבני חב"ד בפרשת הפאות

כ"ג אייר ה'תשס"ד

סערה גדולה פוקדת בימים אלה את הרחוב החרדי בעקבות הגילוי כי מקור השיער ממנו נעשות הפאות הנוכריות, מקורו בשיער של תקרובת עבודה זרה מהודו. בקרב פוסקי הדור לא נשמעה קביעה חד משמעית וברורה כהוראה לרבים להוריד את הפאות. תמימות דעים שוררת בין כולם (כמעט) כי מכאן ולהבא יש להיזהר, וכי אשה שיודעת בברור שהשיער של פאה שמקורה בהודו אין ללבוש את אותה פאה. השאלה הגדולה היא בנוגע לשאר הפאות שאין ידוע מה מקורן. בסוגיה זו, עד אתמול בערב, ניתן היה להבין לכאן או לכאן, וכך נהנו אנ"ש בכל רחבי העולם מהספק והמשיכו במנהגם הרגיל לחבוש פאה.

אמש, עם הוצאת הפסק מבית מדרשו של הרב משה לנדא, רב ואב"ד דבני ברק, פוסק המקובל על אנ"ש בכל העולם כולו, ועל רובו-ככולו של הציבור החרדי, נטרפו הקלפים. אחד מרבני חב"ד עמם שוחחנו היטיב להגדיר זאת כך: "עד אתמול היה אפשר להנות מהספק. בא הרב לנדא והחמיר יותר מכולם בכך שאמר שגם פאות שקיים בהן חשש רחוק אין ללבוש אותן. בנוגע למעשה, על פי מכתבו של הרב לנדא לכאורה יש להורות שכל אישה שאינה יודעת מה מקור הפאה, הרי מכיון שיש בכך ספק עבודה זרה תנהג לחומרא ולא תלבש את הפאה".

מכתבו של הרב יוסף יצחק בלינוב, חתנו של הרב לנדא, שנכתב בשמו של הרב, עורר את הציבור החב"די מתרדמתו, שנכנס קצת מאוחר מדי, לפאניקה בה שותף הציבור החרדי מספר ימים: מה לעשות עם הפאה?

מטבע הדברים עם הוצאת הפסק של הרב לנדא, אליו המתנינו רבים בכליון עינים, התרבו השאלות שהופנו אל רבני חב"ד בכל אתר ואתר. מצד חוסר הוודאות, ומצד העדר פסיקה גורפת מצד הרבנים, ומאידך קיימת ועומדת השאלה בנוגע למעשה בפועל ממש, נחלץ האתר חב"דניק לעשות קצת 'סדר בדברים', וערך סבב של טלפונים בקרב רבני חב"ד (שאת תגובתם ניתן היה להשיג נכון ליום שישי בצהריים) בכדי לבדוק את עמדתם בנושא.

חשוב מאד לציין בפתיחת הדברים כי אין בהבאת הדברים משום נקיטת עמדה או אפילו ניסיון להגיע לפסק הלכתי, אלא רק להביא בפני ציבור אנ"ש את מכלול הדעות של רב אנ"ש, וכל אחד ינהג לפי הרב מורה-הוראה המקובל עליו.

המשך פסיקות הרבנים בכתבה המלאה.

הרב דרוקמן על 'סערת השערות'

כ"ה אייר ה'תשס"ד

הרהורי דברים בעקבות פרשת הסערה=שערה (טייטש בעלמא) ב"ה, מוצש"ק בה"ב, תשס"ד ליד"י....

בענין המדובר שער מהודו של הפאות עפ"י המבואר בשו"ע יו"ד סי' קל"ט.

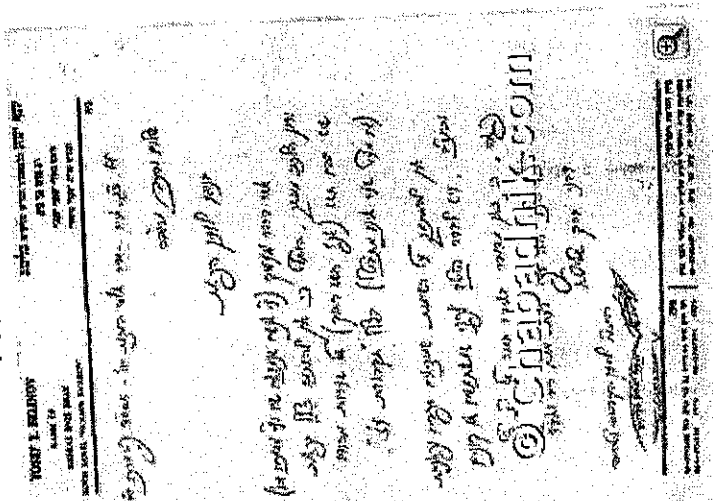
*תקרות ע"ז (משא"כ ע"ז עצמה) בפנים (היינו לפניו מהמחיצה של מקום פולחנם) אין לה ביטול (שם סעיפים א, ב, ג).

*אין תקרות לע"ז מחוץ לבנין הע"ז (שם סעיפים א, ו) *תקרות ע"ז בפנים נאסרת ואין לה ביטול (שם סעיף ג).

*תקרות צ"ל "דרך אכילה", ולכן אם עבדה "בקשקוש מקלו" והוא דרך עבודה חייב" אבל "ולא נאסר" (שם סעיף ג). אשר ע"כ צריך לברר אם שטח לפניו שיער כדרך העו"ז בהודו האם זה דרך אכילה. כי לכאן כתב המחבר שדווקא "שבירת מקל" דומה לזביחה כי הוא דומה ל"שובר צואר בהמה" (רש"י, ע"ז נ"א, ע"א). או דילמא שלגבי שיער מצד להבדיל ב זיר שמביא השער לביהמ"ק ואשר ע"כ שיער הוא דרך זביחה (ועדיין יש לחלק בזה, כי המיד לא מביא זאת למחבה).

המכתב מבית מדרשו של הרב לנדא

כ"ג אייר ה'תשס"ד

לאחר שאמש הבאנו באופן בלעדי ומדויק בפני הגולים את דעתו של מרא דאתרא דהעיר בני ברק, הגאון הרב משה לנדא, אנו מחבדים להביא בפני הגולים את מכתבו של הרב יוסף יצחק בלייבו, רב מרכז בני ברק וראש כולל 'פעמי יעקב', חתנו של הרב לנדא, שמפרט את דעת חמיו.

חב"דניק ימשיך לעדכן את הגולים בפרשה.

ועיין בגמ' ע"ז דף נ"א ע"א שמקשה מדוע ענבים ושבלים יאסרו משום תקרובת ע"ז והרי אינם דומים ל"זריקה המשתברת" וגם אינו "כעין פנים" (כלומר זה אינו בדוגמת קרבן שמקריבים ע"ג המזבח עיין סעיף ג' בשו"ע שם). , ותי' שם "כגון שבצרן מתחילה לכך". ולכאן ה"ה בענייננו שהשערות גולחו לשם ע"ז. ואפילו אם נאמר ששער אינו דרך זביחה, אבל עיין בש"ך ס"ק ג' שלדעת הרמב"ם אפילו נרות שבודאי אין בהם דרך זביחה אם נמצאו "במקום עבודתה" אין להם ביטול ובעל נפש יחמיר על עצמו. (וזהו כנראה טעמם של הגר"ש וואזנר ועוד, שלא אסרו לכלל הציבור להוריד מיידית את הפאות אלא אמרו שלהבא לא יקנו פאות בחשש).

* אלא שעדיין לכאן יש פתחון פה למתירים, שטוענים שעפ"י עדויות שבידיהם מקום הנחת השיער הוא באולמות שמרוחקים מן "המקדש" שלהם, ובמילא אין זה "מקום עבודתה" ולא נאסר.

אלא, בנוסף על כך שצריך עדיין לחקור את כל העדויות שקיבלו וחקרו רבנים ידועים ומפורסמים, ויכול להיות שכל העדויות נכונות, דהיינו, שיש אמנם אולמות תספורת שהם מחוץ ל"מקדש" אבל יכול להיות שאת השיער מכניסים עכ"פ חלק לתוך "המקדש", ואז כנ"ל גם אם זה לא "דרך אכילה" עדיין פסק הש"ך ש"בעל נפש יש לו להחמיר", ואם אמר כסברא דלעיל ששיער זה כן דרך אכילה ה"ז אסור גם מעיקר הדין.

וגם שמעתי מרב שחקר את הדבר והוא טוען שאף שה"מקדש" נמצא מחוץ למחיצה, שבתוך האולמות גופא יש צורות של ע"ז, ואז שוב חזרנו לחשש ש"לפנים מן המחיצה".

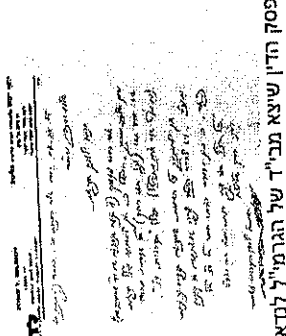
ועו"ל של הש"ך (מהרמב"ם) הוא "במקום עבודתם", ובמילא לא צריך שיהיה ממש מול האליל, אלא כמו שבהודו שבאולמות המספרה שם מתבצע הפולחן לשם אותה ע"ז, ובמילא זה נכלל בגדר של "מקום עבודתם" ואשר ע"כ גם אם נאמר ששער אינו כעין זביחה עדיין אסור לדעת הרמב"ם ולבעל נפש כדעת הש"ך, ואם נאמר כסברתינו דלעיל ששיער הוא כעין זביחה יהיה אסור מעיקר הדין, וזהו לכאן טעם הרבנים (הגר"מ לנדא, בד"צ העדה החרדית, ועוד) האוסרים מיידית.

עכ"פ כמו שנוהג יהודי שאם יש לו ספק בדבר מאכל, בינתיים הוא נוהג בשב ואל תעשה עד שיתבררו ויתלבנו הדברים. (ודלא כמו ששמעתי מחכ"א שאם ילכו בינתיים כאילו עוברים על איסור דאורייתא. ישתכחו הדברים. וכי אשה שמקפידה לכסות ראשה עם מטפחת או כובע ואף מקצת שיערה לא מבצבץ האם עוברת היא על "דת משה ויהודית"? והרי אף הרבי שתבע לחבוש פיאות אמר מילתא בטעמא שאם תלך עם מטפחת היא תתבייש אולי כשתימצא בחברה מודרנית ותגלה מקצת שערותיה, אבל אם היא אכן מקפידה שלא תתגלה אפילו שיערה אחת ועוד שהוא באופן זמני בלבד עד שיתברר (וידוע הספור שמספר הרב טוב' בלוי שי' אודות רעייתו של ר' אוריאל צימר שהרבי הורה לה להמשיך לחבוש מטפחת ועוד כרך את זה בברכה). וגם מה שאמרו שהיו גדולי פוסקים לפני שנים שהתירו שער מהודו, יש לחלק שפעם לא היה כל כך ידוע מה נעשה כמו היום, שהנסיעות מהכא להתם הם מעשים בכל יום, ויש יהודים חרדים בעלי תשובה שבעבר ר"ל בעצמם היו שם ויכולים להעיד, ולכן נודעו פרטים שפעם לא ידעו (זכורני שלפני שנים כמעט ולא בדקו בגדים משעטנז, ועד שלפ"כ-40 שנה פתאום התחילו לגלות שהשעטנז מאד מצוי בבגדים ורק אז התחילו לייסד מעבדות לבירור שעטנז בארץ (ובארה"ב היה יהודי תמים שהיה "משוגע לדבר" ועוד זכיתי להכיר אותו, והוא היה זה שעורר את כל העולם על מכשלת השעטנז, ובמשך הזמן התברר שהוא צדק!) וק"ל. והגה בעצמך אפילו אם נמצא איזה היתר בינתיים לחבוש פאה כזו, זהו על דרך שיש גם היתר לענוד צלב אם ניתן למישהו כחפץ אומנות גרידא ולא לשם ע"ז, האם יהיה יהודי מסוגל לעמוד בתפילה כש"צלב" כרוך על צוארו? איך יכולה בת ישראל להתפלל כשעל ראשה אפילו רק חשש דע"ז? וכפי שכבר אמרנו שמדובר הרי רק על משהו זמני. ולא נגעת עדיין בהיבט של חילול כבוד ליובאוויטש שכל העולם יודע שיש שאלה שהתעוררה ע"י גדולי הפוסקים בענין חשש ע"ז על הפאות ונשי חב"ד מתעלמות חלילה מכל זה ומופיעות כך ברבים? ויש להזכיר שאצל אדמו"ר הרי"צ ואצל הרבי נשיא דורנו היה מונח על שולחן ההתוועדות בקבוק משקה בענדיקטן (ורואים את זה גם בתמונות) והרבי היה שולח אפילו למשלוח מנות בקבוק בענדיקטן ואעפ"כ שעוררו שיש שאלות של כשרות על הבענדיקטן הרבי אמר שלמרות שאצל השווער השתמשו בזה, להוריד את זה מהשולחן!

אני מקווה שבימים הקרובים יתבררו ויתלבנו הדברים, ואני תקווה שאף יתברר שחלק מהפאות אינם בכלל מהודו, ובתוך ימים ספורים ביותר יחזרו למנהג הטוב לחבוש פאות וע"ד הצחות - הראש יהיה בע"ה "בסיס" לדבר המותר והטהור.

בידידות,

ראב"ד ב"ב הגרמ"ל לנדא: אין להסתמך על דברי ספקי הפיאות
מאת: מנח"ד

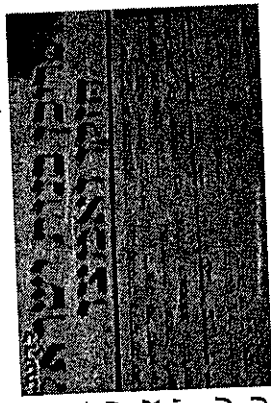

אתמול בלילה (ה') פרסם בית דינו של הגרמ"ל לנדא שליט"א ראב"ד דבני-ברק, את פסק דינו בענין הפאות והסערה שהתחוללה בעקבות הגילוי בעניין. בפסק נכתב, "אחר כירור מעמיק (ע"י אנשים שנמצאים שם וע"י מסמכים וכו') ודין הלכותי ממושר, הוחלט כי אין להשתמש כלל בפאות שיש בהם חשש (אפי' חשש רחוק) של שערות מהודו (גם מעט אינו מתבטל) בגלל תקרובת ע"ז. אין להסתמך על רשימות שמוצאים ספקים ופאניות וכיו"ב ויש לברר היטב לפני שמשתמשים או קונים פאה כי כאן מדובר באיסור חמור של ע"ז ר"ל". בכך מצטרף בית דינו של הגרמ"ל לנדא לשאר הפוסקים שאסרו את הפאות בהם קיים חשש.

בנוגע לעניין שריפת הפאות הובהר שיפורסמו בקרוב מודעות מיוחדות לאחר בדיקת נוספות.

(כ"ג בא"ר התשס"ד 14:21)

"אשריכן בנות ישראל חזקו ואמצו"
מאת: יענקי' ש.

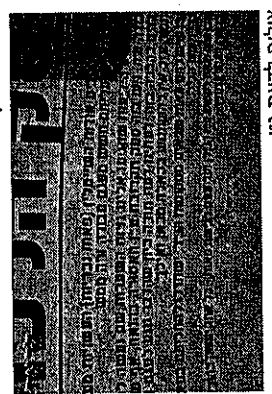

היום פורסמו מודעות תחת הכותרת "אשריכן בנות ישראל חזקו ואמצו" בהם נכתב אודות שריפת הפאות בהם היה קיים חשש ע"ז על ידי ציבור נשים צדקניות. במודעות החתומות על ידי "המעוררים" נכתב בין היתר: "וודאי יש לאבינו שבשמים נחת רוח עצום מעניין זה. כמובן שאין ערוך לשכר הגדול עבור פעולה זו". כמו כן התפרסמו היום (א') מודעות הקוראות לציבור הנשים שלא לסמוך על יצרנים המפרסמים על כשרות הפאות אלא יש לבדוק כל מקרה לגופו.

(כ"ה בא"ר התשס"ד 20:28)

לדעת.

הרב אלישיב שליט"א: אין ללבוש את הפאות בהם קיים חשש עבודה זרה
מאת: יענקי' ש.

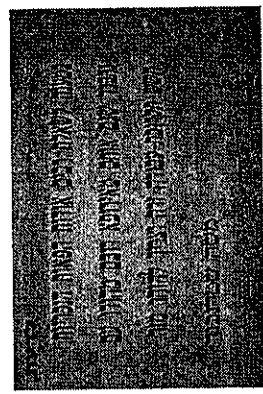

הרב אלישיב שליט"א פסק הערב עם תום השיעור היומי, כי בעקבות השאלות האחרונות, הוא פוסק שאסור ללבוש את הפאות בהם יש חשש לתקרובת עבודה זרה. הרב אלישיב הצטרף לרבנים הגר"נ קרליץ ועוד שפסקו פסק דין זהה כבר לפני מספר ימים. ענין הפאות כזכור התעורר לאחר שהועלתה השאלה האם מותר להשתמש בפאות-שער טבעי-מהמזרח הרחוק בהם יש חשש לתקרובת עבודה זרה. בזמנו פרסם הרב שטרנבוך שליט"א מהעדה החרדית בירושלים מודעות גילוי דעת-בהם נאמר שגם בפיאות מאירופה יש להזהר.

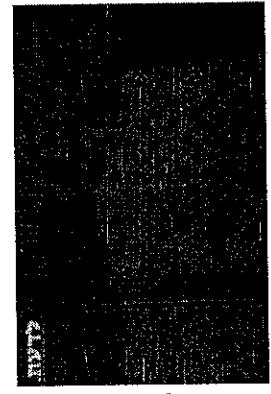
עם זאת פורסמו גם מודעות לגבי פאות שער טבעי ממדינת אוקראינה על ידי הרב הראשי דמדינת אוקראינה בהם פוסק הרב שאין חשש כלל למרות השער הטבעי מהם הם עשויות. יש לציין שפסק הרבנים שליט"א אמור אך ורק לגבי שער טבעי ולא סינטטי. נמסר שבחנויות בני ברק הוקצו המחירים בלמעלה מ-100%

(כ"א בא"ר התשס"ד 22:54)

לחץ כאן להוספת תגובה

גילוי דעת הרב שטרנבוך שליט"א

מכתב מאת הרב הראשי דאוקראינה

המוכרת ושבעה שהפאה כשרה

בשוק הפאות בישראל, המגלגל כ־20 מיליוני דולרים בשנה, שלטו עד היום הפאות משיער טבעי • עכשיו, בעקבות פסק־ההלכה החדש, זוכות הפאות הסינתטיות לעדנה, אבל איש לא מבטיח שגם אליהן לא השתרבבה קווצת שיער אסורה • עוד יצטרכו למכור את הפאות עם חותמות הכשר כמו עופות, מתלוצצים במגזר החרדי

תהליך הגילוח. השיער הגנוז, כולל של גברים, נגוז עליידי 600 ספרים שעובדים בשלוש משמרות בשלושה אולמות. בין הספר למתגלח יש גומה והשיער נרפל לתוכה. מרי פעם עובד מישו שאוסף את השיער לרלי ענק. הרב דונר עקב אחרי תהליך איסוף השיער, וצפה איך קושרים אותו וגושאים אותו בשקים גדולים הנחתמים בשעווה.

להמתין להוראת הרבנים

המהומה הנוכחית נולדה בעקבות מודעה לקרן ניהולספרטית, שהתפרעה ביומנים "החריים" "יתר נאמן" והמודיע "ו קבעה בפירושה: השיער הגנוז במתחם העבודה זרה בטיורפאטי דינו כזין תקרובת עבד דה זרה. לפיכך הורה מרן ע"ד ולשרת ראשנו הגר"ש אלישיב שליט"א, שאין להשתמש בפאות העשויות משיער אדם שמקורו בחור". בלי יחס־צבור בלי מסע פרסום. מודעה פשוטה בשורה לפן האפקט של פסק־דין של מי שנחשב כמוביל הפסיקה בעולם החרדי, היה מלך די.

נכנסתי לחנות והייתי המומה, מש חזרת הפאנית ערנה רייסר, בעלת סלון "הפאה". בשם וצעירות יפהפיות, שז לא מכבר היו יכולות לבלות שעות בכס קס מדידת הפאות, כאלו שנזמה היו שחיפוי הוא להן הדבר החשוב ביותר, פתאים לא מסתכלות על מחיר. מה שחשוב להן הוא שהפאה תהיה כשרה. כלות שצריכות להינשא באת ומלך ליפות את הפאות שקנו. הן מתחננות: 'תני לי סינתטי'. פתאים לא חשבו הצבע. לא חשוב האורך. רק פאה כשרה. לי עצמי יש אלפיים פאות שהיו אמורות להגיע לקראת שבועות. אאלץ לשלם לספקתמורתן אבל הוריתי שלא להטיש את הסחורה לארץ. אין מה לעשות בה. הוראת הרב תגרוס, עליי הערכות, להפסיקם של מיליוני דולרים רבים לצרכנים הבורחים ונגם לפאניות. השמועות אמרו כי הרב אלישיב הורה לקבץ או לשרוף פאות פסולות. מי שהוביל במספר המדרות היה הריכוז הליטאי בקריית ספר. רוב הנשים העריפו לחכות, אמנם הפאנית שלי הודתה שהפאה שקניתי רק לפני פסח ב־1,000 דולר היא פסולה, אבל בעלי הורה לי להמתין עד שתצא הוראה מפורשת של הרבנים, אמרו נשים רבות.

כל המלאי חוסל

הפאות העשויות מסיבים סינתטיים, שנמכרו עד לאחרונה במחירים שבעו בין 350 ל־550 שקל, וזכו לביקוש בקרב אוכלוסייה מצומצמת של נשים מבוגרות, חבצו פתאום לפדיון הלחץ של האישה החרדית. המחירים קפצו מיד

הפרשה, שנחשפה לראשונה בעיתון החרדי "המשפחה" לפני כשנתיים וגורעה כלעומת שבאה, חזרה ועלתה לסדר היום הציבורי החרדי לפני כחודש, בכתבה חוזרת בעיתון. שתי משלחות שגוררו עליידי הרבנים להודו, ספקית השיער של כ־70 אחוז מהפאות הנמכרות בעולם, חזרו כשבוע האחרון והיווה ממראה עיניהם. השיער המשמש את תשתית חלק הארי של הפאות האופנתיות והיפות ביותר במגזר החרדי, ריווחו, נאסף וגמכר לסוחרים תוך תהליך של עבודת אלילים.

שושנה הן

משבר הפאות נפל על הנשים החרדיות בעיתוי הגרוע ביותר של השנה, עם פתיחת עונת החתונות שתלה אחרי שבועות. זו הערבה החוקה של הפאות החרשות, היקרות והערכיות ביותר, הנמכרות לכלות הצעירות ולבנות משפחותיהן. הראשונות מבלות לעתים שבועות עד להתלטה על פאה.

על כן היו הכלות בין הראשונות שפקרו את חנינות הפאות בחיפוש אחר אלטרנטיבה, לאחר שהרב שלום יוסף אלישיב – מחשובי הפוסקים – אסר את השימוש בפאות מיד באת מהודו, כיוון שהן עשויות משיער שמקורו בפולחן עבודת אלילים. בסוף השבוע היה סיפור הפאות שיחת היום של המגזר החרדי. באחר מבית הספר החרדיים הגדולים בירושלים נערכה ביום רביעי בלילה אסיפת הורים. המראה היה מדהים, סיפרה אחת הנוכחות. רוב האמהות והמורות הגיעו במשפחות ובכובעים לראשיתן. מי שהבשו פאה, התגללו והסבירו שיש להן פאה כשרה למחרת.

ברחובות הראשיים של הריכוזים החרדיים בבני־ברק, ירושלים ואשדוד עלה בסוף השבוע מפלס חובשות המטפות בצורה חסרת־תקדים. חנויות הזכוכים בריכוזים החרדיים נשארו ביום חמישי פתוחות עד חצות. בחלקן טיפפו המחירים. אחרות לא יכלו לעימוד בביקוש.

הפאנית שלי נשבעה לי שהפאה שלי בסדר, סיפרה עלמה חסודה שהגיעה עם בעלה לקנות כובע חדש, אבל הבעל הורה לי ללבוש רק כובע ומטפחות עד להרעות של הבחירה.

על חנות הפאות, "הפאה", אחת מחנויות הפאות הגדולות ברחוב רבי עקיבא, ורחוב הראשי של בני־ברק, צבאו כבר משעות הבוקר של יום חמישי עשרות נשים שרצו לרכוש פאות חדשות וכשרות, או לברר מה גודל הפאות שבישורן.

600 ספרים בשלוש משמרות

תזכורת: כמאה אלף נשים חובשות פאות בישורן, ועוד מספר גדול יותר של נשים ברחבי הער, כמו כיום חמישי בבוקר וגילוי כי הפאות שרכשו כחמישים במיטב כספן והחשבו לראשיתן לא רוק שעלולות להיות פסולות מבחינה הלכתית, אלא אף עלולות להיות נגועות באחד האיסורים הקשים והמחמירים ביותר של היהדות – עבודה זרה. איסור זה נחשב לאחד משלושת האיסורים המחמירים ביותר להיחג ובלבד שלא לחטוא בו (השניים האחרים הם גילוי עריות ושפיכות דמים).

אישה עם מטפחת (למצולמת אין קשר לנאמר בכתבה)

מורכב במתחם גדול מאוד של קבוצות בנינים, בתוכם בולט הבניין הגדול של המספרה. בפתח יש שלט ענק, המודיע שמדובר באתר של הקרבת שיער, ריווחו השליחים, שאף היו במעמד גזירת השיער והתפילות הנישאות במהלכו, הרב יצחק דוד דונר מלונדון, שנשלח עליידי הרב אלישיב מירושלים כדי לברר את הנושא, הצליח לחרור למתחם החדר לסייעם של ווג הדיאגנולים שהביא עימו. הוא נחשף לתהליך גזירת השיער הפולחנית של הדייגרים, שהחל עם המתגלחים וגילה שאינם מקבלים אפילו אגורה על הקרבת שערם – אבל נושאים תפילה בעת

ל"800-1,300 שקל.

יש לנו ביקוש עצום לפאות סינתטיות, ואני חנו לא יכולים לעמוד בו. כל המלאי חוסל, למעט צבעים בלתי-מבוקשים", אמרה הפאנית הוותיקה ציפי סלמון, יבואנית "ג'רג'י". "השוק לא נערך מהיום לספק כל כך הרבה דרישה לפאות סינתטיות".

החיתא אצלנו לקוחה שרכשה פאה סינתטית ב"400 שקל, יצאה לבני ברק, פגשה חברת ומכירה לה את הפאה ב"800 שקל - ואחר-כך חזרה אלינו כדי לקנות פאה נוספת", מספר אמיר זנבני, מנכ"ל יצרנית יבואנית הפאות "רבעה והבן".

במשך סוף-השבוע עסק זנבני בהרצעת לקוחות, בביתו לגיסי עור מלאי פאות סינתטיות (במשך שלושה ימים מכרנו כמות של שנתיים), וגם בניסיון לגייס מסמכים כדי להוכיח לרבנים שהפאות שלו כשרות למחרת, וכל שעה בתוך מקורה ממקור שאין בו פקפוק.

רוד בן עזרא מחברת "ריאל קאסטם", לדוגמה, מנפיק בהבשר מרב הוישב במזרח אירופה, שמעיר כי מקור השיער בפאות שהוא מוכר במזרח אירופה. בעיתונות החרדית בישראל ובארה"ב נולדו הכשרים מסוג חדש - מידעות עם הכשרים של פאות. "עוד יצטרכו למכור את הפאות עם תור תמות הכשר כמו עופות", ותלוצצו הליצנים.

"השיער ההודי שולט בעולם"

עלי-ההלכה היהודית, אישה נשואה מחויבת בכיסוי ראשה. חלק נכבד מהצעירות החרדיות יכסו את ראשן בפאה או בכובע כבד ביום נישואיהן. אתחיל למחרת, בדרך כלל בגיל 18-20, והפאה תלווה אותן עד יומן האחרון. הפאה היא הלבוש הסטנדרטי ביציאה מהבית מכל סיבה שהיא. בתוך הגויא מוחלפת לעיתים קרובות בכיסוי ראש מאריג או סריג. הפאה, כידוע, נחשבת לכיסוי הראש הנפוץ

ביותר במגזר החרדי, למעט בקרב חלק מהמגזר הספרדי וחלק מהמגזר החרדי בשני המגזרים האחרונים יש גם מתנגדים עוינים לחבישת הפאות, שיש הטוענים כי הם היו מי שהציתו את הסערה הנוכחית.

עד לפני כ"15 שנה שלטו בשוק הפאות הסיני תסיות, אך הן איבדו מהפופולריות שלהן למרות מאמיהן תוללים, בגלל שלוש סיבות עיקריות: תוחלת חיים קצרה (כמחצית השנה, לעומת שנים לפאות הטבעיות), כובד משקלן ומגוון התסורים קות המוגבל שניתן לייצר מהן.

את השליטה בשוק הפאות בישראל, המגולגל כ"20 מיליון דולרים, תפסו הפאות משיער טבעי או כאלו המכונות "קאסטם" ומותאמות לפי מידה. בעבר היו הפאות מבוססות על שיער איריר פאי, שנמכר במאות דולרים. שינוי מקורות השיער איפשר את הורדת המחירים - וכאן נכנסה לתמונה השיער ההודי, שיער הורי אתה יכול לקנות ב"180-250 דולר לק"ג, שיער אירופאי יכול להגיע ל"1,000 דולר ויותר", מסביר זהבי. כיום מייצאת הורי כ"450 טון שיער לשנה. רוד, נא, אגב, נאסף במסגרת פולחנית של ההיגדים. אי

סערה גם בניו-יורק

בברוקלין מתנפלים על פאות סינתטיות

סיפור הפאות הפסולות עשה בסוף-השבוע כותרות גדולות בניו-יורק: "ניו-יורק טיימס" הביא שלושם תייעה גדולה על הפרשה בעמודו הראשון, ולצידה צילום של צעירה חרדית חנה בשת פאה סינתטית, "כשרה", שאותה רכשה זה עתה בתמונת בברוקלין.

בתמונת הפאות הידועה, "יפה" בבורד-פארק השתפלו נשים חרדיות על פאות סינתטיות. בר-חובות השכונות החרדיות בברוקלין נראו בסוף-השבוע מאות נשים חרדיות עם כיסויי ראש תליפים עשויים מבר. שרת קליין, חרדית מברוקלין, אמרה לעיתון כי "עוד אשר יתבהר הדבר ברים, אעזוב את הבית רק עם רשת על הראש".

הידיעה על החלטתו של זורב אלישיב פשטה בברוקלין כמו אש בשדה קוצים, וגרמה לרבות נשים חרדיות להניח בצד את הפאות השנויות במחלוקת ולרכוש תחליפים. "צריך לקנות כי הפאות שלנו טובות, אחרת את משליכה אלפי דולרים לפת האשפה", אמרה אחת הנשים החרדיות ל"ניו-יורק טיימס".

פאה טובה ויוקרתית בניו-יורק, העשויה משיער טבעי, יקרה בהרבה מאשר בישראל ומחירי רח יכול להגיע אלפי דולרים. חנויות שכן נמכרות פאות שמקורן בשיער טבעי מאירופה, מהירו לשים שלטים גדולים בבישור כי הפאות במקום כשרות.

פוסקים של אנשי העדה הסאטמריה כבר בודקים את הפסיקה של הרב אלישיב, ויחליטו בעצמם אם לפסול את הפאות שמקורן בחו"ר.

איתן עמית, ניו-יורק

סליה, שהיוותה בעבר אחד ממקורות השיער החדשניים ביותר, היום איננה ספקית שיער אלא חוקה בתחום העיצוב. "האיטלקים טובים בעיבוד והכנת שיער. בגלל שיהיה את הפוטנציאל של השיער שנאסף במקרים, מפעילים ספקי השיער האיטלי קום משרדים ליד המקשים, שולחים את השיער לאיטליה והוא נמכר כשיער אירופאי", אמר זהבי. וכאן צצה בעיה חדשה: פיהא נוכרית מכילה 5,000 שערות ויותר. די אם השתרבבה לתוכה קור צה של 50 שערות שנגזזו במהלך פולחן - והפאה כולה פסולה. "לכל הפאנית יש היום בעיות", טוען נח רייסנר, "כי השיער ההודי שולט בכל העולם".

אני לא יודע אם אפשר לקבל תעודת הכשר של מאה אחוז, כי פאה אחת יכולה להיות בגויה משערות של 20 נשים שונות, ואף משגיח לא ילווה כל שעה מעת גזירתה ועד שהיא נצטת כמוצר הסופי, מורה זהבי. "אפילו המחיר איננו אינדיקציה", הודתה פאנית אחרת. "יכולה להיות פאה שנמכרת ב"2,000 דולר ומכילה בתוכה שיער הורי. איש עוד לא המציא בדיקת מעבדה שיכולה לוות את סוגי השיער השונים".

בין הפסקים והפאניות כבר התחיל מירוך מטרף אחרי תעודת הכשר. מודעות ראשונות של פאות עם הכשרים כבר התחילו להופיע בעיתונות החרדית של סוף-השבוע. הרבנים הוצפו בשאלות, לא רק בנושא כשרות הפאות אלא גם בדיני ממונות. מה דינה של פאה פסולה שנקנתה בתשלום? ואם יש להמשיך לפרוץ את התש"לומים מה צריכה לעשות פאנית ברווחים שהי פיקה מכירת פאות אסורות?

בימים הקרובים צפוי הכאוס לגבור. מר שמר עתי, שכוחו בניצור החרדי חזק, יעבור שעות נוספות. כבר בסוף-השבוע עבר מפל לאוזן מספר טלפון בו מקריאים את שמות דגמי הפאות ה"כשרים", עלי-הרב אלישיב. מקורביו של הרב מסרי כי הרב איננו מספק כל הכשר לפאות, ואין לו קשר לקו הטלפון המדובר. ■

מטעם רבותינו הגאון"צ שרי התורה: מר הגאון"צ והבי"צ שלי"א

בסתר הליכה

כ"ב אייר תשס"ד

בס"ד

הננו בשורותינו אלו בדבר הלכז פסוקה. ידוע שמקובל מדור אחר דור על אנשי הישוב הישן פה ירושלם עיה"ק תובב"א שנהגו כסברת הפוסקים האוסרים לבישת פיהא נכרית לנשים.

מבלי להיכנס למחלוקת הפוסקים זו.

ומבלי להכנס על מה שנפרץ מאד בעזה"ר בדורנו שנשים נשואות לובשות פיהא נכרית שגראות כבתולות שעל לבישת פיהא נכרית כזו אין לזה שום היתר בדברי הפוסקים.

ועתה באנו לגלות בזה דעתינו דע"ת כי השערות מאריך הודו שסתמם הם מהנגזזים לשם ע"ז בבית תיפלתם הן ותערוכתם יש עליהם דין תקרובת ע"ז ואסורים בהנאה מן הדין.

ולהשומעים יונעם ותבוא עליהם ברכת טוב.

וע"ז באעה"ה הבידי"צ פעה"ק ירושלם תובב"א

נאם משה שמרנבוכ רב"ד נאם משה הלברשטאם
נאם מאיר ברנאדסדארפער נאם אברהם יצחק אולמאן
נאם יצחק טובי' ווייס רב ואבי"ד פעה"ק ת"ו

יום ראשון, כ"ה באייר תשס"ד 16.5.2004 | ידיעות אחרונות

מן השמים מעוררים לנצל את שנת הכושר

אתוך חוות דעתו של מרן הגר"ש אלישיב שלי"א כפי שהורה להגרמ"מ קארפ שלי"א לכתוב, בעקבות גילוי המכשול הנורא של תקרובת עבודה זרה שבפאות:

"מן השמים מעוררים אותנו לשוב ולאחוז בדרכי אמותינו הצנועות - אשר לא היה זה מנת חלקם לילך עם פאות שכל מטרתן להערים ולהראות שאין מצות התורה של כיסוי השער מתקיימת, ולפרוץ גדרו של עולם בגרימת הסתכלות והרהורי עבירה.

"ובוראי שכעת היא שער הכושר לכסות את הראש כמצות התורה כפשוטה בלי שום הערמה".

"ואין ספק שזכות המצוה הגדולה הזו תעמוד לזכות לבנים גדולי תורה ותלמידי חכמים, כמבואר בזה"ק, וראויה מצוה זו לעמוד לעם ישראל בשעות קשות אלו ולקרב הגאולה ולזכות לראות בנחמת ישראל ובבנין ביהמ"ק בב"א."

מתעטרים במטפחות-ראש! בקביעות ולצמיתות, לכבוד ה' יתברך.

תקלה קסלמ
 לכל לקוחותינו
 ברישיון משרת מוסמכת
 ע"י מ"ן ת"ז עברק ואישר כי כל
 מוצרינו ודרכי ללא חשש בכל
 זמן וכל מקום
 03-5799352

סבתא הטעירה

מספר זעמן כ- 50,000 עותקים בני ברק ונשי 10	הדפוס דפוס דפוס	מספר 03-6748885 03-6782660-000	המספרים הראשיים: 25 רו"ב בן יעקב 25 מ"ר	הוצאה לאור: מסכת העיר גוטליב בנים	מספר מס' 50	סרש במדבר	יום רביעי ב"ח אייר תשס"ד 19/05/2004	כס"ד
--	-----------------------	--------------------------------------	---	--------------------------------------	-------------	-----------	--	------

"לבער עבודה זרה מן הארץ"

בבוקר יום שלישי בתום ברית המילה לגין מרן הגרמ"י לפקוביץ שהתקיימה בבית המדרש "לדרמן" ברחוב רשב"ם בבני ברק, יצא מרן הגר"ח קנייבסקי לרחבה שממול ביתו והעלה באש שלוש פאות שמקורן שערותיהן מהודו. הפאות היו של אשתו ושניים מנכדותיו. ערב קודם אמר מרן הגר"ח קנייבסקי לבני ביתו כי הוא רוצה לבער פאה שמקור שערותיה בהודו. המעמד המיוחד הזה נערך 7 דקות בהרליקו את האש בדרך מרן הגר"ח קנייבסקי. ברנך אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לבער עבודה זרה מן הארץ. מרן הגר"ח קנייבסקי אמר לסובבים אותו כי אינו אומר את הברכה "כשם ובמלכות" כי ישנה מחלוקת במהרש"א אם תקנו על זה ברכה במהלך השריפה ביקש שוב ושוב להביא נפט כדי "שתכלה את העבודה הזרה מקרבנו". לאחר מכן אמר לסובבים אותו כי בימים האחרונים נעשה מעשה קידוש שם שמים ברבים בכל העולם כולו בעניין זה.

צילום בלעדי: שוקי לרד

פרשת הכאות - פרק ב': שואלים ודורשים

מאת: צבי רובין

ידוע מקורה, אסורה בשימוש. אין להסתמך על מוכרת הפאות, שהיא נוגעת בדבר לגבי מקור השיער.
לגבי ארצות אחרות נאמר בהודעה: "אם רוב הפאות הנמכרות או המיוצרות במקומות אלו אינם משיער הורי - הרי פאה שאין ידוע מקורה אינה נאסרת, אבל חובה לברר את מקור הפאה.
לגבי פאות סינתטיות, כותב הגר"ש אפרתי: "פאה סינתטית שברור שמעורב בה שיער אדם, הרי דינה כדין פאה העשויה משיער אדם ויש לה דין כפאה רגילה. אבל פאה סינתטית

עמך בית ישראל הציף השבוע את בתי הדין החרדיים בסדרת שאלות בנושא הפאות בירושלים נפגשו מרן הגר"ש אלישיב ומרן הגאב"ד הגר"נ קרליץ ■ מרן הגר"ש ואזנר במכתב חמור בעניין ■ הוקמה ועדת רבנים, לפיקוח והכשר על חנויות הפאות

שבוע לאחר פרסום פסק ההלכה בעניין הפאות, הציף עמך בית ישראל את בתי הדין החרדיים בעשרות שאלות רבות בנושא. בכל בתי הדין תוגברו נוכחותם של מורי ההוראה ונפתחו מוקדים הלכתיים עם מו"צים, העונים לכל השאלות ההלכתיות השונות.
מדובר בבתי הדין של מרן הגר"ש ואזנר, מרן הגאב"ד הגר"נ קרליץ, רב ואב"ד בני ברק הגרמ"ל לגדא והעדה החרדית. בכל בתי הדין

שבוע לאחר פרסום פסק ההלכה בעניין הפאות, הציף עמך בית ישראל את בתי הדין החרדיים בעשרות שאלות רבות בנושא. בכל בתי הדין תוגברו נוכחותם של מורי ההוראה ונפתחו מוקדים הלכתיים עם מו"צים, העונים לכל השאלות ההלכתיות

עם הוראות ברורות בעניין הפאות, בדף ההוראות נאמר: "ע"פ המידע העכשווי - רוב הפאות הנמכרות או המיוצרות בישראל, מקורן בשיער ממדינות הודו, גם אם היצור נעשה במדינה אחרת, ולכן כל פאה שאין

הללו, ישנם מורי הוראה ומו"צים, העונים לכל השאלות בכל שעות היום, במסגרת מוקדי הלכה.
על פי הוראת מרן הגר"ש אלישיב, פרסם נאמן ביתו הגר"י אפרתי, דף הנחיות כללי,

מרן הגר"ש ואזנר שיגר בערב שבת האחרון, מכתב לבנו הגר"ח"ו ואזנר - רב סאטמר בלודון - בעניין פרשת הפאות הנוכריות. בסיום מכתבו, כותב בעל ה"שבט הלוי": "מי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופיים ונפשיים בבתי ישראל"

SHMUEL HALEVI WOSNER
RABBI OF
ZICHKON-MEIR, Bnei-Brak

שמואל הלוי וזנבר
רב אמיר וירצ
זכרון-מאיר, בני-ברק

הערה: כל המכתבים הנשלחים לרב
הנכבד יישלחו לכתובת: רב אמיר וירצ
זכרון-מאיר, בני-ברק. המכתבים
הנשלחים לרב הנכבד יישלחו לכתובת:
רב אמיר וירצ, זכרון-מאיר, בני-ברק.

RABBI JOSEPH E. EFRATI
Head of The Institute for Advanced
Studies in Halacha for Applied Sciences

ד"ר יוסף י. אפרתי
ראש מוסד חקר
ההלכה למעשה

הערה: כל המכתבים הנשלחים לרב
הנכבד יישלחו לכתובת: רב אמיר וירצ
זכרון-מאיר, בני-ברק. המכתבים
הנשלחים לרב הנכבד יישלחו לכתובת:
רב אמיר וירצ, זכרון-מאיר, בני-ברק.

צ'קים שעדיין מופקדים בחשבון התנות, רק
בית דין יכריע בנידון, אם וכאשר תגיע
תביעה בעניין זה. בבית הוראה של מרן
הגר"ש ואונר עונים לשאלה זו: "מאחר שיש
בהם דברים בהלכה אי אפשר לסתור טענת
מקד טעות ובוודאי שאסור לבטל צ'קים
שניתנו כבר".
שאלה מעניינת נוספת שנשאלים כל
המורצים היא, איך לנהוג לגבי פאה חדשה
שהומנה קודם שהאיסור היה ידוע. האם
חייבים בתשלום ולקחת הפאה החדשה?
על כך התשובה היא, שלא צריכים לשלם
ולקחת את הפאות.
בעלי תנויות לפאות שאלו את המורצים:
מה הדין לגבי פאות ישנות שמוכרות לסריקה
או ריצה. האם מותר לקבל אותן?
התשובה בעניין זה חד משמעית: אם שיער
הפאה מהודו, אסור לקבל אותה. לעומת זאת
בשיער אירופי שיש בו חשש שנתערב בשיער
הודי, יש מקום להקל.
שאלה נוספת בעניין הפאות הסינתטיות:
מה דינה של פאה סינתטית, שמערבב בה קצת
שיער טבעי. התשובה היא: אם השיער הטבעי
מוסיף לנוי וכדומה, אין הוא בטל כלל.

ביום חמישי, נפגש הגרא"ד דונר עם דייני הבד"צ של העדה החרדית, ועידכן אותם בחומר הרב שאסף בהודו בעניין תעשיית השיער. הגרא"ד דונר גם נפגש עם סגן הראב"ד הגר"מ שטרנבוך

שיש רק ספק אם מעורב בה שערי אדם,
מותרת בשימוש.
לגבי הביעור, כותב הגר"מ אפרתי בשם
מרן הגר"ש אלישיב: "פאה שמקורה ממתחם
העבודה זרה, חייבת בביעור. פאה שמקורה
בהודו - ראוי לבער".

פגישת הפוסקים

ביום חמישי האחרון, נפגשו מרן הגרא"ד
הגר"מ קרלין ומרן הגר"ש אלישיב בביתו
בירושלים. במהלך השיחה, נידונו מספר
דברים. תחילה דובר על חשיבות הפיקוח
על הפאות הנוכריות. כוסם על הקמת ועדת
רבנים, בשיתוף עם מרן הגר"ש ואונר.
גוש נוסף שנידון בפגישה, היה עניין
הסמינרים החרדיים. הפגישה ארכה כרבע
שעה, והתקיימה בארבע עיניים בלבד. לאחר
הפגישה, ליווה מרן הגר"ש אלישיב את מרן
הגר"מ קרלין עד לפתח הדור ונפרד ממנו
בידידות רבה.

פגישות הלכתיות

מאז שובו של הגרא"ד דונר מהודו, הוא
עוסק בהרחבה בעניין הפאות.
ביום רביעי שעבר, הוא נפגש כידוע עם
מרן הגר"ש אלישיב, ולאחר הרייוח שמסר
על תעשיית השיער במתחם העבודה זרה
במקום, פירסם מרן הגר"ש אלישיב בעיתון

לקראת סוף השבוע התגלו תולעים במים של
ניו יורק, על פי השמועה הפרשה התחילה,
כאשר יהודי אחד הבחין בתולעים, שהופיעו
בירק של גוש קטיף המיובא לשם. כידוע ירק
זה האמור להיות נקי מתולעים. אשר על כן לא
התעצל היהודי, והתקשר להרב נותן ההכשר
ל"גוש קטיף".
אותו הרב גם לא התעצל, וביקש מהמתלונן,
לשלוח לו את הירק האמור לשם בדיקה. הללו
לשמחתו המשיכו לא להתעצל, הירק נשלח,
והתשובה לא אחרת לבוא:
מקור התולעים אינו בירק אלא במים בהם
שטפוהו. בדיקה נוספת שנערכה הפעם על
המים של ברוקלין, העלתה, שאכן יש בהם
תולעים. סוף דבר, הרבנים בבורו פארק קראו
לכלל התושבים, להקפיד מעתה ולסנן את
המים.

מכתב בעל "שבט הלוי"

מרן הגר"ש ואונר שגר בערב שבת האחרון,
מכתב לבני הגרמ"מ ואונר - רב סאטמר
בלונדון - בעניין פרשת הפאות הנוכריות.
בסיום מכתבו, כותב בעל "שבט הלוי": "מי
ידוע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופיים
ונפשיים בבתי ישראל".
מרן הגר"ש ואונר גם מסר שיחה מיוחדת
בביתו. "הננו לחזק את בנות ישראל ללכת
בכיסוי הראש בצניעות ובהלכה בדרכי
אבותיהם".

"יתד נאמן" ביום חמישי, את פסק ההלכה
המפורסם.
ביום חמישי, נפגש הגרא"ד דונר עם דייני
הבד"צ של העדה החרדית, ועידכן אותם בחומר
הרב שאסף בהודו בעניין תעשיית השיער.
הגרא"ד דונר גם נפגש עם סגן הראב"ד הגר"מ
שטרנבוך.
פרשת הפאות הגיעה גם לארה"ב. בית הדין
דבורו פארק, הזמין את הגרא"ד דונר להופיע
בפניו עם כל החומר שאסף בהודו.
לאחר מכן יפגשו חברי בית הדין עם הגאון
רבי דוד פיינשטיין, ראש ישיבת "תפארת
ירושלים". ייתכן שהגאון רבי שרגא פייביל
כתן, מגדולי תלמידי מרן הגר"ש אלישיב יגיע
לישראל במהלך השבוע הקרוב, כדי לשמוע
באופן אישי את המסקנות ההלכתיות ולפרסמן
בכל הקהילות חרדיות ברחבי ארה"ב.
במקביל, פרסם רבה של קהילת "נעמי
גבראיל" הרה"צ גבריאיל צינער בבורו
פארק, כי מפעל פאות מסוים עומד תחת
השגחתו. המדובר במפעל לפאות נוכריות
מוכר וידוע בארה"ב. מרבית ציבור הנשים
של ארה"ב רוכשות את הפאות ממפעל זה.
בעיתון "המודיע" בשפה האנגלית הוצא לאור
בארה"ב, ישנן מודעות של המפעל בחתימתו
של הגר"מ צינער.

בורו פארק-על פרשת המים
בבורו פארק גם הייתה השבוע פרשת המים.

הזכרונות והזכרונות

הלהבות לייחן את שערות הפאות. לוחות המודעות
הוצפן בפסקי הלכה ■ חבויות הכובעים לא עמדו
בלחץ הקניה ■ בסלון הפאות חיפשו הכשרים
מהודרים ■ חדרי המזרח נראו כבית ההלמה וברחובות
העיר דנו בכל פינה איך קישרים את המטפחות

מאת: ה.פאלח

אם שרה שניר היתה נקלעת בימים אלו
לחובות בני ברק, ירושלים, מודיעין, אלעד
וביתר, ודאי היתה רווח נחת. נשים רבות
הסתובבו בשלאשן מטפחות, כובעים, ברטיס
וכל מיני מחלות ראש, וכל זאת לאור הידיעה
המפתיעה על איסור הבישת פאה נוכחית,
שמקורה אולי בשיעור המשמש לעבודה זרה.
איסור זה גרם לכל נשות ישראל הכשרות,
להימנע משימוש בפאה, בשל החשש ולו הקטן
ביותר, שהרי לפי דעת הפוסקים, יש וגם
בשל שעה אחת, אסורה הפאה כולה בחבישה
ובהנאה.

יצאנו לחובות עיר לראות ולשמוע את
הגובות הנשים בשני צידי המתרס. ביקרנו
בתנויות למכר כובעים ומטפחות והוצגו גם
בסלוני הפאות השונים. אין מה לומר הבלבול
הוא די גדול ואיתו גם הניסיון.

"גיצע עוד כובעים מתר... מתר יהיו עוד
דגמים... נגמר לנו כרגע המלאי של הדגם
הזה..." - אלו היו פחות או יותר המשפטים
שנשמעו בתנוות כובעים מוכרות בבני ברק,

התנוות היתה מלאה עד אפס מקום, וכל שנותר
הוא, להמתין בקוצר רוח למוכרת שתיתן את
עזרתה ועצתה. בהתאמת כובע נאה המתאים
לחליף הפאה.

איך הרגשתם את השינוי?

"בהתחלה שמענו על הפסק, אבל עדיין לא
ראינו נהירה המונית לחנות, היו פה ושם נשים
שהקדימו וראו להצטייר על כל מקרה, אבל
היו גם כאלה שהיכו ליום הזה, וזוהי זה מה
שקורה: היה פה לחץ אדיר כל היום, כמעט
ולא הצלחנו לעמוד בדרישה של כל אחת
מאחר וחיסלו לנו את רוב הדגמים שבדרך כלל
מבוקשים. כרגע אנחנו נערכות עם מלאי חדש,
לעוד נשים שבדאי יגיעו בהמשך."

היו נשים שהיה קשה להם להתרגל לרעיון?
"ודאי, היו פה נשים שמעולם לא יצאו
לחובות העיר ללא פאה, ופתאום הן צריכות
לשנות מראה. זה ניסיון לא קל, ולכן, גם לקח
לחן המון זמן למדוד כובעים ולנסות להתאים.

היתה פה מישהי שהתלבטה עם כל כובע ששמו
על הראש. היה לה ממש קשה. היא אמרה שהיא
מלמדת באיזה סמינר והיא לא יודעת איך
היא תלך מחר, לבסוף, היא התרגלה לרעיון,
אחרי שהסתובבה בתנוות שעה שלמה כשהכובע

לראשה ורק או העיזה לצאת לרחוב."
בסמינרים ובבתי הספר לבנות היתה מהומה
רבה עם השמע הפסק. למחרת כבר חזר המור
היה מלא כמורות עם מטפחות וכובעים שונים
ומשונים, שגרמו לחדר זה להראות יותר כחדר

החלמה ליוזרות.

שריפת פאות

במודיעין עלית הסתובב רכב והודיע, על זמן הדלקת הפאות שהתקיים באזור מרכזי בעיר. כל אנכרי העיר ידעו עם פאות נשיות והציתו אותם במדורה שהבעירו במקום.

בבני ברק עוד לא ניסוה האוויר מעשן מדורות ל"ג עומר, וכבר השבוע התנאספו כמאתיים חסידי סאטמר ברחוב ישמח משה, והציתו מדורה ענקית והשליכו לחוכה פאות רבות. מתוך התלהבות של שמחת מצווה, פצחו הגברים בריקוד סביב המדורה.

במודר בארה"ב, בתסידות סאטמר, כל אישה שהגיעה לשרוף את פאותה קיבלה "שפיצל" - זהו כובע בשווי 150\$ שהרבניות הולכות אותו שם, כשבקצו ישנו בד דמוי שיער.

בסלונים הפאות זה היה קצת שונה. במקומות בהם מכרו פאות סינטיטיות, היה ביקוש רב ונעשו מדורות גדולות להספקת כמות חדשה של פאות סינטיטיות מה שעד היום נחשב לבלתי נמכר כמעט, היום, הפך למוצר מבוקש. המחירים כמוכר טיפסו ולא מעט בשל הביקוש, עד שיצאה הוראה של הרבנים להפסיק את הפקעת מחירי הפאות הסינטיטיות. לפני פחות מחודש, ניתן היה לרכוש פאה סינטיטית ב - 200 שקלים והיום לא תוכלו למצוא פאה במחיר זה, אלא ב - 800 שקלים ואפילו יותר.

בסלונים הפאות הצלחנו לקבל כמה גרסאות, כמוכר איננו לוקחים שום דבר כפסק או כראייה, שהרי עד שהרבנים לא יתירו פאות מסיימות לא ניתן לסמוך על אף דעה אישית של פאנית זו או אחרת שהרי הן נוגעות בדבר. הבלבול הוא גדול. כל פאנית תוכל לומר לך תליל תלילים של סברות מה מותר ומה אסור, איזו פאה אין בה בכלל בעיה, ובאילו פאות לא כדאי לגעת. אבל כמו שידוע, אי אפשר לסמוך

על הצהרותיהן מאחר והן נוגעות בדבר ואינו מוסמכות לכך. לכן יש להמתין לפסיקה נוספת של הרבנים הפוסקים.

מיסכר שאלות ששאלנו את אחת הפאניות בבני ברק

יש דרישה לפאות סינטיטיות?

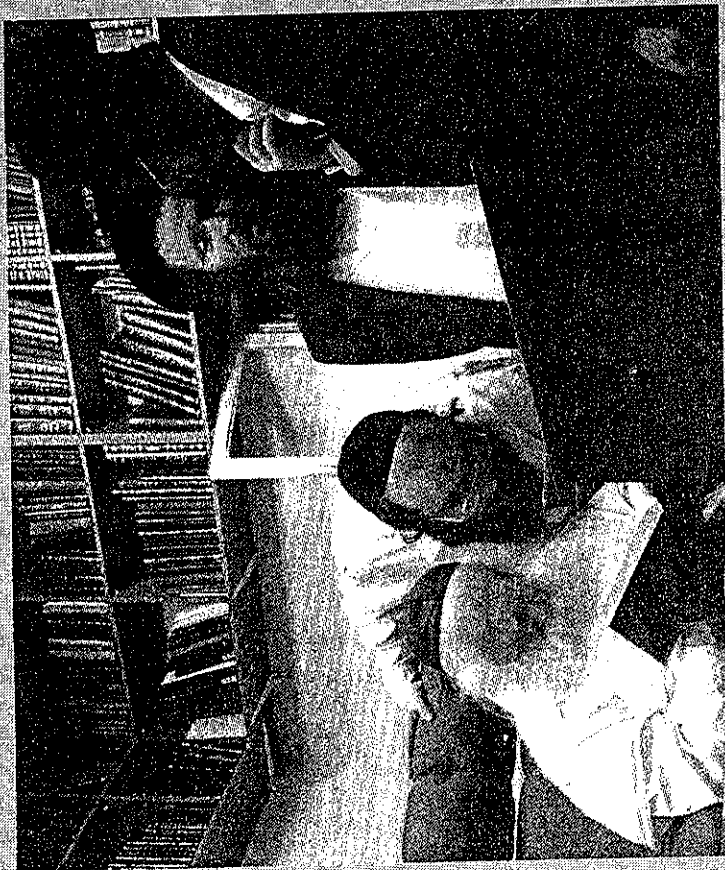
בהחלט, מחיר אני צריכה לקבל כמות חדשה של פאות סינטיטיות מארה"ב, כבר הרבה נשים הומינו. אבל, תתפלאי לשמוע, שהגיעה לכאן כלה שטענה שלקחה את הפאה שלה השבוע לבריקת שעטנז, וזו היתה פאה סינטיטית, הם ברקו ומצאו בה 5% של שיער לא סינטיטי, והיא לא יכלה להשתמש בפאה. היא הגיעה אלי בהיסטריה שאין לה פאה לחתונה, הגעתי אותה ואמרת לה שאני אומין לה פאה סינטיטית חדשה, והיא מתעקשת לקחת גם את הפאה 100% סינטיטי לבריקה כדי לא להיכשל.

מה קורה אם אישה מבקשת את הכסף בחזרה?

הגיעו גשים בודדות שקנו פאה ממש לא מוזן, ותאמיני לי, כואב לי הלב למשך את התשלומים של הפאות שנקנו בפסח, פאות שכבר הן לא משתמשות בהן ועדיין משלמות עליהן. אבל אין לי ברירה, כל הכסף הולך למפעל ממנו רכשתי את הפאות, אני לא יכולה להחזיר את הכסף הזה, ולכן, אף אחת לא מקבלת את הכסף חזרה.

מה את צופה לשינוי הפאות?

כשיגלו ממש אלו פאות מותרות ואילו לא, יהיה בלאגן גדול מאוד, יהיה סיפור גדול, אבל, אחרי תקופה, יירגעו הדעות, וכולן יתפשו פאות עם הכשר, פאות שלא יקבלו הכשר, יפלטו מהשוק.

משלוח מסעם "קופת העיר" ביקרה השבוע אצל מרן הגר"ח קנייבסקי ודנה עימו לגבי ייבוא פאות סינטיטיות מחו"ל על מנת למכרם במחיר הקטן. לאחר שקיבלו את ברכתו יצאו שליחים מטעמם לצרפת על מנת לייבא את הפאות, ואת לאחר שקיבלו היתריות בדרות ממעבדת שעטנז בבני ברק, וחזרו כיומי, על מנת לברוק את הפאות ולידור שאכן הן סינטיטיות.

הכמות שאמורים להביא היא כ - 10,000 פאות וזאת לאחר שהשבוע יגיעו 600 פאות לבריקה, ובמידה והסוג, הגורה והאיכות

יתאימו ויענו לקריטריונים של הפאניות, יביאו את שאר כמות לארץ. מחיר הפאה יעמוד על 100\$ שקלים שווה מחיר עלות הפאה, וכל זה כדי לעזור לאנכרים ברכישת פאה ללא הוצאה גבוהה, לאחר שהוצרכו לזרוק את פאות נשיות ובכך לאבד מכספם.

היו כאלה שטענו שלוקחים את פרנסתן של הפאניות, אך הריף הוא הנכון, הפאות מגיעות ללא עיצוב וגדולה מה שאמור לתת פרנסה לפאניות רבות בישראל.

כתב יעילם: צ. בוכמן

חשש כבד לתקרובת עבודה זרה גם בפאות הסינטטיות

בדיקות מעבדות השטענו מוכיחות כי בפאות סינטטיות מסוגים מסוימים ערבו שיערות אדם שרוב החשש כי הגיעו מהודו • המעבדות מוצפות בפניות לבדיקה וכמעט שאינן עומדות בביקוש הגבוה לבדיקה • תחקיר רשת עתונות דתית על הסוגים שיש לחשוש ולבדוק ועל אלה שנקיים ללא חשש • יעקב ריבלין היה וראה

מאת: יעקב ריבלין

פסק הרבנים בנושא חשש תקרובת ע"ז בפאות משער אדם שמוצאו מהודו, גרם בתוך זמן קצר לתורים ארוכים במעבדות הגדולות לבדיקת שעטני בכל הריכוזים הרדדים. את מקומם של הבגדים המונחים על שולחנות הבדיקה החליפו ערמות של פאות נוכריות, וליד דלפקי המסירה הצטופפו נשים רבות בשפיות בקשה אחת: נא לבדוק, ועל המקום, כי ממש אין לנו מה לחבוש על הראש.

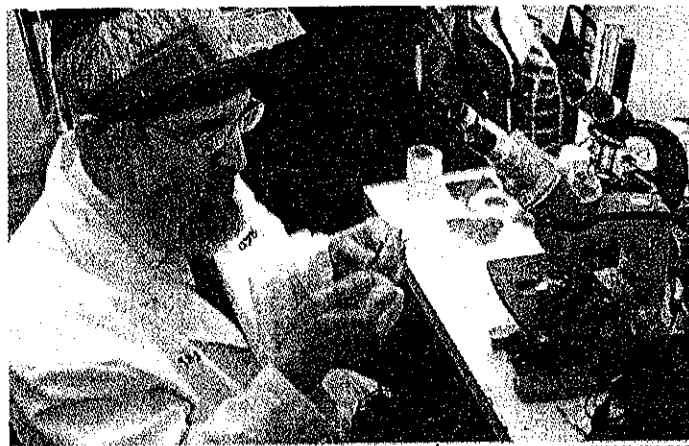
האם בודקות מעבדות השטענו את מקורן של השערות בפאות? עדיין לא. גם הציור המשוכלל שבמעבדות האלה לא מסוגל להבחין בין שערות אדם של נשות הודו לנשות יתר ארצות העולם. המקום היחיד שבו אולי זה אפשרי זה המכון הפתולוגי באבו כביר המתמחה בבדיקת די. אנ. מבחינה גנטית יש שוני בין הנומים השונים וגם ליוצאות עדות הודו יש סימנים גנטיים מובהקים משלהם. אלא שמחיר הבדיקה הוא יקר להחריד. כמו מחיר של פאת קסטם חדשה. לא ברור אם המכון הממשלתי יסכים בכלל לעסוק בכגון דא. גם מבחינה הלכתית ספק אם זה יתור את הבעיה שכן לא מן הנמנע שמגיעים להיכל הע"ז הנ"ל גם תיירים ומאמינים מטופלים מכל חלקי העולם.

ההסתערות על מעבדות השטענו החלה מיד עם הדיווחים הראשונים על הימצאותם של שערות אדם בפאות סינטטיות לסוגיה השונים. התברר כי בעולם הפלסטיק של הסינטטיות ישנם יצרנים שבקשו להשיבה את תוצרתן באמצעות שערות אדם המועלות, כך מסתבר, ליצוב הפאה ולמראה המהודר. מאחר ורק בתערובת עסקינן לא בובו הצרנים כסף מיותר על שערות איכותיות מאירופה וארגנטינה (יש כנראה משהו בתורת הגזע הלבן) אלא השתמשו בשער הודי הוול יותר.

וכמו בסערה שקמה סביב הפאות הטבעיות עצמן ויצרניהן, כאילו שחלק כשרים וחלקן לא. גם סביב הסינטטיות התחילה הריחה של שמעות וידיעות לא מבוססות. סוכנות א-א-א הידועה נאשה את אחריות הדיעה כל שעותי אינפורמציה חדשה על סוגים שונים של פאות סינטטיות שיש מן המובנות, יש שאינן טובות ויש המוטלות בספק.

כדי לעשות קצת סדר בראש, או יותר נכון במה שיש מעליו, התארחנו לשעה ארוכה במעבדת השטענו המרכזית בירושלים של הרב נתן גורביץ. הרב גורביץ הוא מוותיקי בדיקת השטענו בארץ ונגמז בענף מזה למעלה מעשרים שנה. את הכשרתו הוא קיבל אצל מייסד ענף בדיקת השטענו, הרב יוסף רוננברג באר"ב שהקים את המעבדה הראשונה בעולם ובעקבותיו באו רבים נוספים.

גם במעבדתו של הרב גורביץ, כמו במעבדות האחרות, העבודה מתנהלת סביב השען כאשר בדיקת הבגדים השגרית נדחקה הצידה למען הצל את גבות ישראל הכשרות והגנועות מאיסור לבישת תקרובת ע"ז, רחמנא ליצמן. הפאות הסינטטיות וזרמות מולפק הקבלה כמו סרט גז וידיה של הרב גורביץ ועוריו לא פוסקות לגזור ולחתוך. העינים נעוצות כל הזמן

הרב נתן גורביץ שורף קצוות שיער של פאה סינטטית

גם בסינטי נמצא למעמים שיער טבעי

במיקרוסקופ המשוכלל, ריח הפלסטיק השרוף נישא באוויר, כשלפעמים מחליף אותו ריח של חלבון אדם שרוף.

בין בדיקה לבדיקה, ובתוככי הבדיקות עצמן, ביקשנו מהרב גורביץ להאיר את עינינו הסמוות בתהליכי הבדיקה וקודם כל בשאלה המתבקשת: מה למעבדת שטענו העוסקת בכל ימות השנה בבדיקת סיבי צמר ופשתן להבחנה בין שערות מפלסטיק לשערות טבעיות. כלומר: המיקרוסקופ

כיצד בודקים

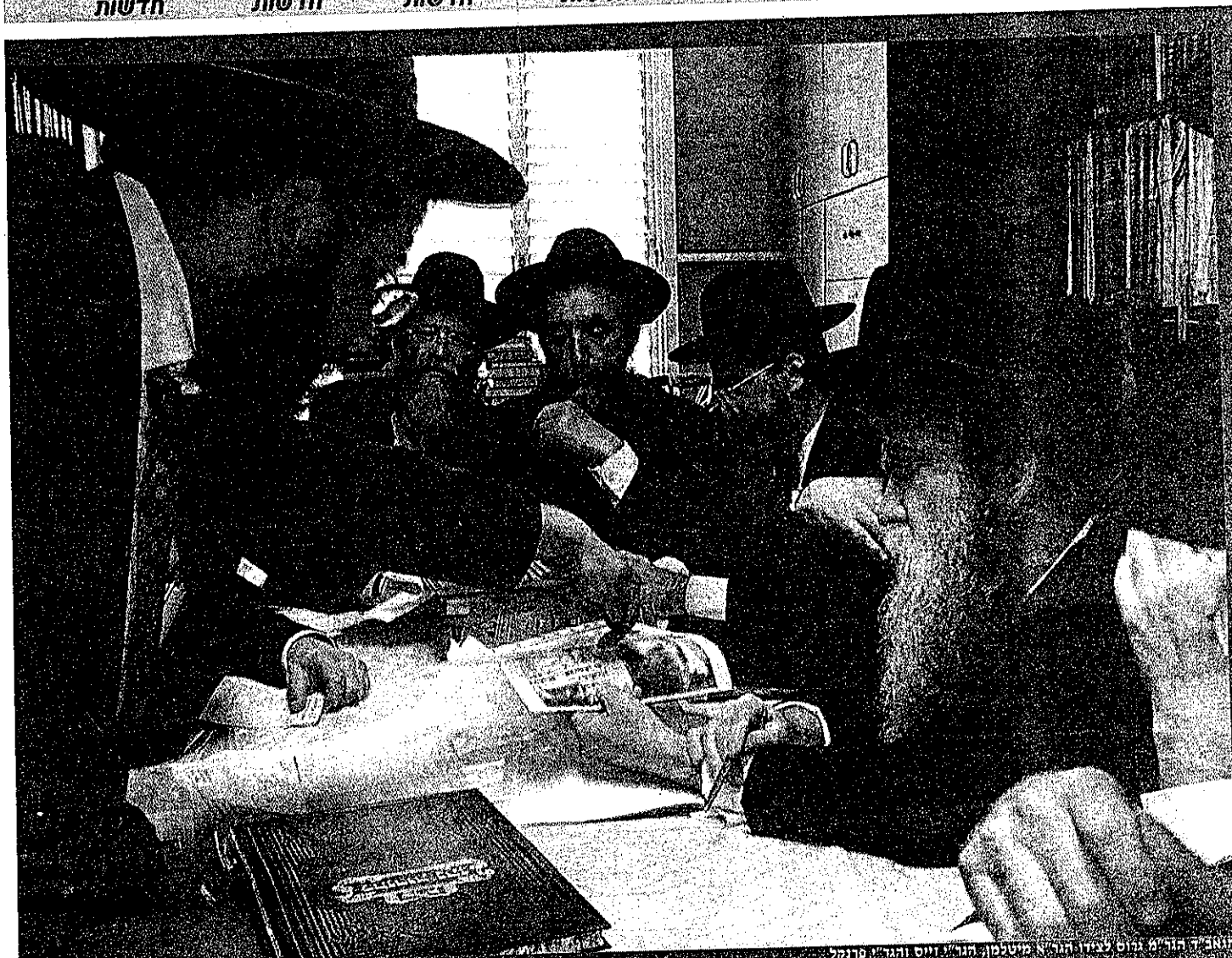
השלב הראשון הוא כאמור הוא בדיקת התווית אך מכאן מתחילה העבודה האמיתית. הבודק גורף קצוות שער מכל שלוש חלקי הפאה: מהבסיס, מהמרכז והמקצוות. השערות מועברות תחת המיקרוסקופ עם גזול כימי מיוחד, אם הן שקופות לחלוטין הן בחזקת סיבים סינטטיים העשויים פלסטיק; אם יש בהם מרקם פנימי עמוק הם קרוב לוודאי שער אדם. לאחר מכן גושל הבודק קצוות שערות ומעלה אותן באש. פלסטיק נשרף כמו פלסטיק והריח בהתאם. אם מדובר בשער אדם הרי שחריח כל כך אופייני שאיר לטעות בו.

זאת ועוד. תעשיית הטכסטיל דהיום משתמשת היום לא רק בסיבים טבעיים כמו צמר ופשתים אלא בחלקה הגדול מבוססת גם על סיבים סינטטיים. לעיתים מתבקשות המעבדות לבדוק האם בגד מסויים מכיל רק סיבים טבעיים או שמא יש בו גם סינטטיים. הידיעה נחוצה בעיקר לחברת החיק הנדרשות לספק ללקוחותיהן תכריכים על טהרת הפשתן בלבד. מאחר ומחירו של הפשתן יקר מאוד יש כמה יצרנים המתפתים לערב בו סיבים סינטטיים וזולים.

ההתמחויות החדשות האמורות הקנו, כך מסתבר למעבדות השטענו את הידע הדרוש להבחין גם בין סיבים סינטטיים לשיער אדם. כמעט אותן שיטות פעולה ועם ידע נוסף הספציפי לענף הפאות לסוגיו השונים. מה הן חלקי הפאה השונים, ומה הם המקומות המועדים לתוספות של שערות טבעיות על פני מבנה הפאה. שלב הבדיקה הראשוני הוא קודם כל בקריאה מדוקדקת של תווית היצור המודבקת בתחתית הפאה. למרבית יצרני הפאות יש, או לפחות היה, עניין ברור לציין לשבח את העובדה כי לפאה מצורף שער אדם המשביח את איכותה. היום הם היו בודאי מעדיפים למוחק זאת, ולכן יש לתת יותר אמון בפאות שנמכרו לפני פרוץ הסערה לאלה שנמכרות כעת. במרבית הפאות שנבדקו ונמצאו עם שער אדם, אומר הרב גורביץ, מפיצה אותן התוויות הבאות: HUMAN HAIR (שער אדם) או HUMAN BLEND (תערובת אנושית) או קיצורן של והתוויות באותיות כאשר הראשונה מופיעה תחת התווית H.H והשנייה תחת התווית H.B. בפאות אלו יש בוודאות כמעט מוחלטת שער אדם ודינן ברור לאיסור גם בלי להביא אותם לבדיקה. ביקשנו לדעת גם כמה נתונים סטטיסטיים על שכירות המצאות שערות האדם בין כל סוגי הפאות הסינטטיות. או ככה. מתוך מאה וחמישים פאות שעברו תחת ידיו האמונות של הרב גורביץ, נמצאו עשרה בלבד עם שערות אדם, שמונה מתוכם נשאו את אחת התוויות האמורות או את הסימן: NATURAL.

קרי: טבעי. טבעי יש שני סוגים: האחד של שער סוס והואדר של שער אדם, האבחנה ביניהם בהחלט איננה פשוטה.

שתי פאות בלבד נמצאו מעורבות בשער אדם גם ללא הסימונים האמורים. מבירור שיער הרב גורביץ עם בעלות הפאה עולה כי הם מסרו את הפאות לפאנית שעשתה עבורם השתלת שער מיוחדת שכעת מתברר כי היתה של שער אדם. האם יש לסמוך על תהיות האומרות כי הפאה מאה אחת סינטטית או שאין בה כל רמז להמצאותו של שער אדם כדוגמת המוזכר לעיל. הרב גורביץ אומר כי שוחח בעניין עם אחד מגזילי הפוסקים בירושלים וזה אמר לו כי לאור העובדה כי כמעט לא נמצאו שערות אדם בבדיקות פאות עליהם נכתב כי הם מאה אחת סינטטית, או שלא צויין בתווית שער טבעי או תערובת, הרי שיש לבדוק גם את נושא המזרח. כלומר: אם זה נמכר בעלות הנמוכה של הסינטי (מה שמוריד את החשש שהפאנית השקיעה שם עבודה מיוחדת) וגם כתוב סינטי, אין צורך להחמיר ולהביא את הפאות לבדיקה. ולשומעות ולחמירות יונעם.

הנאצי הגרמני גרוס לוינר הוראץ מוטמן, הנרי וייס והנרי פרנקל

צילום: עוזי ברק

אלו דברים שיש להם שיעור...

כניסם מיוחד לערך בביתו של גאב"ד הניכר הישיבות הגרמני גרוס בכני ברק במהלכו ליכנו את הנושא והנו בהתנהלות אותן יש לתת לציבור בעקבות ולאור פסיקה מרן פוסק הדור הגרמני אלישיב

על היחודיות שיש בשיעור ההורי שזה אומר המחיר שלו, ובצורת הצבע שלו שזה נתון שבדיקים אותו אבל לאמת אותו זו בעיה בכדי להגיע לבדיקה אמיתית מחפשים ומגבשים כל מיני אומרים וגדרים שאפשר יהיה לבודד את השיעור ההורי עד כמה שניתן, או לחילופין למצוא דברים מיוחדים מארצות אחרות שזה יסייע להתיר פאות קיימות ויסייע לאפשרות לקנות במקרים דחופים פאות כרגע. לגבי העתיד וראי שהדברים יהיו שונים כיון שניתן יהיה לפקת על גזיות השערות מהשטח. כל מיני רשימות שמתפרסמות החלקות בין סוגי הפאות, צריכים לדעת ולברר באם מי שנתן את הרשימה מודע לכל החששות ואפשרויות הערמה והרמאויות, כי צריך לזכור שמדובר בסכומי כסף גדולים ובשטח שעדיין אין בו ידע ולכן המהירות היא לא לטובה, העיכוב אינו נובע חליה מלולז בציבור או חוסר הבנה, אלא שבאם מעונינים שיעצו דבר מתוקן, הדבר אורך מעט זמן, מסכם הרב כן.

עניין הבדיקה אורך מעט זמן ועל הבעיות הכרוכות מסביב: "עד היום לא נערכו לבדוק את הנושא המדובר כיון שחשבו כי לא יצטרכו לכך עקב האווירה ששררה שמרן הגרמני אלישיב יתיר, כיון שבשנת תש"ן התיר פאות מיוחדות מהורו, לפיכך היה צורך להיערך במהירות לדבר שמעולם לא נבדק. בניגוד לכשרות שיודעים מה זקוק לבדיקה וכך כן צריך קריטריונים לגבש את הנושא מאפס וזו הבעיה כי אין ממה להתחיל. דבר נוסף, בכשרות מקובל שבדיקים מה שרואים, כאן אי אפשר לראות כי כל השערות אותו דבר, ואפילו אם יש מומחים שאומרים שהם יודעים להבדיל, אבל הרבנים אינם יודעים להבדיל וההכשר צריך להתקבל מהרב, לא מהמומחה. בניגוד לכשרות שיש מומחים כימאיים ומומחים מקצועיים שלא נוגעים בדבר כאן כל המומחים נוגעים בדבר כי המומחים הם היבואנים. הדרך מיוחדת לבדוק את הדברים היא להסתמך

העובדה שמאות רבות של שואלים צבאו בימים האחרונים על פתחי בתי ההוראה לשאל ולברר פרטים שונים על סוגי הפאות וכן סלפונים רבים שורמו לבתי ההוראה הן מארה"ב וכן מרחבי אירופה. בהתאם לכך ישנו הרבנים על מדוכה זו ונכון לשעת כתיבת השורות, כפי ביור שערנו, לא ניתן עדיין שום כתב אישור או כתב הכשר מטעם הגאב"ד ובית דינו על סוגי פאות מסוימות או יבואן מוקד סלפוני שיאויש נמסר כי בימים אלו ניתן יהיה לקבל על ידי מורי ההוראה בו ניתן יהיה לקבל אינפורמציה על סוגי הפאות השונות כאשר מתן התשובות והבידורים בנושא יהיו בהתאם לפסיקתו של מרן הגרמני אלישיב.

בדיקה יש מאין

הרה"ג חיים כץ מוסיף, שיש שעות ארוכות בבית דינו של גאב"ד הניכר הישיבות ללמוד את הנושא, מסביר ל"קו עיתונות תחת" מדוע

מאת: שי פאר

לאור פסיקתו של מרן פוסק הדור הגרמני אלישיב בלייל חמישי שעבר בעניין הפאות המיוחדות מהורו שרינס כתקופת עבודה וזה ואסור ללבושם, נתכנסו השבע דיינים ומורי הישיבות הגאון רבי מרדכי גרוס בביתו בכדי ללבן את הסוגיה על כל היבטיה השונים תוך לימוד המציאות העניפה בשוק של יצור ושיווק הפאות בארץ ובעולם וההשלכות ההלכתיות הנובעות מכך בפאות סכעיות, מעורבות וסינטיטיות. במהלך הדיונים שנמשכו שעות ארוכות הופיעו בפני הרבנים מומחים ובעל מקצוע שחיוו דעתם המקצועית בנושא, הדיונים נסובו על כל שוקי הפאות הן בארץ וכן באירופה, רוסיה, ארגנטינה והמזרח הרחוק, כאשר הרבנים דנים בכוכר ראש בסוגיה המורה זו הנוגעת לאילפי נשות ישראל מכל החוגים והעדויות. לימוד הנושא על היבטיו השונים נבעה מן

ציות מוחלט למרן פוסק הדור

מרגע שפורסמה הכרעתו של מרן פוסק הדור הגר"ש אלישיב בסוגיית הפאות, נערכו באופן ספונטני בכל הריכוזים החרדיים בארץ ובעולם מוקדי שריפות לביעור העבודה זרה

שריפת פאות השבוע בבית שמש

מאת: שי פאר

כפי שפורסם שבוע שעבר ב"קו עיתונות דתית", הציבור כולו המתין בדריכות לפסיקת מרן פוסק הדור הגר"ש אלישיב בסוגיית הפאות הנוכריות, ביום רביעי בשבוע שעבר הגיע לארץ שליחו של מרן, הרב'ג דונר מלונדון ולאחר דיון ושמיעת הנתונים, פורסמה הכרעתו של מרן פוסק הדור הגר"ש אלישיב, הפסיקה פורסמה ע"י נאמן ביתו הגר"י אפרתי, להלן נוסח המכתב במלואו כפי שפורסם ביום השישי כ"ב אייר:

א. פאות בארה"ק;
א. על פי המידע העכשווי רוב הפאות הנמכרות או המיוצרות בארה"ק מקורם בשיעור ממדינת הודו (גם אם היצור נעשה במדינה אחרת) ולכן כל פאה שאין ידוע מקורה - אסורה בשימוש.
ב. בדרך כלל אין להסתמך על מוכרת הפאות שהיא נוגעת בדבר לגבי מקור השיער. בארצות אחרות:
א. אם רוב הפאות הנמכרות או המיוצרות במקומות אלו אינם משיער הודי - הרי פאה שאין ידוע מקורה אינה נאסרת (ומדין כל דפריש), אך חובה לבדור את מקור הפאה.

במשך הימים הראשונים נראו הנשים במגוריהן כולו כשהן לבושות בכובעים ובמספחות במקום הפאות ואח"כ עד שהחלה התמונה להתבהר קצת.
במקומות רבים נערכו "הדלקות של מצווה" והושלכו לאש הפאות האסורות.
במדינת ישראל חלוקת המצוות רכבים ועליהם רמקולים רבי עוצמה ביום חמישי בלילה וחבריו על שריפת הפאות וזאת לפי דעתו של מרן פוסק הדור שהובאה על ידי תגר"י אפרתי. בו נאמר כי תקדושת עבודה זרה צריכה להישרף והפאות המיובאות מהודו ראוי שישרפו. מיד לאחר הישעם ההוארה התקיימו בעיר מדרות בבית שמש יצאו תושבי העיר בערב שבת קודש במחוגים לחצות העיר ושרפו את הפאות בהן יש תקדושת עבודה זרה וזאת לפי בירור התושבים אצל רבתיים.
יש לציין כי גם בחו"ל התקיימו שריפות בהן ביערו את הפאות. מראה מהשייפה בחו"ל ממחיש את מעמד קידוש ה' שבשכונת הקטנה בחו"ל נוקו להבאת מכביש לכל תיירים כל סכנה חלילה. במצאי שבת התקיימה שריפת פאות בקרית סאטמר שבמנהר, ביום ראשון חשבוש התקיימה שריפה בעיר החסידית וויליאמסבורג.

ביעור:
א. פאה שמקורה מתחת העבודה זרה - אינה כביעור.
ב. פאה שמקורה מהודו - ראוי לבעור.
ביעור מצווה
בעקבות פסיקת מרן פוסק הדור, התגלה עם ישראל במלוא הדור וציונו המוחלט לדבר ה'.

ב. פאה סינטטית:
א. איפה סינטטית שברור שמעורב בה שיער אדם הרי דינה כדור פאה העשויה משיער אדם (ולכן דינה כנאמר בסעיף 1 או בסעיף 6).
ב. פאה סינטטית שיש רק ספק אם מעורב בה שיער אדם מותרת בשימוש (שהרי תקרובת עבודה זרה בתערובת איסורה מדרבנן, ובספק אפשר להקל שאין חזקת איסור).

מרן הגר"ח קנייבסקי שרף פאה עם ברכה

ביום שני ביקש מרן הגר"ח קנייבסקי לבדור האם מרן הגר"ש אלישיב פסק שהפאות זה עבודה זרה ממש או שזה רק חשש משנאמר לו שהפסיקה היא שמדובר בעבודה זרה ממש, ביקש מרן שביא לו פאה שיוצרים במדינת ישראל מהודו כדי שיוכל לקיים מצוות ביעור ע"י.
ביום שלישי בבוקר הודלקה המדורה בסמוך לביתו ומרן השליך את הפאה לאש כשהוא מברך (ובלי שם ומלכות) ברוך אשר קדשנו במצוותיו וצונו לבער עבודה זרה.
לאחר השריפה סיפר מרן הגר"ח קנייבסקי לבני ביתו בשמחה - "שרפנו עבודה זרה".
יצוין כי במכתב שנתפרסם בערב שבת קודש מרב ומו"צ קרית ספר הגאון רבי משה מרדכי קארפ בעניין הכרעת מרן הגר"ש אלישיב לגבי הפאות, כתב הגר"מ, "ולענין חיוב ביעור, אזי הפאות שבאות ממקדשים רח"ל חייבות בשריפה, ושאר הפאות מארץ הודו ראוי לשורפן וגם מעשה רב נעשה בזה בשריפת הפאות ליד בית מדרשו של מרן הגר"ש אלישיב שליט"א אשר קרת רוח גדולה היתה לו בזה בקיום מצוות ביעור עבודה זרה". בעקבות המכתב אף רבה של אחוה ברכפלד הגר"י ויכגרמן שרף את פאת רעייתו בחצר ביהכ"ב "שועות דוד".

מאת: אבי חן

העלה אחוז החסימה למפלגות החרדיות

הכנסת אישרה בקריאה שנייה ושלישית את ההחלטה להעלות את אחוז החסימה לשני אחוזים • המשמעות: לא תהיה סיעה בת כחוקת השלישית מהחסימה • ח"כ הרב משה גפני: "זה חוק אנטי דמוקרטי" • ה"כ חרדי ישראל אייכלר: "המגמה היא להוציא את החרדים מהכנסת, שישתלבו בעבודה זרה (בליכוד)"

מאת: שי פאר

מליאת הכנסת אישרה ברוב גדול ביום שני את העלאת אחוז החסימה מ-1.5% לשני אחוזים. את הצעת החוק יזמו חברי הכנסת גדעון סער ואביב קרא מהליכוד, אופיר פינס ודליה איציק מהעבודה, אליעזר כהן מהאיחוד הלאומי, אבשלום וילן ממר"צ, רשף חן משינוי, גילה פינקלשטיין מהמפדל ואירית ניקד. בהצעת החוק תמכו 67 ח"כים מהסיעות הגדולות והתנגדו 17 ח"כים מהסיעות הקטנות, בהם ח"כים ירדנים וערבים. בבחירות האחרונות נבנו 3,148,364 קולות כשרים מכלל הבחורים, אחוז החסימה עמד על אחוז וחצי יבכרי להבחר לכנסת נדרשו 47,226 קולות. במצב נחתיים והה כאשר אחוז החסימה עמד על שני אחוזים, נדרשו 62,967 קולות לרשימה בכדי להיבחר לכנסת. לפי הערכה, בכנסת הבאה לא יהיו סיעות פחות משלושה מנדטים.
הח"כים מהסיעות החרדיות ניסו בכל כוחם למנוע את העברת החוק שנועדה בין היתר לביטול סיעותיהם, אלא שכאמור החוק אושר ברוב גדול.
ח"כ הרב ישראל אייכלר אומר ל"קו עיתונות דתית": "המגמה היא להוציא את החרדים מהכנסת, שישתלבו בעבודה זרה (בליכוד), הם לא מבינים שבסוף יהיו 2 גושים לא של ימין

ושנאל אלא של דתיים וחילוניים, ובעוד שנים כשהם יראו כי יש את הגוש של שינוי עם כל השינויים שלהם ואת הגוש החרדי, הם יצטרכו לבקש להוריד את אחוז החסימה".
ח"כ הרב משה גפני אומר ל"קו עיתונות דתית": "זה חוק אנטי דמוקרטי, אין בו שום תועלת מכיוון שבלאו הכי יכולה סיעה ללכת במשותף עם סיעה נוספת ולהתפלג מיד לאחר הבחירות. אנחנו לא ארצות הברית, אנחנו מדינה שיש בה חילוקי דעות קטנים בנושאים הכי מהותיים, בנושאים של גבולות המדינה, בתשתית היהודית יש חילוקי דעות קשים בין ציבורים קשים, יהודים-ערבים, דתיים-חילוניים ועולים זרים וחייבים לתת לכולם ביטוי פרלמנטרי. הבעיות האמיתיות שנוצרו היו בגלל פרישה ממפלגות גדולות, המפלגות הקטנות האידילוגיות בהם אין את הבעיות הללו".
ח"כ הרב משולם נהרי אומר ל"קו עיתונות דתית": "אנחנו נתנגד לכל דבר שיחזק את הכוח של המפלגות הגדולות הקיימות. ראוי מהם עשו בכת הוה, עד כמה הכח הזה פוגע ומשחית בכל דבר של היהדות וממה שנוסף ממנו המורשת היהודית. הרי כל הרעיון הוא למנוע הקמת מפלגות קטנות בכדי שלא יגנסו במפלגות הגדולות".

מהאריץ" זרה עבודת לכהעביר

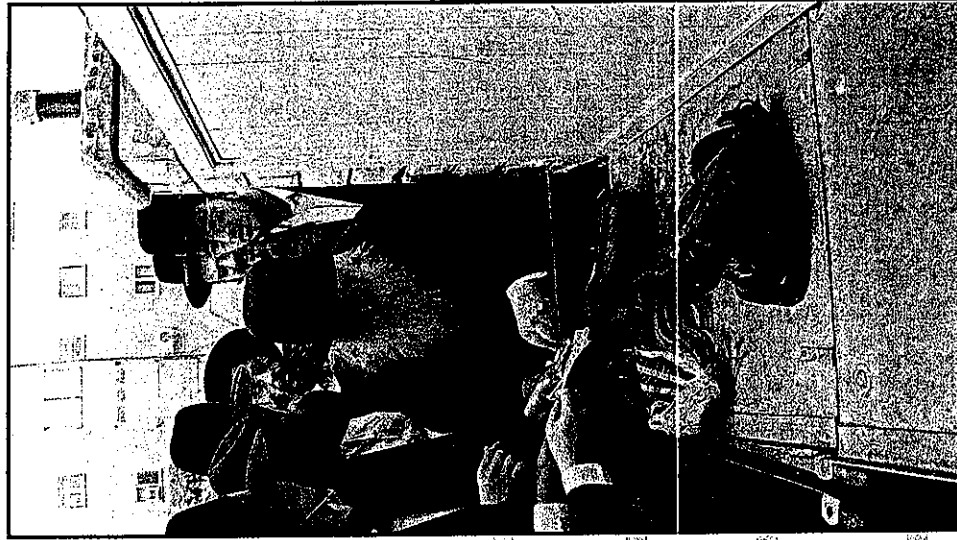
מצאת צורִי פֶּילֶס

באויי עמודה תחושה של התפעלות גדולה. הגרייה קניבסקי יצא ללחובה של עיר, בכוונת סמון לומר בדרך זו את דעתו על פרסית הפאנת בעלותה ולחיש את הקודש השם בעצם תלמודה וספרות נשים קיבלו בייחודות מפלגה וספרות של חותם, הגרייה אלישיב. ואכן עם יציאתו

אמר הנהיגו כי יזוה קידוש חשם גדול שבנות
וישראל מקבלות את החלטה גם בדבר קשה
זה, לאחר שאחד הנכונים הוציא לו נר
זוהי עמדתו, אבל בלי שם ומלכות, בנרא
מספיק אם הנשא אכן הניעה מהמחשבה ואם
אכן היתה בשערת אלה ממש עושה תשובה
עבודה זרה, וחלוקה את הנפא תשובה
למסור ונחתה ונ ממש מונעת מליות.
לחלוקה את הנפא תשובה

המעמד הרשמי. יוני
המערב ליש יוני
על הצולמים, כולל צילום השער, מודה
המיתון, שהיה גם מרגש במיוחד.
בריד אחת הכתובת פאה זו בשמאל למעמד
"מתאמיה", רק לאחר חגיגות חובית פאה
בתחילה לא השגו כי חובית פאה
את הפאה.
כאשר הוא מביט בלבוש העולה ומלכות

שעה טובה: פרשת במדבר חש"ד • 4

דיווח שער מהודו

מאת דוד אייזנברג
כתב שעה טובה בחיפה

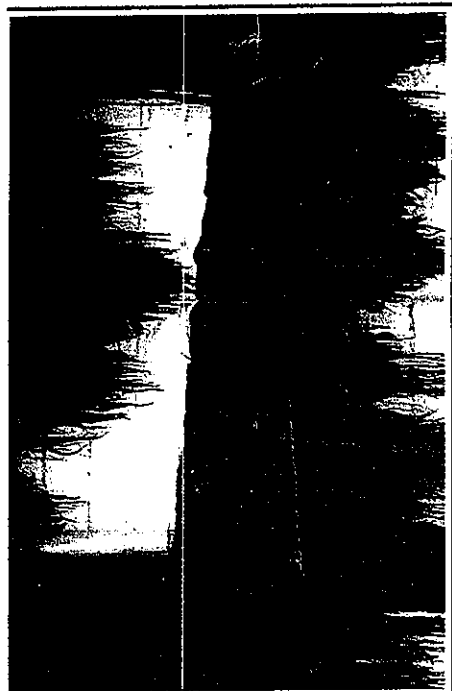
[illegible]

לעמוד על שני המישורים.

המפלגה החרדית המסורתית

כתב 'שעה טובה' באירופה יצא השבוע להודו כשליח מיוחד והוא מדווח על מה שראו עיניו ושמעו אוזניו, בתירופטי - העיר בחדשות, באתר ההומה אדם, בדרכים המוליכות אליו, ובארץ הענק המוזרה והרוחשת נחילי אדם - הודו

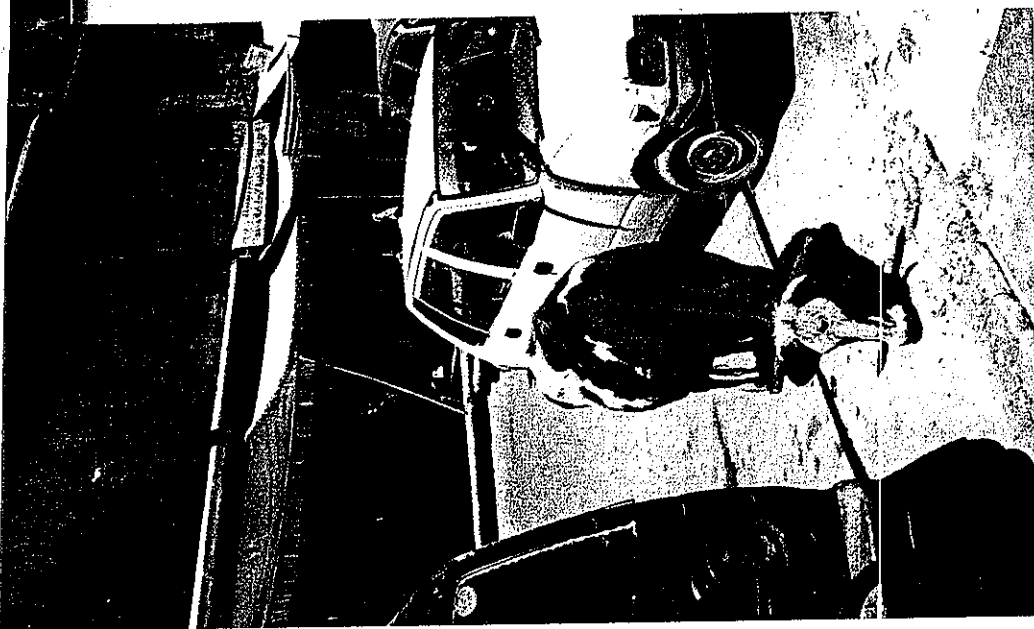

שעה טובה

השטיות של תירופטי, זה קצת מוגזם, לא מה אדם בעצם מרפשים פה".
 הסברתי לו מה הצעה שאני מייצג, והאיש נרע. אפילו הבין. לאחר השיחה משותפת החלטנו כי הדרך הכונה להביא אותו לחד המרחם, תהיה על ידי הצגתו כסוחר שעוץ שמעו משראלי, שישמח לגדלה הוא אבן ארץ ידועה. והוא הוחרר אותו כי על לנו את המצלמה ולחשופה בלילות המכרות כאן, עוד מקור הכנסה לכסרים, או בתצפית האחרים בתקשורת המתרומם את פעילות המקום. הוא הכין אותי: "שמעתי שאומרים עליכם יהודים שאם יודעים לעשות כסף, אבל תעשיית כסף משומנת כמו בתירופטי זה אפילו אתם לא מעלים בדעתכם. חכו ותראו". החליטותיו של החדר המערב שלו הייתה בפעולה, והייתה חריגה לנהל המקומי של הודו, ארץ מלאה תרפים, עבודה וזה ומנסרות תחת כל

שעה טובה פרשת במדבר השחריר * 7
 שבע טובה
 כדי להבין את הסיטואציה, צריך קצת מידע טופוגרפי על הכביש המספס בפיתולים חדים אל הדר "המקדש". המספרים ויותר רוחות מהותיק של הנוצרים ומכה
 "הותיקן של הודו"
 "שבע הגבעות"
 הסף שעובר שם.
 מזהירים ממנו סטייה מסור, אל המורדות התלולים של "שבע הגבעות" (מו צולע לשם יכול לחזור רק בנעלה שני, שההגדרים זורקו מאמינים לו עם כמה הגמות אופייניות). הנוף מדרום ומרחבי עין, אבל כמעט ראינו אותו מקרוב.
 בדרך אל פסגת הדר הנוכח המלווה לתו לו פרטים מקדימים. הוא מספר, שלמעשה כל בני הפולין האחרים שבהודו פועלים גם כן כתעשיית כסף ובמסחרות מוגזמים. אבל בתירופטי מכחו את זה לאומנות המכונה המושמנת עובדת בקצב מדרום ובסדר מופתי, "עוד תראו את זה למעלה", הבטיח.

של המוסלמים. כאחר הצלילות הגדול ביותר בהודו, שואבת תירופטי עשרות מיליוני "עולים לרגל" בכל שנה, שלחלקם עשירים ונכבד שמסעבר גם טורים, בוגרי אוניברסיטאות בניו דלהי ובמלכות, וחלקם עניים הממלאים את קופות כהני הדר בפרטיותם האחרות. זאת מסופק מוון לשערת שמה משאירים כאן, ובמסורת נמפ במסות דמוניות, ומשוננות בעזרת סוחרים מקומיים לכל חלקי תבל.
 הדרך כאור מלווה בגופים מרהיבי-מענינים, כפי שתצטו לנהל אוטובוסים שחלקו עמו את הדרך. לאורכה פזורים קוסקסים בסגנון מקומי, ודרכים של גבולות ואזורי קוסקס. מדובר בסביבה שבה
 15 ק"מ ברגל אל ראש ההר
 הניחת והענייה שבהודו והודו הדלות נזכרת על עובדי הדרך, תעשיית דרכים אל "שבע הגבעות". רק מעטים נטענים ברכב פרטי, כמוג אחרים מצטרפים לשירות האוטובוסים הרשמיים, חלקם של מנגנוני בני האלימות וחלקם של הדרות המקומיות של תירופטי, שם לה מניע חלק בהכנסות.
 אף חרב מעדיף לצעד בדרך קשה, תלולה ופחלת, המיועדת לזולתי רגלי. המסלול באורך של 15 קילומטר לפחות, רובו מדרגות אבן אינסופיות, והוא מקורה
 שעה טובה פרשת במדבר השחריר * 8

לכל אורכו בתקרת אבן היצוקה על קורות עץ עבות. שמו לב, אמר המלווה, רוב האוטובוסים עולים כמעט-דיקס, ויורדים מלאים. זה תוצאה של העובדה שרוב המאמינים מקדישים לעלות ברגל, כדי לתרום בגובה את תחנתסרות לור שוהו עצמו מקדוש בעיניהם. חלקם מרחילים את המסלול הבליל, כדי להינצל מהחשש הקופות ותקירות הבטון של המסלול מאורות-לילה בגוונות-נאון כשהם תונפים שעה שניה על משטחים גדולים המצוידים לכך, ולפנות בקור משמיים בטיפים על החר, כדי להגיע עם זריחת השמש לפסגת המקדש בעיניהם.

קרחות מבהיקות בשמש
 ישנו עוד הבדל בולט המאפשר להבחין בין העולים לבין השבים. אלה שבדכים למעלה עדיין מותחדדים, הגברים כמו הנשים בשיער ארוך. בדרך למטה הקרחות מתבקשות לאור השמש, שבקו מבהיקה בצבעה רבת. עוד סיבה לשב באוטובוסים חרבים שמתכים למעלה.

"שמות של שומארה"
 המקדש האילי המקומי נחשב מופלאי בכל הודו, קיים לפחות 1500 שנה. כאשר חדת האיליות ההינדואיסטיות עצמן עניקה יותר. עיף חשבום של הרוקיס, כשליש אכפי שנה, מה שמאמת את מה שהאמרו מקובלים, כי הכנות הללו הם מבני הפילוסופים שמונים הדרותיה היה מהמיתות, אולי היסטוריות, שמות השומארה שקיבלו מאברהם אבינו כששילחם לראץ קדס", שלחם העדה הרי או הודו.
 במקום התפללה שוכן פסל שכולו זהב טהור וניסו בתעשייתם גביהלמים יקרי ערך, אבל כמובן שלא נכנסו למקום התפללה עצמן, שהיא מרחבה של כת ההינוו המאמינה באילוי בלתי נראה לעין, בשם "שיונו", שלעתים ערב לגוללים רבים, מה שמאפשר מאות גירסאות של האמונה האילית, שהיודעה בעיניו עוונה לשמות קרישה ונודדה. כאשר תברדה, לפי מה שמסבירים לי כאן אינו דת, ואף על פי שיש בו פסלים, הברודיסטים לא עובדים את הפסלים יותר מזה, הברודיסטים מעיט קטן בהודו, ומרכיב חקיקרי הוא בארצות הסמוכות, כמו נפאל ובעיקר האילנד.

"מסתפרים לכבוד ההר"

המערכת ביקשה שאנשה לכר במקום חשבוה לאמלח, האם התבונה וזה אכן מעילה בבגד, כל מי שנמצא באזור מזהה מיד שכאן נמצא מרכז התבונה וזה הכלל מפי מסתפרים עומם שורחתי בשעות הרבות חרדי והעמלה שלהם, הרווי אלילות. בכל שביילית כאן, דרי לפחות רוב אותם אנשים קטע של המסלול נבנה שער המעטור שדבריתו אנשם הסבירו כי הם מסתפרים

מטאטא בלי מקל...

ישראלית שהיה כאן סיפור לא כדרא אדם מטאטא רחוב בעזרת מטאטא בלי מקל, מה שאומר שכל היום הוא הולך על ארבע וזה לא שכל מסחור באמצעים, אלא משום שהוא בא מקטטה מזוכה אטור לו לשמש במטאטא. מי שנמצאים במבט מעט טוב יותר אלה הרבות, הם לא נחשבות כ"אלילות", אלא קצת "קדושות". ידוע הם נהגו מחפש מעלה מלא, אחר נוסע באוטובוס והאוטובוס עצור, כי פרה רובצת על הכביש. כלסוף נמצא לנוח, והוא ירד לחלות את פניה לזו מחדר. מסתבר כי הפרות מורעות למעצור, ומעלות להתמיסב על אם הדרך, דבר שפיר ישראלית לא ממחרת לעשות...

החשים"

הודו - "התקפה על"

הודו עצמה היא עולם בעלי חיים, שחלל שומעים עליו, אבל קשה להאמין שהוא קיים במיניו. עולם של אלילי עץ ואבן, שבו לפי מה שמספרים בכל זמן טרל אליל חוש, והעולם בול לפי "קסטות", ורובים חרבותים. בראש המעצמות נמצאים הרבהמנים הכמרים, שהם בעלי השפעה רבה, אם כי כנראה לא ברוב הפולטים, והשלי המדרגה נמצאת תטמאים, שמעבירים את היסודותיה מזה לזה, והתורה לא מנוחה להם לחלוץ במעמד זה, שהוא אכן משפיל עד אדמה.

"דרך השיער"

בעיתון אמריקני נפוץ הוצא במדינת טקסי, בלי כל קשר ליהודים ולשיער שהתפתח כאן. העיתון תאר בבחנה מצולמות את ידרכו של השיער, אלפי מיל, ממדינות שברדון, לטאשוויל שבאמריקה, דרך פירוס על טקסס גוויז השיער באופן המוני ועל חוון הרב שמפיקים כתי דודת הדימרים. בבחנה תופיעה מפת העולם שתאיר את גלגולי השיער החדירי על פי הגלגולים.

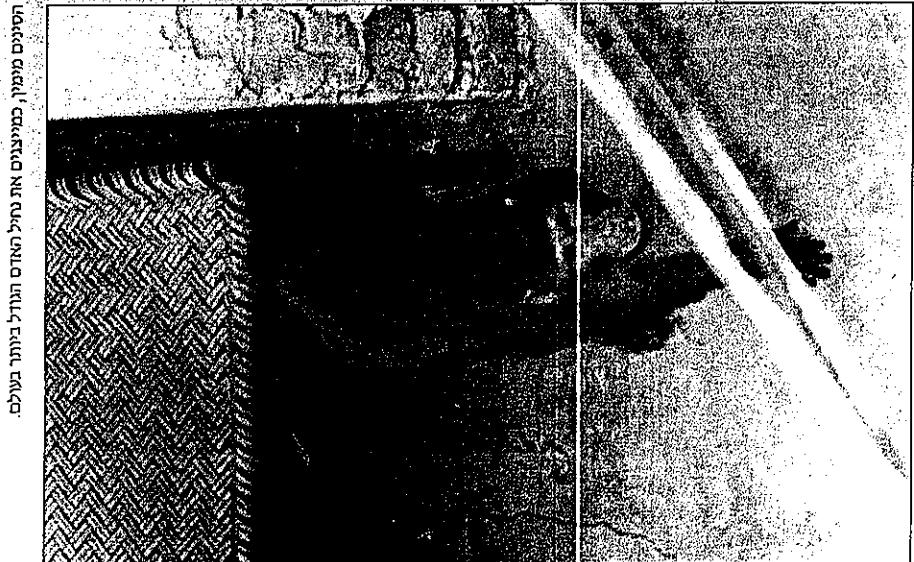
שיער ביינש במדינת טקסס

בגדים צהובים וטקס בלי הילה

לאיללים המנוחים שדוברי האנגלית שביניהם השתמשו כדי להגדיר את האלילים לא היו בדורים זי הצורך, לפחות לא בדורים לי.

חלק מהמנוי הצליחים הם "עלי רגלי", הכובשים בבדים צהובים ונושאים את הצהוב בשק בז צהוב. אחרים באים בבגדיהם הורגלים, כי בלוי השחבות ששלחים הם הבדים הרגליים ביותר שברשותם. הגעו למעלה. תור אורן משותך במסדרונות המוקפים סורגי מוכתי, המתכנסים את ההודים טמאמי התינון בדרך המוליך עד לאתר עצמו. אומרים שלעיתים

קוף במלון

קוף במלון

לעומת זאת אף אחד לא טורח להאכיל את הפרות, ובודאי לא את גס הקופים. בדרך כלל קופונים, שמסתובבים חופשי ברחובות, כמו שכאן מסתובבים חתולים. אחת יכול להיכנס לחדר במלון, ולמצוא שבקובותיך נבס גס קוף. איש גם לא מורש כאן מתקופים. אבל כדא שיש כאן זן חי רב עוצמה יותר מאשר הקופים והפרות גם יחד, בני האדם. "מסדר החדש" בהודו. כמויות האדם בלתי נדלות, משתי שקישה לתאר. הכל צפוף. חרשים עמוסות אשכולות אדם. תוצאה של המשפחות ההודיות הגדולות שגם מתרבות במהירות, ולפי התערכה בתוך תקופה לא ארוכה, הוודים "יקבלו את חשינים מקימן, כמייצגים את חיל האדם הנובל ביותר בעולם.

מסתינים את המיסחור

המלווה שלי סבור כי כל זרוע למען הוצעה הטיבה של הפסיכויזיס, שידעו שלא הכל ממוסחר. כמוי דוד מסתמים בעיקר את מה שאחם רואים סביבם, שורות של דוכנים למכירת מזכרות ומנות, מסלוגי האלילים, מחרזות ומקלות קטרת, וכן תבליט נחשית שעליהם מוטעת צורת איברי הנח, יד, רגל, מצח, עין, לסת, שאותם ש מקי תורמות הגדולים תוליים בתוך המרכז האילי, מתוך אמונם שאבר של תחילה יתרפא בדרך זו. אומרים שאחר כך אוססים הכמרים את הדיוקטאות והשוללות ומזכרים אותם בחורח. חשקים מתמלאים ללא הסקסה בטבילות הרופות (לשימוש חוזר...) ובמטביות ליום זו הכנסה רצינית.

אבקה צהובה

אחריו מתקריבים אל היעד שבשבילו באנו. אתר גוויז השיער. הספרים יושבים מחוץ לשער הכניסה ועובדים במרץ, אחריהם נמצאים בקומה התחתונה של קומפלקס המסחרות. אומרים לי, שכשה מואת ספרים מקצועיים שתאלפים, בעצם הרבנות, בורים

ארץ מלאה תרפים

ככלל, חלבוש כאן לא מכסים, אהה פוש עניים רבים, שמהלכים, אולי מחוסר אמצעים, כשהם נמנעים חסרי בגדים, לעומת זאת, נשים מקפידות על לבוש צנוע, הסארי המדויק.

לעומת תולדות במזרח ובלבנוש, עשמיצע מאד על מצב הבריאות, דווקא יש משכירי אלקטרוניקה, ולא אחת אחת יכול לזהות כי מסכה שבה גרה משפחה שלמה מודקרות אנטנה...

חודו הוא איך מלאה תרפים ואמנות תפלות, כאשר אפשר לומר של ההרדים מאמנים בתפלות שלהם וזה כולל את התככים ביותר. אחת יכול לראות במשרדים מפוארים של בדרה סקן, וליוז פרופס, שירי שרית "קטורית", אם כי הכל כאן מסבכים כי הדרה אינו דג, אלא עניק דוד חיים, של מי שתולכים בדרכו של הדרה. כאשר הכלל הוא שהבדחיסטים משרדים מכובדות, ואילו ההידוהיסטים "הנחשים" הם עצמם. ככלל חוד כולה היא מה שמכונה "התקפה על החשישי".

לחוד זה נשאבים גם הוראים הרבים, שבנוגד לברמנים אינם אנשי כמורה הינדואיסטית, אלא "מדריכים", אין מיסד של גוראים, וכל מי שרודה ומרדף אנשים יכול להיות גור.

אבל גם הברמנים לא מאורגנים, הם מייצגים קבוצות רבות, ואין שם מושג של "מצפה ליונה", או סמכות כלשהי אחת. אין בכל מקום כמעט נמצא "אשראם", מונ כנסיה מקומית שבה מתגורר פולחן. כאשר יש כאלה שממש חיים באשראם.

HOTEL
SIA NIMBA
KALIMATI

שעה טובה פרשת במדבר תשס"ז 16

צמות קליוות

היה נראה כי לפחות חלק מהשעי הופך מיד למטבע עובר לסוחר, כאשר רוכלים מטעם כחזי הדת מוכרים בהון צמות קליוות מהשעי שנוגד. אבל רובו המוחלט נאזר בשקים המועדים לעשיית הפאות הביליאמית, כך שבמו שדוה בישראל, בעולם, וזה כולל מפעלים במזרח הרחוק כולל, כולל סין, משתמשת גם היא במרבה מאד שיער מודרני.

או עומדים שעה ארכה מרתקים לתופעה המודרנית. אלפים וזרמים אל המבנה גדול המודרני שמכיל אלפים עוברים ומספרות מיותר, אחרי שמנתנים

"קרמא", "סאטי", "סאדו"

וטשטוש הגבולות בין חיים למוות

אבל תנאי החיים מוחזק לתופע. המונים ישנים ברחובות, משפחות שלמות של סככה. בלי קורת גג. זה לא רק מטעמי מחסור, אלא שלפ הכת שלהם אסורה להם קורת גג. ובנות בהודו לא חסר. כל קבוצה עם העקרונות שלה, וכולם יחד יוצרים את בלי האדם המסורף שקורא חודו. אבן, חלק גדול מהכחות וגם אריות לריס. גם בשל האווירה הסרת האכפפות של חודו, שהיא גם המאפיינת את קיומה של "כת" המסאסי"א. 200 מיליון הופשות (א), אבל בעיקר בשל האמונה ב"קרמא", "הגורל", שעיקרו גלגול נשמות כחלק מהלך החשיבה האנושי כאן, שמבוסס על ההנחה שאם ימותו יתחיל סיבוב נוסף. לכן לא אם אכפת להם כל כך למוות. כאשר משהו מת, אחרים לא מוטרדים, מלבד אולי בני המשפחה, כי המוות כאן הוא חלק מהחיים. סביב המוות מתרחשים פולחנים נוספים, כמו היסאטי, שהוא תופעה מודרנית כשלעצמה. את המונים כאן שורפים, אבל בה ש מדרגות, שכן כל החרים רוצים למות בוורטאטי, שם עובר גור הנגס הענק שמתחיל בהימלאיה וחוצה את חודו, והוא אחר פולחני לוחמים, בעיקר כשהוא בורטאטי, שהוא מקום פולחן לוחמים ותשפ בבבלי. במסגרת היסאטי, אשון של המות קופצת לתוך המדרה שמכלה את שאריות גופו.

ככלל, החרים לא ממש חורגים. הם מאד רזים, בער בקושי אוכלים, והרוב צמחונים לחלוטין. יש גם "סאדו", מודרלי שער, שהם תופעה ענודה בחודו, שחיים חיי פרישות, אין להם שום רכוש, מסתובבים בדרים מאמע או סוף ימים, חיים מרבות. אחת יכול לבוש כאן אדם רזים עם עלה תאנה בצורת משור חתול, ש בניהם כשהולכים כשהולכות או קלשון בידיהם. ומספרים שיש בניהם מן העשופים ביסוריו הרדי, כאשר ההולכות הם תוקנים בידן בשרים. בשל הריקוף הוא אנשים גם רגעים ורגעים כאילו יש להם את כל הזמן שבעולם, אם כי ארדר חריים כאן נמך מאד ריקות לשער.

תמונה מסת דודו, שמאמנת "הקורות ביה בנין"

שעה טובה פרשת במדבר תשס"ז 14

הגרי"ש אלישיב הכריע:

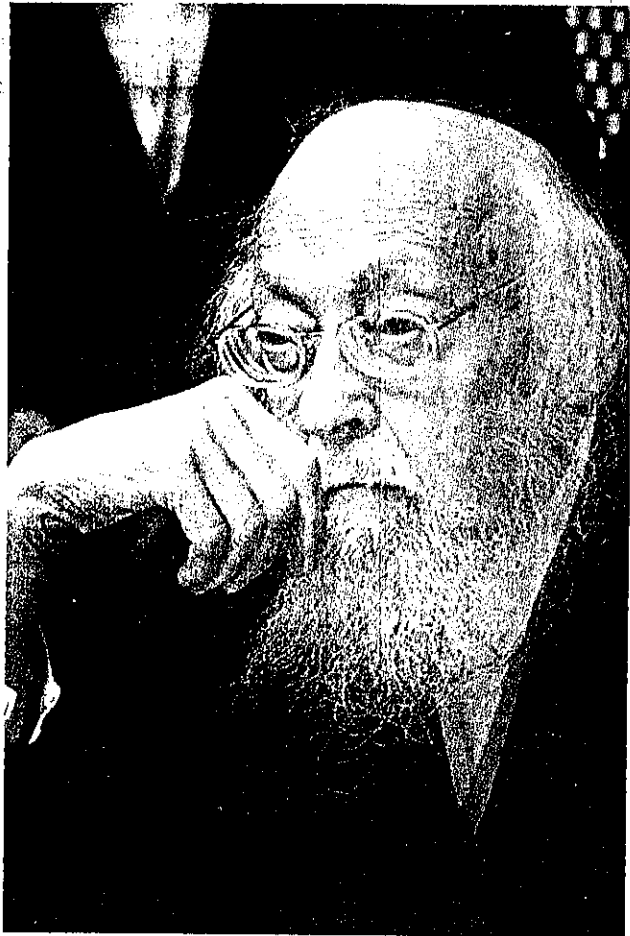
אין לערב את בעיית הפאות ההודיות באיסור בכללותו

הגרי"ש הביע חשש כי הדבר יהיה בגדר "תפסת מרובה לא תפסת" * ההכרעה באה לאחר שרבנים בולטים סברו כי זו ההזדמנות להגיע ל"תיקון גדול", ולהסרת הפאות מנוף הרחוב החרדי - ועל רקע זה הובעה התנגדות להכשר לפאות, ולו סינתטיות

בין הגורמים העוסקים באיסור הפאות הנכבדות התגלו בשבוע האחרון הבדלים גישות, שעלולים היו ליצור בעיות קשות בהתייחסות הציבורית לפסק ההלכה שמסביר את הציבור החרדי, משמיע על חייבים של אנשים ומשפחות רבות כל כך, ומחזות פרשת דרכים גם מבחינה בלבדית. רק הפריעה חד משמעית של הגרי"ש אלישיב מנעת תסבוכות בפרשה.

זה התחיל בכך שכמה רבנים, דווקא מהחוגים הליטאיים, שמוחזקו זמן רב אין דעתם נוהח מעצם השימוש בפאות נכבדות, וזאת משיקולי צניעות, אמרו כי יש לנצל את המצב שבו נשים בציבור הליטאי מתרגלות להחליף את הפאות במספחות, כובעיים, כרטיס וכל השאר, כדי לחולל מהפך של ממש ולהחריד במקביל את ההכרה כי הפאות אסורות מעצם יסודן מטעמי צניעות, ולא משנה אם הגיעו מהווז או ממקום כלשהו אחר. או כפי שהתבטא אחד הרבנים: הפאה היא עבודה זרה גם אם אינה "עבודה זרה". וכל זאת בהסתמך על דעת הפוסקים מדרות קודמים שאסרו פאות ככלל, וקבעו שאינו משמשת כיסוי ראש כהלכתו. כאשר מה שמפריע בעיקר לרבנים, זו העובדה שהפאות החדשות בנוי ימינו קרובות להראות כטבעיות לחלוטין, על כל המשתמע מכך, ואם כן, גם אם מבחינת כיסוי ראש טכני הן מכסות, הרי "עיקר חסר מן הספר" כי מדובר לא במשהו טכני, אלא במכשיר שנועד להבטיח את צניעות עם ישראל, ומכאן שתוצאה אינה ראויה.

כידוע, מרובך בשאלה שנוגעת בספרי הלכה והפכה למחלוקת ידועה בין האחרונים. הציבור הליטאי נהג תמיד כדעת הפוסקים המונינים, וכפי שמבאר גם במשנה ברורה בהלכות קריאת שמע, כך נהגו גם בבתייהם של גדולי התורה הליטאים, ורק בורדים החמירי להשתמש בכיסוי ראש אחר. יש אף הטוענים בשם החזון איש, שאמר כי המציאות מוכיחה שהציבור הרחב השימוש בפאות נעשה בצורה של כיסוי מושלם וללא כל בעיה בצניעות, יותר מאשר כיסוי במספחת. גם הגר"ח קניבסקי שהשבע שרף פאה אישית כשהוא משמיע תפילה מיוחדת בנושא להסרת העבודה זרה, הוכיח בשעתו כי הפאות כשלעצמם, אם נעשו כמכלית הכשרות, מתאימות לשימוש, אם כי יש האומרים כי כתבטא נגד הפאות ה"טבעיות", וראה כתבה במגזין). המעניין הוא שהכרעתו של החזון איש וזה לעמדה המפורשת שהביע דווקא הרבי מליובאוויטש, שחזר וזוהר כי השימוש בפאה הוא "לכתחילה", הרבה יותר מאשר שבים ומטפחות, וגם זאת כתוצאה מהשיקול שהפאה היא כיסוי ראש אמין יותר מכיסויים אחרים. יש אומרים שההעדר של

הגרי"ש אלישיב. הכרעה חדה, שיש בה גם תמיכה ב"שארית"

תחושה של "מים"...

בציבור הליטאי שוררת במפתיע התרוממות רוח גדולה בעקבות פרשת הפאות, מה שהתחיל כחשש מפני השינוי, התברר עד מהרה כחלק ממחבר גדול שיצר אווירה של אחרות ותחושה גדולה של ציון לגדולי תורה, עד שהיה מי שהמשיל זאת לאוירה המיוחדת של ראשית ימי דגל התורה, אחי ה"מים" החדש של בניני האומה (על רקע התרוממות הרוח סברו רבנים כי ניתן יהיה להעביר גם את השינוי המבני של הפסקת הפאות בכללותו, ולהשיג "תיקון גדול"). ואכן, הציבור הליטאי הקדיף יותר על הנושא, כאשר בציבור החסידי התגלו ניואנסים שונים: גם בשל העובדה שכחלק מהציבור הסרת הפאות היא ירידה בדרגת הצניעות, שכן הם נהגו להכניס פאות שמעליהן כיסוי ראש נוסף, וגם משום שפוסקי הלכה מרכזיים שהציבור החסידי קשור אליהם פסקו שלפחות נמנית ניתן לחבוש את הפאות ובורדאי שאין לשורפם.

**"... גם הגר"ח קניבסקי
שהשבוע שרף פאה
אישית כשהוא משמיע
תפילה מיוחדת בנושא
להסרת העבודה זרה,
הזכיר בשעתו כי
הפאות כשלעצמם, אם
נעשו בתכלית הכשרות,
מתאימות לשימוש..."**

הפאות, ורואים באיסור עליהם תיון גדול בעם ישראל. הם סבור, כי מכיוון שהבירור המקצועי קשה ומורכב, והשיעור מהורו מעורב גם בשיעור אחר ואף בפאות סינתטיות מסוימות התגלו שערות אדם שמקורם אינו ידוע, מוטב בשלב זה שלא לדחוק את השעה ולא לפרוץ גדר באיסור המוחלט שבו נוהג הציבור הליטאי בנושא הפאות, כשל חוסר המידע, "זו לא תהיה 'עכירה' גדולה, אם כל הנשים תתרגלנה מעתה והלאה לעבור למספחות או לכיסוי אחר באופן קבוע, שהרי ממילא יש האוסרים את עצם השימוש בפאה, סבור, ולאחר שחיה ההתרגלות כל הנושא יהיה קל יותר. למען האמת, יש גם הגיון בתנחה שעל ידי התרגלות והפנמה ש"אין השדר נורא כל כך", ניתן יהיה להשיג שינוי יסודי ומבני, שלא ניתן להשיג בדרך אחרת, ובכך להשיג שיפור בצניעות בית ישראל. אבל כאמור דעת הגר"ש אלישיב ברור, והוא קבע שאין לערב נושא בנושא.

הטרדות לרבנים

ובהקשר זה, כמה רבנים שנטו להכשיר פאות סיפרו לכתב "שעה טובה" על התקפות חריפות מסוג חסר תקדים, כולל הטרדות אישיות, שנועדו להתוודע מפני

מתן הכשר מכל סוג שהוא לפאות, כולל פאות סינתטיות. רבנים אלה הביעו תמיכה על הדיברם באמצע השבוע, כשהתבקשה הכרעתו של הגר"ש אלישיב בנושא, חזר שוב על עמדתו, כי עירוב הפרשיות רק ייקר, ויש להתמקד בעניין האיסור הספציפי של תקרובת עבודה זרה, לגבי צריכים למצוא את דרכי הבירור הנכונות. נודע שגרולי תורה נוספים הביעו חשש, כי אם גורמים העוסקים בנושא ינקטו בגישה קיצונית ולא יאפשרו בדיקה של סוגי הפאות למיניהן, מתוך כוונה להשיג בהורמנות מיוחדת זו הטלת איסור כוללני, הדבר יהיה כגורמה שאין הציבור יכול לעמוד בה, מאחר ונשים רבות יתקוממו מרוע לא נותנים להן מידע על הפאות המתורבות, ואז יעצנו שמדובר בגישה כלת עניינית ויתעוררו חששות סביב כל הנושא.

כאמור שתי רעות, שכל אחת מהן מציגה את העמדה שלה, ובימים אלה מתקבלת ההכרעה. כפי שנודע ביום שני התקיים ריון בנושא בביתו של הגר"ש אלישיב, וכמהלכו הוחלט שגוף רבני שהיה מורכב מבית הרין של ועד הכשרות "שארית ישראל", יחד עם רבנים נוספים, יוסמך לבדוק את הנושא ולתת חשיבות לציבור. הרבנים יסתייעו באנשי מקצוע בענף הפאות העולמי, בבדיקות מקיפות ובפרסומים מקצועיים של הענף. במובן שאם יהיה גוף אחיד שמכשיר פאות, יוכלו גם גופים רבניים אחרים לעשות זאת.

על כל פנים, הקמת הגוף הרבני נחשבת ככיסוי נוסף של תמיכת הגר"ש אלישיב ב"שארית ישראל", וכן בהכרעה סופית שלו בעד הקו של בירור הלכתי ענייני, המנותק ממגמות גוספות.

הפאה באה גם כדי להקל על משפחות יהודיות רבות, בעיקר של מתחזקים או כאלה שאינם מרקדים בכל המצוות, לכסות את הראש. לעומת זאת, בחלק מהתוגים החסידיים והירושלמיים, אוסרים את הפאות, לפחות ככיסוי ראש יחיד, כאשר כמה חסידיות מקילות בעניין זה. וישנם כידוע גם גורמים המנהלים בשנים האחרונות מאבק תעמולתי שנועד להוכיח, כי היתר הפאות הוא דחוק (ראה כתבה במגזין), והם זוכים לתמיכה רבה מרבנים וגרולי תורה חשובים.

רבנים סבורי: פרשיית הפאות ההודיות - הזדמנות לשינוי היסטורי

מסתבר כי כמה רבנים ליטאיים טענו מזה זמן רב שיש לאמץ את הנוהג החסידי ובעיקר הירושלמי, ולהפסיק לחלוטין שימוש בפאות מכל סוג שהוא. חלק מהרבנים היו פעילים בצורה אינטנסיבית בפרשה האחרונה, כשהם רואים בהתערבות שכאה בעקבות הבעיה של שיער הודי החשוד כתקרובת עבודה זרה, בין השאר גם שעה נוחה להעלות "להעביר" את נושא השינוי המבני בכיסוי הראש בכללותו, והם מבקשים להסב את נקודת הכובד, ליצירת איסור מוחלט על כל הפאות. נודע כי ברעה זו נקט מו"צ בקרית ספר שגילה עמדה אקטיבית בנושא, וכן כמה דייגים בבני ברק ורב נוסף שהיה מעורב באופן פעיל בבירור שאלת השיער בהודו. לדעתם, הוכשרה השעה ובשלה האווירה כדי להשיג את המפנה המיוחל שיביא לשינוי היסטורי, שבין השאר ישנה את הגוף ברחוב התרדי.

כפי שנודע, הגר"ש אלישיב, שהפסק שלו נגד הפאות חולל את המהפכה ששינתה גם את פני הרחוב, הביע התנגדות נחרצת למהלכים מסוג זה, ואף הזהיר כי הרבר עשוי להיות בבחינת ממשל, משום שהוא יפעל על הדרך של "תפשת מרובה לא תפשת", מאחר ולא ברור אם הציבור הליטאי, לפחות בחלקו, אכן יקבל את האיסור הכוללני בנושא בו נהגו תמיד להתיר על פי דעת גדולים וטובים. הוא הביע חשש כי הרבר רק יגרום להתעלמות ולהדחת נקודת האיסור בפאות ספציפיות של שיער טבעי מהעבודה זרה שבהודו. זאת כאשר ברקע רווחים החששות, כי במצב זה יהיו תוגים שיואלו בכל נושא כיסוי הראש.

בהקשר זה ציטט אחד הרבנים שאלה רחופה שהגיע אליו מהקהילה במרכז אמריקה, שביקשה הרכב דחופה אילו פאות מתורבות, כאשר חלק מהקהילה איים כי לא יקפיד עוד רח"ל בכיסוי הראש.

ייתכן, כי הגר"ש אלישיב לא הביע התנגדות לעצם המעבר לכיסוי ראש אחר, אולי אף להיפך, אבל התנגד לכריכת הנושא בפרשה תנוכחית, מחשש שהרבר יהיה למכשול.

הגר"ש אלישיב התבטא כבר "בלילה ההוא": "אין מערבין"

כבר בליל חמישי שעבר, כאשר ביקש הגר"ש לנסח את ההורעה האוסרת שיער מהורו, נאמר לו כי ישנה בקשה מכמה רבנים שעסקו בפרשה לפחות להזכיר בהזדמנות זו, שעצם השימוש בפאה שנוי במחלוקת בין הפוסקים בדורות הקודמים. הגר"ש דחה את ההצעה בצורה חד-משמעית, כשהוא מתבטא בחיור: "אין מערבין..."

מאחר יותר התבטא, כי מי שמוסך לכיוון זה נוהג בחוסר אחיזת ועלול לגרום סכום של דבר כי יקלו גם בעניין איסור השיער מהורו. "מדובר בדבר שלרעתו יש בו איסור הנאה

מדאורייתא (!) הנוגע לאיסור החמור של עבודה זרה שהוא משלוש עבירות, שיש בו דין אביווריה, ואין יעלה על הרעת לקשר את הדבר לשאלה שנונה באחרונים ורבים מהם נמנים על המתירים, וכך נהגו יראים שלמים ובני תורה רבים."

"ההתרגלות הבשילה שינוי"

בשבוע האחרון התברר, שהגישות השונות בנושא, משפיעות גם על ההתייחסות לפניות שמגיעות מהציבור לברר ולפרסם אלו פאות מתורבות בלי חשש ופקפק ואלו אסורות. כפי שנודע, מורי הוראה בארץ ובחו"ל שהתבקשו ע"י סוחרים פאות לעיון בדיקה יסודית, שתאפשר להם להודיע איוו סחורה מתורבת בשימוש ללא חשש, ניאותו לבקשה, באומרים כי אין הברל בין שאלת הפאות לבירור הנערך באטליו ובמסעדה המבקשים הכשר או לבקשת חנות תולדות המעוניינת באישור של רבנים כי אין בתוצרתה חשש שעטנו. בכל המקרים מוטל על הרב לבדוק למען הציבור האם לעסק מגיעה סחורה שיש בה בעיה הלכתית או שכל הסחורה כשרה ויהודים יראי שמים יכולים להכנס בשערי התנוה ולקנות בה. זאת כל עוד גרולי הרור אינם אוסרים את הפאה בכללותה, וההכרעה היא שלהם (ראה המידע בדבר הוראה שהועברה בפסק למורי הוראה בביתו של הגר"ש אלישיב).

אלא שעמדה זו נתקלה בהתנגדות נחרצת של אותם רבנים הדוגלים באיסור מוחלט ואבסולוטי על

הגר"ח קניבסקי. הביע תמיכה בפאות כשרות על פי דעת החזון איש - אך בימים האחרונים לא נודע על התבטאות שלו בנושא

"אפילו אם אצליח למנוע שתי נשים מאיסור הנאה דאורייתא, כדאי לפרסם!"

"אם כך", אמר הגרי"ש בקול ברור וצלול, "זה אסור, זה ממש תקרובת עבודה זרה ואיני יכול להתיר", בכך הפתיע גם את בני הבית שציפו כי הפסק של הגרי"ש יהיה למעשה היתר חד משמעי לפאות ובכך גם ניתנה האות לדרמה הגדולה שמזעזעת כבר שבוע שלם את הציבור החרדי בארץ ובעולם - תיאורים מבית הגרי"ש אלישיב שהופתע גם הוא מהתנהלות ציבור הנשים אשר קיבל ללא עוררין את הפסק

הדרמה שהתחוללה בבית הגרי"ש אלישיב בליל יום המישי שעבר, היתה סוחפת, גם המקורבים שהורגלו בשנים האחרונות בהתרחשויות גדולות סביב הבית ברח' חנו בסאתי מאח שערים לא זוכרים תופעת דומה. הנוכחים אמרו, כי זה זמן רב שלא ראו את הגרי"ש אלישיב שרוי במותח כה בולט, שביטא את כובד האחריות של מי שהדיוקנות המקיפה להסתייגות בהחלטה שוב גם לתקשורת החילונית מרוע היא מוגדר אצל רבים כ"פוסק הדור".

בני הבית מציינים, כי עד לבואו של הרב דונר, היה נראה להם שהגרי"ש, בניגוד למורי הוראה אחרים, דווקא יפסוק להיתר, וסברו על סמך חלקי התבטאויות כי ההיתר אף יהיה גורף, ויתיר לחלוטין את הפאות, גם אלה העשויות משיער הדור.

כזכור, פרישיית השיער הטבעי מהורו פרצה לאחר שהגר"מ שטרנבוך פרסם שוב פסק הלכה, שלמעשה כבר התפרסם בקונטרס שלו מלפני כעשרים שנה, ולפיו יש חשש תכרובת ע"ז בשיער הפאות המגיע מהדור. בשעתו לא עורר הפסק התעניינות רבה, כי רוב הפאות היו משיער סינטטי ורק יחידים הרשו לעצמם פאות יקרות משיער טבעי. אך בתקופה האחרונה עלה חשש שרוב הפאות הטבעיות שמיוכאות לישראל, עשויות או מעורבות בשיער הדור.

ערויות שונות הצביעו על כך שכהני הדת של עובדי האלילים בתירופני (מי יודע, אולי נוגע לתרפיס?) שכדורם הדור, משוקים את השיער לאחר שהמחלפות הארוכות נגזזות מראשם של רבבות מקומיים בטקס דתי שמשמעותו לא היתה ברורה. כפי שפורסם ב"שעה טובה", כבר לפני כ-15 שנה כתב הגרי"ש אלישיב תשובה בכתב ידו, שבה קבע כי ע"פ הנתונים שהוצגו לו אין חשש איסור בשיער זה. גם הגרי"ז אויערבאך נקט להיתר. והענה שנשמעה בשכונות האחרונות היתה, כי לאור הערויות החדשות יש לבדוק שוב את הנתונים בשטח, מכיוון שמדובר בחשש חמור של איסורי הנאה שאין להם ביטול.

מאז התפרסם בציבור כעוצמה לא מוסברת פסק ההלכה של הגר"מ שטרנבוך שאסר בתוקף את הפאות מהדור, חיכו רבבות להכרעתו של הגרי"ש, אך הוא אמר שער שלא יובאו בפניו הנתונים המוסמכים בידי גורם מוסמך שיבדוק את הדברים, לא יביע עמדה. גם כאלה שהציעו שאולי הכרעת הביניים, עד לתום הבירור, יקבע שמוטב לאסור מספק, נענו בשלילה. כמה ימים קודם לכן אף הביע הגרי"ש תמיכה על מ"צ באחד הפדיוניקטים שמדור לפרסם איסור גורף, כשמדובר בדבריו היו עשויים להבין כי הפסיקה נכתבה על דעת הגרי"ש.

מנתב"ג לרח' חנו

הכל השתנה לאחר עדותו הדרמטית של הגרא"ד דונר, שמתברר כי הגרי"ש סימך עליו בצורה מוחלטת (ראה מסגרת). הרב דונר הגיע לבית הגרי"ש אלישיב מיד לאחר שנתח בנתב"ג, הוא התקבל מיידית, על פי תיאום שנעשה מראש, ותיאר בתרגומות את המראות שראו עיניו במתחם האלילות החרדי שבתירופני, המקום שמשוק מאות טון של שיער אדם לתעשיית הפאות ברחבי תבל. הוא סיפר על טקסי גזיות השיער, על שיחות שקיים עם כמה מהכפריים החרדיים שעברו את הטקס, וכן שיחות עם מנהלי המקום.

השאלה המרכזית שעמדה על הפרק היתה מה סיכו של טקס התספורת: האם מדובר רק במעשה של "הכנה והיטהרות" לקראת הכניסה למקדש האלילי, או שהתספורת עצמה היא מעשה של הקרבת השיער כמנחת המוגשת לעבודה זרה. הגרא"ד דונר טען כי בדברים שלקח עם כמה הורדים עומם קשר שיהיה, הוכח בעליל כי מדובר בהקרבת קרבן לאלילי דת ההינורי השלטת במדינת המלאל בגילוליים.

השיחה נמשכה זמן רב ונודע כי במהלכה התעניין הגרי"ש אלישיב בפרטים של הכרייה שנערכה במקום. בסיומה, הגיעה עת ההכרעה. המתח שניכר על פניו היה עצום, עור שכמה מבני הבית הביעו דאגה של ממש לבריאותו האישית. שתיה מקיפה השתררה לכמה דקות בחדר הקטן והדל שמעטים בעולם יאמינו שבו מתקבלות הכרעות היסטוריות. הגרי"ש היה שקוע במחשבות, כאשר הנוכחים למדים

הרב אפרתי. ההתרגשות נראתה בפניו בעת שכתב את דבריו הרב אלישיב

עצם העניין

עצם העניין

אבל יש לציין שהיו מי שהחליטו משום מה להחמיר על עצמם יותר מהוראות הגרי"ש, בחינת "החמירו בנות ישראל על עצמן", ומסרו לברירות מעבדה פאות סינתטיות שבאופן מוצהר הן מאה אחוז סינתטי, למרות פסק ההלכה שבמקרים כאלה אין לחשוש. אח"כ נשמעו טענות, כי בדיקת המעבדה גילתה בחלק קטן מהפאות תערובת של שיער טבעי, מה שלא משנה את הפסק העקרוני שאין להעלות חששות במקרים כאלה. אגב, יש לחזור ולהרגיש, כי לפחות לפי הרייזון של מעבדת השעטנו בבני ברק שהיתה עומה לעיפה בברירות ושעות הפעילות שלה התמשכו לצורך כך עד השעות הקטנות (כאן התלוננו כי הפעילות החרשה פוגעת בפעילות הקבוצה), הרי בניגוד לשמועות שנפוצו בדורנו, רוב משמעותי של הפאות הסינתטיות אכן סינתטיות ורק במקרים מעטים יחסית התגלו שערות אדם.

כן לבער או לא לבער

ההוראות שניתנו לנו למו"צים פירושו גם את אי הבהירות בעניין ביטור הפאות. הגרי"ש קבע שהחובה לבער את הפאות קיימת רק כאשר ברור שהפאה הספציפית היא משיער שהגיע ממתנת העבודה-זרה בתורפטי בדווקא, ואפילו לא מהורו בכללותה. כמובן שאפילו הסוחרים שאישרו כי פאות מסוג מסוים מקורן בשיער מהורו, לא יכלו לקבוע בוודאות שהשיער הגיע מאותו מקום בתוך הדור. כך שלמעשה מדובר בהוראה עקרונית, והשמעות המוקדמות על חובת ביטור הפאות, היו ללא בסיס. במקרה שהפאה מקורה מהורו, אך לא ברור מהיכן בדיוק, קבע הגרי"ש שאין חובת ביטור אלא "דאי לבער". בשל הנהיגה זו נמנעו אנשים רבים מלבער את הפאות, כשהם טוענים שמכיוון שאין חובה גמורה, וקיימים ספקות נוספים, ניתן לנהוג בשב ואל תעשה לא להשתמש בפאות אך גם לא לבער אותן. במקביל החלה חרשת שמועות על רשימות של יצרנים וסוגי פאות מותרות ואסורות. מביתו של הגרי"ש פרסמה הבהרה ביתה, כי כל הדברים שפורסמו בעניין זה בשמו, אין להם בסיס, ואף רב טעמו לא עסק בבירור כשרותן של פאות ספציפיות.

הגרא"י קניבסקי גילה: השיער מארגנטינה מגולה בכנסיות!

המחומה היתה גדולה, ועדיין לא שככה, על כל שמועה להתיר סוג מסוים של פאות, הגיע שטף שמועות לאסור. הדברים באו לידי ביטוי במיוחד במקרה של הפאות מארגנטינה. סוחרים המייבאים פאות ממדינה זו טענו בחוקר כי רבנים מקומיים, כמו הרב שמואל אריה לוי, בדקו וביקרו במפעלים והתברר להם בוודאות שהשיער הטבעי כולו מאוסף שיער מקומי, ללא כל יבוא מבחוץ. אלא שאם עלה חשש חדש. ע"פ מה שפורסם, הרב אברהם ישעיה קניבסקי, בנו הגדול של הגר"ח זמני שחיבר ספר מושיב הסטימפל זצ"ל, השהה בימים אלה בארגנטינה, שיצא עם רבנים מקומיים לבדוק את הנושא. לאחר ששלפונים בחולים מישראל ביקשו ממנו לעשות זאת, גילה עובדה מדהימה: חלק מגויות השערות המקומית בארגנטינה, נעשית בכנסיות, כאשר הנשים מגרבות את שערן לכמרים: למרות שהקשר נשמע דומה, כמובן שכל שאלה נידונת בפני עצמה, והרוב חובב ע"י הרב אברהם ישעיה קניבסקי להכריע בכו, הגרי"ש אלישיב. אחד ממורי ההוראה ששמע את הסיפור הפטיר בייאוש מהלך בוזמור מריו: "מה קרה שכל העבודות זרות שבועות החליטו להיטפל פתאום לשיער המשמש כחומר לפאות לנשות הציבור החרדי, המרקק בקלה כהמורה. נקמה שלפחות לא יפלוש גם למערכת הייצור של מספחות הראש, כי אז אברנו כולנו".

"ר' שולם של אירומה"

הבוקר של דבר אדם אחרי בורד נשא על כתפיו את האחריות הכבדה לברירת הנתונים המסויים שרובאו אל הגרי"ש אלישיב וישעיה קניבסקי פיהם התקבלה ההחלטה הקשה. לאחר נתונים שותפים שליליים מן היות ומבטרי חוקרים וכו', הנתונים הגרי"ש לשלוח לחזון רב דובר אנגליה שחיה כוכב עליו בצורה מחויבת. הנהגה דנה. מי הוא האיש שממנו יחשג בדיקת הסיטואציה כמו שהיא לפנינו? שדומה כי היא חסרת תקדים בחקירה ובחשיפה לנתי היום-יום של ציבור שומרי מצוות, שהתורע לאפשרות שיתכן כי לא נהג עד כה כהלכה. הרב אריה זיה דונו. כבן תמימים וחמש, נחשב בתלמידי חכם עולה, הוא נושא בתפוסת דיון בבית דין של תמאדות חכמים. בלונדון, אך שכן הנהגה לפני גם כי מגיד משרים. שניתן כפה מפיק מדגמות, מעין "שול" של אירומה. ואכן היתריו של הרב דונו מבוססות והוא מוזמן לכינוסים חרדיים בכל רחבי תבל. בשלבים הוא מזכיר את רבני שלום שברדון זצ"ל. ממנו גם שאב השראה. קושה החיבור שלו מרשים והוא משפיל לשל אחרות של בעלי המוסר, המהמשת בסגנון חי מרתק, לעיתים תור לצונתא דע"י (שוב עבודה זרה) ולעצמי מהמדות הרעות. בצורה שאכן מוכיחה את ר' שלום הנלתי-נשק - שבה רבנים מתעצנים אליו, גם כמעבדים חרדים מה צונתא דע"י לברית העבודה (כנעשו ורגשים עד כדי המעות איבי. הגרי"ש דונו מכתב כאבד. "האחרות מילות החרדים" מלונדון. הוא שריר לרבנים החתומים וראו גמנו, שם בזה כבד מחילת עשה ושהיה נכנס מפורסמים נוספים לאותה משפחה הם האחים הרבנים לנית דונו המתגוררים בבני ברק. שהאחר מהם הוא רב בוקנרס. דבריו שריר והאחר מהם ביה דונו של שארית. ומה שמעצ את הדמות הקלה שגם היא למיזע ע"י אלמנט של המונח. ע"י שארית. את גופה האיר. אבא דונו מלונדון. עסקו נדע שיהם לאחורנה כינוסים של רבני אירומה. הגרי"ש דונו למד בשיבת בישראל. חרדי. לספסל הלימודים וזכרים אותו כמי שהתבטל לרופאות פרומקיש. שלו מלי צהור. הוא נחשב מרוב מאד לגרי"ש אלישיב ומשמש כאופן קבוע כשרות לנחמה שמועות על שולחנם של טורי הוראה באירומה. כאשר על מידת האוויר שריתש לו הגרי"ש אלישיב. מדיה. מובן החלטה חסרת ותקדים שהתקבלה על סמך עיתון של הרב מלונדון. שהגיש ביהוסיס ס"מ מים מפורסמים משיטה מתישה לחדו. שבה הספיק לשלוח שמונה שעות בתורפטי עצמה (לחוקר את הנעשה כששת

מהריכוז הרב שבו היה שריר, כי באותם רגעים ספורים הוא מעביר במחשבתו את כל סוגיות הש"ס ורבדי הפוסקים הנוגעים לשאלה.

הרב דונו חשש שהפסק לא יתקבל בשל חומרתו!

בסוף, נקטעה הרממה, והכל היו דרוכים עד כדי פקיעה. "אם כן", אמר הגרי"ש בקול ברור וצלול, "זה אסור, זה ממש תקרובת עבודה זרה ואיני יכול להתיר". אמר הגרי"ש. הנוכחים שנדהמו מהפסקה שלא צפו, הבינו את משמעות ההוראה ושאלו אם לפרסם את הדברים ב"תר". התשובה היתה חיובית. כשהגרא"ד דונו שאל בחשש אולי יש לשקול את התועלת שבפרסום משום "מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע", התייחסות לקשי העצום שיעמוד בפני רבבות להחליף את הפאות, ולהמירם בכיסוי ראש אחר, אמר הגרי"ש: "אפילו אם אצליח למנוע שתי נשים מאיסור הנאה ראויייתא, כדאי לפרסמו".

הפתעה גם בבית הגרי"ש אלישיב

בבית הגרי"ש התקבלה ההחלטה בהפתעה. כאמור, קודם לכן לא היה נראה לבני הבית כי הוא נוטה להחמיר, ואולי אף להפוך. אבל היה ברור כאן לכל הנוכחים כי התרשמותו של הרב דונו, שברדון ארץ כבר רדיון לבני העמרים עמו בקשר כי התנונים מובילים להכרעה האוסרת, היא חסרת את הכף. קודם לכן נשמעו בעניין זה רעות שונות ע"י רבנים שרעותם נחשבת בדרך כלל בבית הגרי"ש, כמו הרב דוד מורגנשטרן, רב ברמת שלמה, שהמשיך להקל ולומר שאין בפאות חשש עבודה זרה.

ההתרגשות נראתה בפניו

ההכרעה נפלה. הרב אפרתי נטל עט וגיסה את המורעה האוסרת כשהתרגשות נראית בפניו. אך עוד בטרם נשלחה ההודעה לפרסום למערכת יתר, כבר עברו שעות נוספות הטלפונים הסלולאריים של מי ששהו בבית הגרי"ש, שבשרו לכל השואלים על ההוראה הרשמית, והידיעה המדהימה התפשטה בכל גבול ישראל כאש בקצה קוצים.

כבר באותו ערב מיהרו אלפי נשים אל חנויות שגותרו פתוחות עד השעות הקטנות של הלילה ואל ה"מכירות" נבתיים פריטים של כיסויי ראש אלטרנטיביים, ש"עשו קופה" של חורשים ארוכים, שאולי פיצתה אותם על כמה שנות מיתון. הן מיהרו להצטייד בשיניים, בדרסים, מטפחות-ראש, כדי שיוכלו להסתדר לפחות זמנית בלי הפאות שנאסרו, או שיש עליהם ספק אם הן נכללות בהוראה האוסרת. בני הבית של הגרי"ש נדמנו מעוצמת התגובות שחזרו ממשתה, ונהגו להיווכח כי בניגוד לתשע שוביני הרב דונו, שמא תהיה זו גזירת שהציבור לא יתנונר בו ולא יקבל אותה, התגלתה נכונות המונית לקבל את הפסק, בעיקר כחוגים ליטאיים. כאשר ההודעות לחשש המדומים, שלא שונות קיבל משמעות מעשית, שמא עשרות שנים השתמשו נשים חרדיות בפאות האסורות בשל תקרובת עבודה זרה, עושה גם הוא את שלו. מכל מקום הגיעו ידיעות כי היו אלה דווקא הנשים, הנפגעות הישירות, שהגיבו מיידית בחסות הפאות.

לעומת זאת, בציבור החסידי, בעיקר אלה שהובשות כובע על הפאה, והסרת הפאה היא בגדר ירידה בדרגת הצניעות, היתה ההיענות חלקית.

שמחות: "ריקנות" בעזרת נשים'

ביום חמישי בבוקר נתן הפסק את אותותיו בכל האזורים החרדיים, בפרט של הציבור הליטאי. אלפי נשים יצאו לרחוב "רובן לראשונה בחייהן מאז נישאו" ללא פיהא נכרית, אלא עם כיסוי ראש "מהורו הישן". נשים שנפגשו ברחוב ובמקומות העבודה הביטו זו על זו במבוכה וחיוך, שלעיתים הפכו לצחוק מתגלגל שנתן פורקן למבוכה. יחד עם זאת, הביעו קורת רוח מההורמות שנפלה לידן להוכיח לעצמן כי יש לשמוע לפסק הלכה גם בניגוד לכל המאווים האישיים. במהלך היום התברר גם, שנשים רבות התקשו לעכל את משמעות ההוראה, והחליטו שלא לצאת מהבית בצורה שהייתה נראית להן מורה מבחינתן. במקומות העבודה נעדרו נשים, ואלה שאינן עורלות לחגוג נד-מצוה או ברית מילה כאותו יום, הבחינו כי בעזרת הנשים היתה נוכחות דלילה מהרגיל, כי המוזמנות העדיפו שלא להגיע לשמחה בצורה שבימים כתיקונם אינן מתאימה להם אף לימות החול.

הפקסים פלטו דברי הדרכה למו"צים

אבל אי הבהירות עדיין שלטה בכיפה, תרתי משמע, ובד כבר נוצר לחץ כבר על ביתו של הגרי"ש שלא להסתפק בהחלטה הכללית, אלא לבדור את דעתו בשאלות ספציפיות שהעלו אברכים: מה דין בפיא טבעית שהיא ספק משיער חרדי, בפיא סינתטית, ומי המוסמך לאשר את מקור השיער. השאלות שעלו לגבי נאמנות המכירים שהירפו לאחר שהתברר שחלק מהמכונים שהגדירו שהשיער של פאותיהם הוא סיני, אדיטקי או אוקראיני, הסתירו את העובדה שמקורו למעשה בהורו, ורק עיבורו נעשה באירופה. ביום חמישי בלילה פלטו מכשירי הפקס בנתיים של מו"צים רבים את ההנחיות המפורטות יותר, שבמקרה זה לא פורסמו ב"תר" אלא רק הועברו למורי ההוראה המתמודדים עם מתקפת השאלות שהציבור הנבון והמבוכל המשיך עליו, כמו מה אסור, באיזו דרגת חומרה, ומה יש לעשות בפאות האסורות. גם על ההנחיות המפורטות היה חתום נאמן ביתו של הגרי"ש אלישיב, הרב אפרתי, שכתב כי ההוראות נוסחו ע"פ דברים שנאמרו היום" (כאמור, יום ה' ש'עבר) ע"י הגרי"ש.

"על פי המידע העכשווי"

לגבי הפאות הנמכרות בארץ נבקע, שכל פיהא שמקורה לא ידוע אסורה, מכיוון שרוב הפאות הנמכרות בישראל, מקורן בשיער מהורו, גם אם הייצור בפועל נעשה במדינה אחרת (את הקביעה כי רוב הפאות מהורו מסייג הרב אפרתי ומוסיף את המילים "על פי המידע העכשווי", כאשר כמובן כל מידע אחר יצריך שאלה מחורשת את הרב). ההוראות קבעו גם כי "בדרך כלל" אין להסתמך על מוכרי הפאות שהם נוגעים בדבר. המילים "בדרך כלל" רמזו ג"כ שיש מקרים שבהם ישנה נאמנות מסוימת והרוב לא פוטם, אולי על שלא לבייש את מי שאין לו. נאמנות.

לגבי פאות הנמכרות בריכוזים חרדיים בחו"ל יש לבדוק את הנתונים, ואם רוב הפאות שם אינן משיער המגיע מהורו, חל הכלל של "כל רפריש מרובא פריש", ופיהא שמקורה אינו ידוע לא נאסרת, אם כי תובה להתאמץ ולברר מקור כל פאה.

הגרי"ש אלישיב קבע: אין צורך לבדוק פאות סינתטיות!

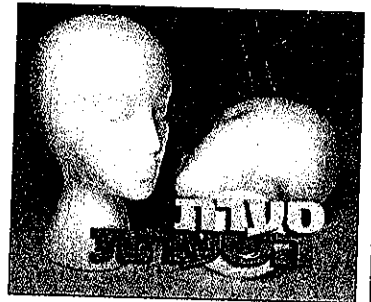
לגבי פאות סינתטיות קבע הגרי"ש אלישיב, כי אם מורב בפאות סינתטיות שברור באופן מוצהר כי מעורב בה גם שיער טבעי, הרי דינה כיון פאה טבעית, שאף היא אסורה, שכן במקרה כזה אין ביטול כרוכ. איסור זה הוא של תקרובת ע"י תערובת, שנאסרה רק מדרבנן, ולכן פסק הגרי"ש שפיהא סינתטית שלגביה אינן פאות משיער טבעי, אדם, אלא ספק בלבד, מותרת, כי מדובר בספק דרבנן במקום שאין חוקת איסור. מה שעולה מהעניין הוא שעל פניו אין חובה לערוך בדיקה כדי לוות עקבות שיער.

כל היצרנים, כל הדגמים, כל התירוצים

"דוקא הפאה שלנו כשורה

למהדרין" מתעקשים כולם...

"משפחה" הלך אל יצרני ויבואני הפאות, לשמוע את גירסתם לגבי הרכב הפאות שיווקו. כל הנתונים מובאים בשם היצרנים ועל אחריותם

מאת טובי שריאל, מיכל איש שלום ורוחמה מז

"מי שהיתה סוערת בפסח סעודה מלאה בבית של היבואנית - ממצות ועד בשר, שתאמין לה ותלך עם השיער שהיא מבטיחה שלא הגיע מהורד", כך הציעו מוציאים לנשים שתתלבטו האם להאמין ליבואנית או לא.

גבי ציפי בנאי, יבואנית הקאסטם מכפר סבא, טוענת שאת שערותיה היא מביאה מטורקיה, מוספרד ומרוסיה. "שלוש שנים למדתי את המקד צוע, ו-34 שנים אני עוסקת בו. אני נוסעת ברחבי

העולם אל ספקים שמוכרים את כל סוגי השיער. הם מציעים לי גם שיער הודי, אבל אני מעדיפה לשלם יותר על השיער הרוסי, כי אני אוהבת אותו".

• אך את ידעתי שושיער הוא אכן שיער רוסי ולא שיער שמקורו בהודו, אבל נמנע ברוסיה. אני מקבלת את השיער קוקו-קוקו, צמה-צמה וממינת אותו. בגלל השנים הרבות בענף, אני יכולה להבחין מיד במצא השערות. כל מי שמומח

חה יכול להבחין בהבדלי השיער. • את חושבת לקחת הכשר לפאות שלך? "הלקוחות דורשים הכשר, אבל חשוב לי לציין, שכל מי שיתן כשרות לכל יבואנית, יצטרך לתת אמון רב ביבואנים ובבעלי המקצוע. גם אם הוא ייסע אחיז למקומות שונים בעולם ויראה את כל התעודות, הוא לא מובין בשיער כמו בעלי המקד צוע, ולא תמיד אפשר להראות מאיפה בדיוק נגזר השיער.

• האם ההכשר שתקחי ייתטיב גם לפאות שקנו ממך לפני שנתיים? "אני עובדת עם אותם סוכנים ולא אחליף אותם. הפאות של העתיד שלי, הן אותו סוג פאות של העבר".

מעבדת השיעור של בני ברק עברה "הסבה מקצועית" לבדיקת פאות... (צילומים: שוקי לור)

"אנחנו יודעים בבירור מה מקור השיער", אומרת יריס היצרנים. "אנחנו דורשים אותו בכמה מארצות אירופה. באירופה ישנם כמה גזעים וכמה סוגי שיער, והשיער שלנו נאסף מגזע אירופאי לבן. כשאין בוחני שיער שחור בכלל, תוכלו למצוא אצלנו צבעים טבעיים שרובם בלונדיניים ממש וכן שיער גינגי, שטני, חום ובלונד. אנחנו אן פעם לא צריכים להבהיר שערות, להיפך לקהותנו יודעים שהשיער הזהה שלנו הוא צבוע, משום שהמקור הוא בהודו. ובניגוד להבהרה, שפוגעת באיכות הפאה, הצבע ר משהיה הטבעית שמותחתת בכל פאה".

• ומה לגבי החשש שבכל זאת השתרבב שני מהורד לשיער שלכם?

"דברתי עם אחד המוציאים של הגרינ' קלי והוא אמר לי שאם אני בטוח שהשיער הוא כה במקור, אין חשש שהמקור הוא מהורד. ואני א יודע בבירור שהוא לא צבוע. להיפך. כשחשש באותם מקומות שאני קונה שיער שחור מקר פשוט לא מצאתי, ולכן אנחנו צובעים".

ליבוכיץ מוסיף שהשיער הזכיר את איכו כאשר כיום, ארבע שנים לאחר שהתחיל לענ הבידון, התקשרו אליו לקוחות בעקבות שיעור הפיאות, ואגב אורזאט סיפור כי הפאות נו כחדשות. עובדה זו הוא מציין משום שהש הוודי ידוע באיכות הנמוכה יותר, ולדבריו הוכחה מצוינת לכך שהשיער אינו מהורד".

• ומה לגבי הכשר מכאן ולהבא?

"שהחתי עם אחד מאנשי רבה שני ב הגרינ' לנדא, העוסק בנשוא, והוא הסכים שאפשר לדעת את מקורו של השיער אם הוא עם זאת, מאחר ואנו מייצרים את השיער במ בו מיוצרת פאות לא יצרנים רבים, והמכ פועלת 24 שעות, הוא הבע את הו שהשתרבו שתי שערות שמקורן בהודו פאה שלנו. הטענה העקרונית היא ששיע מועבר בצורה טובה שיתערב בתוך הפאות לא ניתן יהיה להבחין בו. אם כי אני עצמי נ מקצוע סבור שבשל איכות הפיאות בכל זאת יהיה להבחין. בכל המקרה, כנראה שגם נ נוכית שאין שום בעיה הלכתית, נצטרך ל כללים שייצבו לכולם, אלי אפילו לענו במפעל מסוים על פי דרישת הרבנים, כי תעדרת הכשר. ובניתיים, פתחי למוציאים

הצצה למחסן השיער הגדול בעולם

בנין מסמר שיער

במדריד, בבניין בן 6 קומות עמוס וגרוש בשיער מכל המינים, הסוגים, הצבעים והגוונים, גוזז מראשי כל אורחי תבל

מאת חיים יצחקי

כמה שיער שאינו ממקור הודי מצוי ביד ספקי שיער באירופה? על שאלה זו שוקן מעט אור, יבואן פרטי של פאות קאסטם, המבין במפעלי שיער ברחבי העולם.

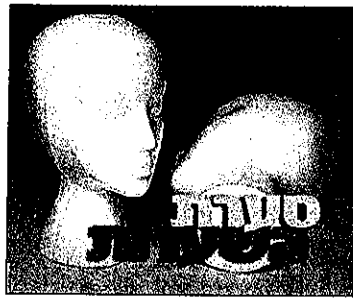
"לפני כשנה וחצי נפגשתי עם סוחר שיער גדול מאר במדריד, ספרד. הסוחר, שידוע שאצלו אפשר למצוא שיער מכל הסוגים ומכל מקום בעולם, קיבל אותי בהסתייגות מה. לא תיאמתי את הפגישה איתו שבועיים קודם, כמקובל, משום שבטיסתי מישראל לניו יורק ערכתי חתיית בנינים במדריד. פתאום עלה במחירי רעיון, שאולי בחודש מעסקי בארה"ב אקפון דרכי ואקח שיער לתשיית הפאות שלי, אם אמצא. התקשרתי ובקשתי להגיע אליהם כנור מספר שעות. כשהגעתי, מצאתי מחסן ענק של שיער המיובא מכל קצוות תבל.

"המחסן מצוי בבניין של שש קומות, עצום מימדים ובעל שטח ענק. כל השטח המדרום הזה עמוס וגרוש בשיער מכל המינים, הסוגים, הצבעים והגוונים, גוזז מכל הראשים של אורחי תבל. להערכתו, מצוי שם מאות טונות של שערות בתוך כל החזורים.

"כאמור, הבעלים היו חשדנים למדי, הם עמדו לידי ולא איפשרו לי לנוע חופשי ולראות הכל. "בטעות" עליתי לקומה 3 במקום לקומה 2, ושם גיליתי קומה שלמה שמקצה לקצה מתוחים בחוכמה חבלי ענק בדומה לחבלי כביסה. על החבלים, בניגוד לאלה שאנו מכירים מהשכונות, כמובן שלא היו מתוחים בגדים לייבוש. אינספור צמות ושערות נחלו שם לייבוש לאחר העיבוד או הצביעה. הכמויות והדומה אחי, והיהי בטוח שאוכל לקבל שם כל מה שארצה. ביקשתי שיער רוסי מאיכות טובה, ושלא יהיה מעורב, כדי שאוכל להבחין במצאו. מיד אח מהדרי מחסני הנעק שכולו גרוש במדרס, והוצאו לי רק שני ארגוני פלסטיק אדומים והודיעו לי: "זו הסחורה היחידה שיש לנו מרוסיה". היה שם רק כמה עשרות ק"ג של שיער רוסי, שאפשר היה לראות שאכן הוא שיער אוקראיני. כל זה, להוכיחם, טיפה בים בתוך בנין של שש קומות עמוס בשיער, עד כמה שהצלחתי לקלוט ולהתרשם".

יבואן פאות הקאסטם מבקש להיות זהיר, ואינו מוכן לקבוע מאין נגיעי שאר השיער הגדוש את המחסנים. אפשר רק להעריך שהוא לא בא מנשות אירופה או אמריקה שאינן נהגות לגזוז את שערן ולמכור את שערותיהן... גם השיער האיכותי הנמצא שם, יכול להיות מאנושים מרחבי העולם שגילוהו אותו בהודו.

"חשוב לציין, שאחרי שהשיער כבר מעובד, קשה להבדיל אם הוא הודי, אסייתי, אוקראיני או ממקור אחר. צריך להיות מומחה גדול לשיער כדי לקבוע לאיזה העיבד את מקורו. היתר לי הצצה לקנות פאות חלולות יחסית, המוכנות במפעלים באיטליה או במזרח הרחוק בפתות ממאה דולר בלבד לפאה (שנמכרת כאן באלפי שקלים ת.י.). המחיר הוול הוא משום שמדובר במפעלים ענקיים המספקים פאות לפעילות חברות, ומדובר בשיער הודי או שיער אסייתי אחר, כפי הנראה, שהם מספקים אותו".

התקשורת העולמית משתאה שליחנו המיוחד לבני ברק

עיתוני העולם בכלל, והתקשורת היהודית בפרט, הקדישו תשומת לב רבה לסערת הפאות וסיקרו אותה עם הרבה אמפתיה וכבוד לציבור החרדי תוך ציון המחיר היקר הנגבה בעבור כל פאה וטקסי שריפת הפאות • דוד דמן סוקר

מאת דוד דמן

הרי סערת הפאות ואולי ריח השריפות, הגיעו עד מרחק לכותבות התקשורת הבינלאומית. עיתונים רבים, וכלי תקשורת מרכזיים ברחבי העולם, פרסמו את דבר הסערה. ה"ניו יורק טיימס", שיגר לנו יורק את כתב העיתון לעקוב מקרוב את סערת הפאות שהתחוללה ברחובות האזור היהודי בברוקלין.

"הפאות הסינטטיות אולו השבוע מתנויות הפאות בבור פאק", דיווח כתב העיתון, דניאל ווקן, בכתבה ארוכה ומפורטת. "עבור אלפי נשים אורתודוקסיות, אחד מן המנהגים הקיצוניים ביותר, שמאפשרות את הופעתן הפומבית ברחוב מבלי ששערותיהם יתגלו, עמד השבוע בסימן שאלה, בעקבות פסק הלכה, שהגיע ממרמח של 5,700 מילס, שם הוציאו כמה ברבנים איסור על כמה מסוגי הפאות משיער אדם שמקורן בהורדו, ושנמכרות היטב בברוקלין".

אחד מן הרבנים הכי מוערכים בעולם האולטרה-אורתודוקסי, רבי יוסף שלום אלישיב, אסר את הפאות ביום רביעי בישראל. האיסור עורר אנשים מסוימים בישראל, לערוך רשימות של פאות אסורות ולשווק אותן באש.

כתב העיתון ירע לספר כי "למרות שפסקו של הרב אלישיב, נועד גם עבור יהודי ברוקלין, מכל מקום, היו קהילות אורתודוקסיות יתר רבות, כמו קהילת סאטמר בוויילאמסבורג, שעדיין מצפות לפסיקות העצמאיות של רבני יתר".

הכתב היה משועשע, ככל הנראה, מן המחזות הסוריאליסטיים שנתגלו לנגד עיניו, אצל הפאניות ובקרב התנויות לכיסוי ראש. "כתבות פה", מספר הכתב, "אולו כל הפאות הסינטטיות מן המרפס. כאשר המפעל לכיסוי ראש בבור פאק פתח את שעריו בשעה 11, כבר השתרך תור ארוך ליד הדלת. הכתב פגש גם כן את מנהל המאגזין, מיכאל אהרן, 'הדור' לן, היום הכי 'גרייט', הוא אומר לו. הוא גם התפנה לשמוע מה אומרות הקונות הלוחצות: 'אחת מן הקונות, מרת קליין, בת 48, אומרת שהיא רוצה לשמוע יותר מהרבנים אורות וחסידים. כבר יומיים שהיא לא יוצאת

למנהטן לעבודה אחת מן המטרות העיקריות של הצניעות הוא אי ההתבלטות. עם כיסוי ראש ברכבת התחתית, היסאבוויי, לעולם לא אוכל להצטנע, היא אומרת".

הדיעה שהגיעה מטובנות הידיעות של וויטרס התפרסמה במהירות בקרב מאות כלי תקשורת בעולם כולו. גם ה"טלגרף" היהודי, שמופץ בעיר היהודית כלכותא, וה"דיילי ניו" הפקיסטני, מצאו לנכון לפרסם את הדיעה בהבלטה רבה. האקונומיסט טיימס היהודי, לונדון, שהשקעה העצומה שלהן, בכמה סוגי פאות, שירדו כעת לטמיון.

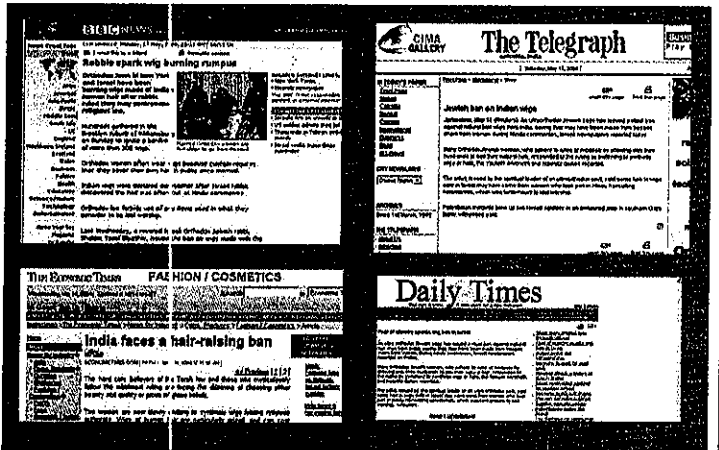
העיתון הלכלכי הנפוץ מקדיש גם כמה שורות לנוח הכלכלי שייגרם בעקבות התרס. "היצרנים יכולים לצפות למעט מאוד עזרה של השלטונות", הם מעריכים. "גם בעיקר בגלל הקושי להתחזקת אזור המקור של כל הפאות שנמצאות בשוק".

הי.ס.ס.י. הלונדוני הקדיש אף הוא כתבה מיוחדת. "מאות נאספים בפרבר וויליאמסבורג שבברוקלין הצטרפו סביב מדורה שבה נשרפו יותר משלוש מאות פאות". דיווחה התחנה הפופולארית. "נשים אורתודוקסיות", גילה הכתב ידענות מופלגת, "מצוות על כיסוי שערותיהן ברכים, לאחר הנישואין".

"השערות היהודיות אינן כשרות, מאחר שרבים גילו כי השערות מגולחות לצורך טקסי ההיגדו. הרב המועדף רבי יוסף שלום אלישיב, הוציא ביום רביעי האחרון איסור על הפאות שמיוצרות מן השער האסור. בישראל, הדובקו מודעות עם האיסור, על דלתי התנויות המוכרות פאות, ואילו בעיר בני ברק היו אנשים שהשליכו את הפאות למדורות אש".

"אלה לא רק הבעיות הדתיות, שמעוררות את הפאניקה", ציון הכיבסי. "אלא גם המחיר היקר שלהן. למעלה מאלף דולר לפאה, והמחיר להן עשוי רק לעלות אם היא תתברר כלא מאושרת".

הכתבה נחתמה בדיווח מחנות הפאות של "פה" בניו יורק. "בחנות הפאות של 'פה' בניו יורק לא לקחו שום סיכון. בטלפון הם השאירו הודעה מרגיעה ללקוחות: 'הפאות שלנו, כשרות כי 100 אחוז'".

לאה מ'יזל משוגעים על כל הכובע

מנאחי עצמי, איך לא? כחנות כובעים שוקקת חיים.

"גברת אל תחפשי", אמרו לי. "קחי מספר והמחירי בסבלנות עד שיתפנה מקומך".

כך הייתה לי שעות של כמה שעות טובות להגיע למקנה כי הפיאה היא רק כדור שלג קטן על פסגת האדורסט, זיק בודד ליד חומר נפץ, סימפטום וניה לעומת הבעיה האמיתית והכאובה - בעיית הזהות. בלי הפאה מי אנחנו בעצם, לאן אנו שייכות, נשים נכור בערמות הכובעים,

פשפשו בינות למרפס, מדדו והתאימו והתחבטו והתחרטו וחזרו חלילה. למת? - כובע. וזה לא היה פשוט, כי הכובעים המדובעים מעוררים קונטרסים של מתחלולת. כובעי הרשת - ש"סיקיות, מטפחות עם שגנים - חזרות בחשבה, טורבן - ירושלמיות, מטפחות שחורות - מאה שערם, משי - ירושלמיות קצת מקולקלות, כובע רחב חיתורה - פרמה כלרית, כובע גרב - גנג, בריט - מודרניקיות, סטונים - בית החלמה, טורג - קוקינים, כרבות - קוקינאים, כתר - מלכת אסתר. יש כובע חסידי וכובע חוצניקי וכובע ים וגם סתם כובע טמבל. כי כובע, יותר משהוא פריט לבוש - הוא סטריאוטיפ. מוצג המאפיין השתייכות מגורית. אין כובע נייטרלי, מאחורי כל כובע עומדת עדה שלמה, יפה וטובה, אבל ייחודית. מה עושה חברה פורטיבית שהצליחה לגדל דורות של אברכים כולל, בנות סמירם לתפארת, יצרה מערך של סיוע לזולת, רק כובע לא השכילה לעצב. אין לה כובע משלה. עתה היא עומדת בכובה. על איזה פריט לשים את הדי, במילים אחרות - באיזה וזהו בעצם לבחור. המכונה והמלחמה הפנימית משרות אסוציאציה של דילמת האסיר או מרוץ החימוש, קונפי ליקט שלא יבוא על סיפקו גם לאחר הקניה המועדפת. עובדה, לא הורגנא הטרדה ולא המתיח - רק ההשתייכות, איך להמיר את הפיאה בכובע או מטפחת וככל זאת לזשאר אותנטיים. הפילאום קורנטום" או "יורגוטי" - כובע הגנאי שהייתי היהודיני ללבוש באירופה עוד מהמאה ה-13 היה מתקבל בברכה, מוטב כובע גנאי על כובע סקטוריאלי, רוצים אבוי יהודי אוני-יברסלי, פלורליסטי, בלי לערוך מודיפיקציה לאישיות. רבים מן הסתם יגיבו במילים עדינות: "איזה אטישימית, מה אכפת לך לאיזה מגור את שייכת, הרי כולנו יהודים", או כנראה שלא הצלחתי להסביר את עצמי היטב. אנסה לעשות את זה בלשון זכר.

כאלוגיה בלבד, ננסה לתאר לעצמנו מה היה קורה אילו מישור היה גונב את כל הכובעים מהשוק (כובע קנייץ, נהח). מה היה עושים כל בוראי הישיבות ואברכי המוליים, והם הם מתחילים לחבוש שטרימליים? צילנדרים? ירושלמיות? בריטים? האמברגו? סומברוז? - ככלית. אמרופ אברכים, היו לא מעט שהתחלו לנשוחתים עד לחתום על מגז לסייע בבחינת כיסוי הראש בעלות טרנטיב. הם לא הורשו להכנס לתוך מדינה הצעים שהיו עשוי על הכובע, ונתנו בחוץ, האצות הגבריים. הזמן חלף בצעלתיים, מיו פעם ניסו לזרו מ' הירכתיים, להציץ מן ההרכים, פעולה שגררה הערות נועזות: "פוד כמה דקות, אל תפריעו וחסדו את החלונות" (סתם, שדיגשו פעם מה עובר עלינו בבית הכנסת).

המעמד יצא הדופן הזה הזכיר לי את הספר המקסים של אוליבר סאקס: "האיש שחשב שאשתו היא כובע". בספר מוזארות אפיונות מרגשות וקורעות לב על אנשים הסובלים מתסמונות פניולוגיות שונות כמו פיגור עמוק, אוטיזם, פגיעות נוירולוגיות או אובדן זכרון, הגורם מות כסופו של דבר לחיים נטולי זהות. ובכל זאת, למרות מחוקת האישיות והאובדן הזהות, הסופר מגלה אצלם עולם רוחני אינסופי ועשיר הרבה מעבר להשגה שלנו. ייתכן כי התודעה האנושית והזהות מקבילים באיזה שהוא מקום להתפתחות הירחנית והטורורה. אכלתי את הכובע.

יהדות חו"ל

המוכר הכושני לא העלה את המחיר

מייד כאשר נודע פסק הדין של הגרי"ש אלישיב הסתערו נשות אנגליה ובלגיה החרדיות על חנויות הפאות הסינטטיות של המוסלמים • דיווח מהשטח

מאת דוד דמן

יהודי בלגיה, עקבו כל העת במחנה רב אחי שובל השמועות שצצו בוח אחר זה, אך, כמו כולם, כאשר כתבו האיסור הגיעו אליהם, החלה התחרוצות הקהלתית אתר פאה "כשיירה" או למצער - סינטטיות. לקראת שבת, כאשר מוכרי בנות הדין של קהילת "מחזיקי הדת" באנטוורן ורפן לרפס את האיסור, כבר היו הפאות מושלכות לצדדים בכוחות פנים. מהירות לא היו - המשטרה המקומית לא סובלת מקרים כאלה - אך הפאות הרגילות הנתפרו עד מרחק בסינטטיות. אלפי נשים צבאו על חנויות שמצויות באזור של השווערים והמוסלמים. התנויות האלה, שמוכרות פאות לצד המינר והקטשופ, וכו לעדנה. הפאות, שנמכרו כולל הול, נחטפו בזה אחר זה. המוכרת השוועים קרן מאושר, בכל טלפון ימים עליונים, לא עלה על קצה דעתו להעלות את המחיר. אפילו בסנט אחר. אין לו ראש יהודי. שלושים איור, זה היה המחיר לפאה הראשונה, וגם והאחרונה.

האיש הודע כהונן, הוא ווקן את כל המלא שהיה לו במחסן, ובשלב מסוים אף ירד לברויסל יחדש את האספקה. בתוך כל הבהלה הזו, הוא אפילו אל הספיק לברר מה קרה בעצם. הוא (המושר בעמוד 25)

הערכה: לא יתנו תעודות הכשר רטרואקטיבית

תחקיר "משפחה" בקרב יבואני פיאות מעלה: בדיקות מעבדה אינן יכולות להצביע על מקור השיער • השינויים לא ייעצרו בהכשרים. ההערכה היא שהציבור הוא זה שיספוג את עלויות הכשרות בפאות שתאמרנה למחירים יקרים יותר

השיער שלך מהודו?

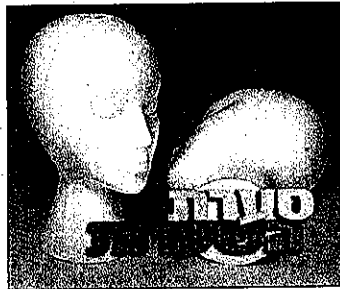
הפסו של מאות אלפי דולרים עמה במרכז השאלה הפשוטה הזו: היבואניות שלא היססו ובגבורה נפש השיבו בזיוף כשהן מודעות היטב למשמעות • חנה אפיק חיתה איתן בשעות הסערה הראשונות ומביאה השמים

מאת חנה אפיק

"בדרך כלל אין להפתח על מוכרת פאות שהיא יוגעת בדבר, לגבי מקור השיער", כתב הגרף אפרת בשמן של מרן הגרף שאלוהים בחוראותיו. כל מי שהצגה לברר בשבוע האחרון על מניין שערות פאתה, התקשרה לפאות או במקרה הטוב, ליבואנית. אך ליבואנית לא נחתה שיטתה על ההצהרותיה במלוא מאת החזית. רק מי שהודתה, שאכן, השיער של פאותיה מהודו, נחתה לאמור מלא.

כל היבואניות היו אלה שצרכו לענות על השאלה העוקבת ביותר שהועלתה על סדר היום של חנות הציבור החודש. האם ספקת שיער מהודו? שוחחתי עם כמה מהיבואניות שהשיבו: השינויים בצריכת הפאות המעכה הוותיקה בגבורה נפש חן הודו, מוטו את עולם העסקים שלהן כמל פיתח העיקר שלא להכשיל את הציבור קל היה לכוון עליהן, להרבות על שבעקפון. בגלל באה מכשלה נוראה שכואת. לזהות ולשלוש. אך יון לא ידעו מאין מגיע השיער ממנו הן מייצרות את הפאות? איך אירע מחלל נורא שכזה? ומה בגללן כל כך הרבה משפחות אברכות, מרירות בעת את כספן לשימון חלקן. איך לא יזיקו לשלם את המשלומים מקצית הפאות בערב פסח האחרון. אחרית חסכו במשך תקופה נורמה כדי לקנות פאה חדשה לשמחה המשפחתית הקרובה, וגילו שהן קיבלו את הכסף עם הפאה. איך כל זה קרה? והתשובה היא: אחת. איש לא חלם על מפץ שפחה.

"לפי שנתתי בדיקת כחשד חשפנו את התופעה הראשונה ב"משפחה", וציינו כי יש שיער המגיע מהודו, שמקורו בעברית היה חשדתי. אותן יבואניות כשענה שאנו מדברים וזכרנו סרק. משהו נוסף איתנו. לחשובות להכחית מגדולי ישראל בעניין. שהחזירו את הנושא (המשך בעמוד 25)

שערן מוטל בספק, הישארה תלויות ועומדות. קשה מאוד להעניק תעודת כשרות רטרואקט-יבית על סטוקים של שיער, שאין לדעת מאין מוצאו. גם אם משהו יצטייר בתעודות שונות המוכחות על קניית שיער ממקור מסוים, זה לא יספק. מי אמר שספקי השיער לא טעו או לא הטעו, והביאו שיער היישר ממתחם טיפופאטי במסווה של שיער אוקראיני?

"עכשיו איבדנו את האפקט של גוי המסיח לפי תומו", הסבירו תלמידי חכמים המעורבים בנושא. "לאחר הפרסום העולמי, הגויים בכל רחבי תבל יודעים שהיהודים יסרכו לרכוש פאות ממוצא הודי".

יצרנים ויבואנים רבים בילו את השבוע האחרון בחול"ב בכלל ובמזרח הרחוק בפרט. הם טסו, מצויידים במשגיחי כשרות, כדי להתחקות אחר מוצא שערם ולחייב פאות "נקיות מחשש שיער הודי משעת קצירה".

ההשגחות התיימה מהיום והלאה, אך מי ערב שכל אלה שמקבלים כעת הכשרים, כיניהם אנשים שאינם מקפידים על קלה כחמורה, לא יכשלו בעתיד? ייתכן ולא יעמדו בפיתוי, ובעוד שנה בין כשוגג ובין כמודי, יוציאו מהמחסנים את הסטוק הישן, שלא קיבל הכשר, ויערבבו אותו בתוצרת שקיבלה כשרות.

המותר ההודי של מוריקה

בכתבה לא ננקבו שמות ולא נרמו למידע, רק נתייער כדי שנשים לא תיכשלה, ושוב תרכושנה שיער הודי במסווה של שיער אחר. גם מבתי הרבנים נמסרה אזהרה שאין לסמוך

(המשך בעמוד 25)

רבנים: בדיקות מעבדה אינן יכולות להצביע על מקור השיער (צילום: שוקי לרד)

מאת אליהו פרידמן

החל מהשבוע האחרון, מה שהיה הוא לא מה שיהיה. אם משהו היה צופה בתג הפסח כי הנוף ברדוב התדירי ישתנה, הפאות תיעלמנה ובמקומן, כמעט כל 100 אלף חובשות הפאות תחלפנה אותן במשפחות או בכובעים. היו טונים כי הצופה את הדברים אינו שפוי בעליל. אך עדיין לא חמה ספירת העומר, והנוף שונה לחלוטין.

"שוק הפאות לא יחזור להיות כפי שהיה בעבר", חוץ הרב רפאל חקיק. "מסתמן שבעתיד כל הפאות תצטרבנה להיות עם הכשרים".

השינויים לא ייעצרו בהכשרים. ההערכה היא שהציבור הוא זה שיספוג את עלויות הכשרות בפאות שתאמרנה למחירים יקרים יותר. גם השיער הנורי, הוול יחסית, שיעלם מהמחנה, יתרום לכך. מעכשיו יהיה צורך לחפש אחרי שיער אוקראיני או ארגנטינאי מקורי, או ללכת על בטוח ולרכוש פאה סינטטית 100% מניילון ומסיכים שלא ראו דמות אליל בחייהם. השלט "הודו מוזיקוויים" יעמוד לגנן עיניהם של נותני הכשרות, שרק עכשיו מתחילים לקלוט עד כמה הקשר ההודי הוא סבוך. "איפה שלא תתגלגל בעולם, תמצא רק שיער הודי", אומרים יבואני ים בייאוש, ולא פלא בין 80%-70% מתעשיית השיער העולמי, מצוייה כהודו, ויהיה צורך בחימונים רבים כדי לוותר עליה כמעשיה. "שיער הודי אינו רק של הודים, אלא גם של תורמי שיער ממקומות אחרים בעולם", חוזרים ומדגישים מבני דבר.

נכון להשבוע, הבעיה היא שמסתמן שלא יוצאו תעודות הכשר על העבר. הפאות שמקור

מק-המסלול המקצועי של המכללה החרדית

רח' יהושע בן נון 2, בני ברק

לימודי תעודה לנשים

ההרשמה ללימודי תעודה במקצועות מבוקשים בעיצומה!

קורסי ייעוץ מס ומולטימדיה מתחילים בשבוע הבא נותרו מקומות ספורים!

הלימודים נערכים בשעות אחר הצהריים.

להרשמה, למבחני התאמה וליועץ התקשורי עכשיו: 03-6189124

בנוסף מסלולי לימוד לקבלת תואר אקדמי - במסלול האקדמי "מבחר".

ייעוץ מס

מולטימדיה

הנהלת חשבונות 2+1

ניהול משרד ומזכירות בכירה

גרפיקה

צילום אירועים

סינו במציאת עבודה למעלה מ-1000 נגרים כבר השתלבו בעבודה

מיוחד ל"משפחה": הגאון רבי אהרן דוד דונר שליט"א, מספר לראשונה על שליחותו ל"מקדשים" ההינדים בהודו, שהכריעה בפרשת הפאות:

"ראיתי בעיני הכל, שוחחתי עם המקריבים, הם אמרו לי: זאת מתנה לאליל שלנו. הם חשבו שאני נוצרי..."

(עילמין: אבי בן אפרים)

כאשר הגיע הגרא"ד דונר, שליחם של מרן הגר"ש אלישיב ובד"ץ העדה החרדית, למדינת אנדרה פראדש שבהודו, במטרה להגיע למקדשו של האליל ההינדי ונקאטשווארה, היה בידיו רק מידע מועט ושאלות רבות אותן נתבקש לברר. בראיון מיוחד ל"משפחה" הוא חושף לראשונה איך סייעה לו משפרת הודו ללא ידיעתה, מגלה כי התחפש לנוצרי (בני שיחי אמרו לי "אצלכם בוואתיקן..."), מתאר בפרוטרוט על המחזה המבחיל של 600 ספרים ש"מקריבים לאליל" את השערות הנגזזות, ומגיב לפענוח שהועלו נגד המימצאים שהניזו בפני הגר"ש אלישיב: "אני ראיתי בעיני ושוחחתי עם המקריבים. מי שמעוניין לחלוק על המסקנות, מוזמן לנסוע ולהביא עדויות אחרות..."

מאת אליעזר שולמן

בשעה 2 לפנות בוקר לפי שעון ישראל, 12 בלילה לפי שעון לונדון, ביום שני השבוע, הצליח הגאון רבי אהרן דוד דונר למצוא כמה דקות של שקט. מאז סוף השבוע שעבר, בו הגיע אל מרן הגר"ש אלישיב עם העדות על מה שראה בעיניו יו בהודו במחנה טירופאטי, בעקבותיו פורסם האיסור לחבישת פיאה משיער המוציץ בהודו, הוא מוצף בטלפונים ובפניות מגדולי תורה ורבי'ם ים המבקשים ממנו לשחרר באוזניהם במדויק מה ראה ושמע כדי שיוכלו להורות הלכה. "יש גם גדולי תורה שסבורים שיש מקום לחזיר את חבישת הפאות, והם מבקשים לשמוע ממני את הנתונים המדויקים כדי להכריע".

אין בכלל הגעת אל הנשוא?

ההל התחיל בעקבות פניה שקיבלתי מאנשי העדה החרדית ובני ביתו של מרן הגר"ש אלישיב. התברר לי שהגר"ש אלישיב חזר וראשי בר"צ העדה החרדית מאידך מבקשים שאסע להודו ואראה בעיני את כל תהליך גזירת ומכירת השיער שם.

"כיוון שנתבקשתי לשמש שליח, התחלתי

ללמוד את כל הנשוא לעומק, בהכוונתו של מרן הגר"ש אלישיב, שהבהיר לי היטב היכן הדברים הנוקפים לבירור, ועל מה עלי לשים לב כאשר אני נמצא במקום. שוחחתי גם עם כמרים וחוקרים הבקאים במעשיהם של אנשי הכת ההינדית במטרה לשמוע מהימם על התהליכים במקום, במטרה להכשיר שאני אל חקר האמת והבכרת כל הפרטים שאינם ברורים, רק אז נסעתי להודו".

• למה הרב מתכוון "נסעתי להודו"?

"לא נסעתי לשם לבד. היו איתי שני אנשים נוספים, אחד יהודי ואחד גוי, שיודעו היטב את השפה, והם תרגמו לי את כל התשובות לשאלות. באופן הזה יוחה לי גם בקרה על הגוי שהוא מעביר לי את התשובות המלאות של כהני הדת במקום".

• ואת כל זה היה צריך, כיוון שלכל מילה יש משמעות על פי ההלכה?

"בודאי. כפי שצייתתי, לפני שנסעתי למדינת אנדרה פראדש, אין מדובר בנושא שזה עתה התגלה ונחשף. כבר לפני שנים רבות דנו בעניין גדולי פוסקי ההלכה, ובראשם מרן הגר"ש אלישיב, וחזרו דעתם בו, מה שהשתנה מאז ועד היום היה עדויות שונות שנמסרו לגדולי התורה שהייתה להן משמעות הלכתית. אלא שאת הדברים צריך היה לברר במקום.

"אתן לך דוגמה: שיתחתי עם כהני דת, כמו גם עם חוקרים הבקאים בנעשה בהודו, ושאיתי לאיוו מטרה מבוצעת התגלחת. האם הם רואים כשיער דבר טמא, שאין מהראוי להכנס איתו אל מקדש הטיפלה שלהם או שהם מקריבים אותו כמנחה לאלילים שלהם. מרבית החוקרים ואנשי הדת טענו כי התגלחות נעשית בגלל שהשיער טמא. להלכה אין כל בעיה עם שיער כזה. אלא שבמקום גיליתי תמונה שונה לחלוטין. התברר לי מעל לכל ספק שגזירת השיער נעשית כמנחה והקריבה לאליל, שזה כבר אוסר את השער לשיר מוש עברי יהודים".

שפע של אלילים

• אז החוקרים ואנשי הדת כלל לא מכינים בנושא שהם אמורים להבין בו?

"התמונה הרבה יותר מורכבת. כל נושא הקרבת השיער נראה מוזר מאד בעינינו אירופאיות. זה נראה טקס מימי הביניים של דת חשוכה. מהסיבה הזו מסתמרים היטב אנשי הדת ההינדית המתגוררים באירופה את הכהות האמיתית של הטקס ואומרים שמדובר בתולדות טהרה. מעטים אמרו לי שהשיער מוקרב לאליל. וגם מי שאמר את הדברים לא אמר אותם בלשון ברורה אלא בלשון דו משמעית ככה שניתן היה לפרש את הדברים כרצון השומע. באוניתי מערבית זה נשמע הרבה יותר טוב מאשר להגיד את האמת - שמקטירים

שיער לאליל. מהסיבה הזו כאשר יצאתי להודו הייתי ברעה שפסק ההלכה מלפני 15 שנה יישאר על מכונ".

• ומה קרה בהודו?

"הגענו למדינת אנדרה פראדש. המטרה שלנו הייתה להגיע למקדשי של האל ההינדי ונקאטשווארה, המוכר יותר בשם טירופאטי. יותר ממאה אלף בני אדם פוקדים את המקדש מדי יום. מהמידע שאספתי לפני הנסיעה למדינת שבער שמונים אחוז של תושבי הודו הם הינדים. הינדרואים הוא עבודה זרה ממש לכל הדעות. יש להם שפע של אלילים, חשוכים יותר (כמו אליל השמש ואליל המים) וחשוכים פחות.

"שלא כמו בהודו, שם הורדת השיער היא צעד טכני בכדי להשיג את המטרה של ביטול הוזהות, בהינדרואים הורדת השיער הוא אקט דתי כשלעצמו ומתורה קורבן ממש לאלילים שלהם. האקט הזה נקרא בהינדית "קאליאנא קאטא" Kalyana Katta, ומוגדר על ידיהם כמקום בו מאמינים חותכים את שערותיהם כקורבן (או

"מרבית החוקרים ואנשי הדת ההינדית טענו כי התגלחת נעשית בגלל שהשיער טמא. להלכה אין כל בעיה עם שיער כזה. אלא שבמקום גיליתי תמונה שונה לחלוטין. התברר מעל לכל ספק שגזירת השיער נעשית כמנחה לאליל"

מנחה) לאליל. מנהג זה נהוג יותר בדרום הודו, אבל קיים בכל חלקי הודו. בשונה מדתות אחרות, ההינדים לא שורפים את השערות, כי אם מוכרים אותם, והתמורה מועברת לאחזקת ובניית מקדש-ים. "בהודו חיים היום מעל מיליארד אנשים. שמונים אחוז מהם הם הינדים, שזה שמונה מאות מיליון הינדים. מספיק שאחוז אחד מהם (שמונה מיליון) תורם כל שנה את השערות, ויש לך מספיק שערות לכל שוק הפאות בעולם".

• אתה יודע שמלבדך יצא להודו גם שליח מטעם הגר"ש קרליץ והגר"ש וואנר. הוא חזר עם מסקנות פחות חד משמעיות משלך?

הרב דונר מבקש שיהיה לרע לפי שהוא משיב על השאלה. לראשונה במהלך השיחה ניכר היסוס קל בקולו. חולפת דקה ארוכה ואז הוא משיב: "האמת היא שהייתה לי שיחה ארוכה עם מי שנשלח על ידי הגר"ש קרליץ והגר"ש וואנר להודו. הוא לא הצליח להגיע לאותם המקומות שאני הגעתי. גם לו נותרו שאלות ללא תשובה. כיוון שמרן הגר"ש אלישיב הבחיר לי היטב את מה שצריך לבירור, והיו איתי אנשים שידעו היטב את השפה, הרי שקל היה לי לברר את כל הפרטים. זו הסיבה שהמידע שהוא הביא חובל למסקנות פחות חד משמעיות מהמסקנות שפורסמו בעקבות המידע שלי".

• שוחחתי עם המקריבים עצמם? "בהחלט. ראיתי את כל התהליך ושוחחתי עם המקריבים עצמם. מדובר באנשים פשוטים ששיר-חזו איחי שם, ואמרו לי במפורש שהנגזרים מקריבים את זה לעבודה זרה והגזירים ענישם את זה עבור העבודה זרה. נדהמתי לגלות שהם יודעים היטב את תורת הקרבנות ויש להם הקרבה עם קטורת, ויש להם שחליטה, ויש להם הקרבה ללא קטורת. ניתן לסכם שזוהי תהליך גדול ומורכב. את כל מה שראו עיני ושמעו אזוני מסרתי להגר"ש אלישיב וראשי בר"צ העדה החרדית".

הגרא"ד דונר (משמאל) עם הגר"מ קליין מאונגוואר והגר"י אפרתי

נכשו זה לא זמן לנסוע טוב. בעיתונות הכלל עולמית דווח על הסערה שהתעוררה, ואם עכשיו יגיע אדם ויתעניין הרבה מדי, הם יחשדו ולא יסוחחו איתו במקרה הטוב. במקרה הרע זה עלול להסתיים באופן אלים, שכן הם מפסידים הרבה מאוד כסף כתוצאה מהשערוריה שהתעוררה"

תורת האליל שבעל פה

האנשים עימם שוחחת בתוריד ידעו שאתה יודע?
(עזוק) ממש לא. להודו לא נוסעים עם המבורג ופראק. מלבד זאת הם לא כל כך טפשים שם. הם ידעו היטב שחשיפת פעולותיהם - בעיתית ליהדות, ולכן מנהלי המקדשים שם וזיהים מאוד בשיחות עם הישראלים ולא פורשים בפניהם את מלוא המידע. הם שם חשבו שאני נוצרי (וכאן כבר יש יותר מרמז לתפורשת אותה לכש הגרא"ד דונר בהודו א.ש.). עמדתי על כך כאשר בשיחות גיהלתי איתם הם ציינו 'אצלכם בוותיקאן לא עושים כך'. הרושם המוטעה הזה פתח בפני הרבה דלתות ואיפשר לי לשוחח עם אנשים רבים שבאופן רגיל לא היו מרבדים.
• דיברת עם העומרים בראש המקדשים הללו? "הם פחות עניינו אותי כי הם יותר דיפלומטים. אני דיברתי עם המקדשים עצמם. הם אמרו לי בדיוק מה הם מכוונים, ועל פי זה היה ברור שזה לעבודה זהה."
• הכת ההינדית, בניגוד לכל הדעות האחרות, אין לה תורה כתובה. לכאורה, כל מקריב מרצונו יעשה?

"היו שם שלושה אולמות ענק גדושים באנשים, בתוך כל אולם עומדים 200 ספרים. העבודה מתנהלת שם בשלוש משמרות. בכל משמרת יש 600 ספרים. התגלחת נעשית במקום סטרילי ומבחינת מנקיון. מי שוכנס לא נקי - מחטאים אותו. ראיתי שם גברים עם שיער ארוך עד לרצפה. בחנתי את השיער והוא אכן נראה איכותי מאוד"

"זו הטעות. אין להם תורה כתובה אך יש להם תורה שבעל פה שהיא כתובה על לוח ליבם. זו מדינה שלמה של עבודה וזה עם בניינים שכל מה שיש בהם נועד למטרה זו. אני לא חושב שיש עוד דת או כת עם צורה כזו של עבודה למען האליל שלהם.

"מי שהם מכנים בשם 'כהנים' שעובדים שם אמרו לי שהסיבה שבמקום נעשית תגלחת היא שהשיער 'נשחט' בעבור העבודה. זיה. לכן הם מורידים את כולו. אנשי הכת ההינדית שמגיעים לתת את שערם שמים את היד על הלב ונושאים דברי תפילה תוך כדי התגלחת.

"העובדה שהמורכב בטכס שלם של עבודה נשמעה לי מדהימה. כיוון שכן, פניתי לחדרים נוספים ושוחחתי עם 'כהנים' אחרים וגם הם חזרו על אותם הדברים ששמים יד על הלב ולחושם דיברי תפילה. הם אמרו לי שיש להם סדר שלם של כוונות. הם גם מפנים את הראש והגוף לכיר וגים שונים תוך כדי 'שחיטת השיער' כלשונם, כיוון שלכל צד של הרוח יש את הייחוד שלו. הם גם טורנו והסבירו לי את ההבדל בין הקרבה והקטרה, מתי שמים קטורת ומתי מסתפקים בשיער עצמו.

"הם אינם מקבלים כסף על השיער, הם מתגלחים כהודאה לאליל על הטובה שעשה להם או מתפללים בבקשה למשה. משיחות שניהלתי עם המתגלחים התברר לי שזה מביאים את השיער כמתנה לאליל כיוון שהוא אוהב את השיער שלנו' כלשונם. יש להם גם מקום טבילה לאחר התגלחת."

• כמה זמן שהייתם במקום?

"יומיים."

• באורח רצוף?

"לא. שהינו במקום 48 שעות. בכל יום שהיית שעות ארוכות בהן עקבתי מקורב אחר כל פרט ופרט ושמתי את ליבי לכל הנקודות שהגר"ש אלישיב וראשי בד"צ העדה החרדית בקשו שאבדן. וראיתי בעיני את התהליכים במקום. חברי למסע הסכו את תשומת ליבי לפרטים שונים במקום אותם העליתי גם בפני הגר"ש אלישיב. "שחבן, היו שם שלושה אולמות ענק גדושים באנשים, בתוך כל אולם עובדים 200 ספרים. העבודה מתנהלת שם בשלוש משמרות. בכל משמרת יש 600 ספרים. התגלחת נעשית במקום סטרילי ומבחינת מנקיון. מי שוכנס לא נקי - מחטאים אותו. ראיתי שם גברים עם שיער ארוך עד לרצפה. בחנתי את השיער והוא אכן נראה איכותי מאוד."

• 600 ספרים, אלפי מתגלחים עם שיער ארוך עד לרצפה והמקום מבחינת מנקיון? "בין המסתפר למתגלח יש גומחה והשיער נופל לתוכה. בכל כמה דקות עובר אדם שתפקידו לאסוף את השיער אל תוך דלי ענק. האליל אינו נמצא באולם התספורת, אך כל המקום נחשב לביטור, ולכן נדרשים הבאים לחלוץ את נעליהם וללכת יחפים. ראיתי את איסוף השיער ושוחחתי עם הספרים. הם אמנם מקבלים שכר חמורת עבודתם אך הם נחשבים כמטייעים ושלוחים שלהם.

"את השיער קשרו בשקים ענקיים, אותם חתמו בשעווה ולקחו למקום האיסוף המרכזי, שם רוחצים ומיבשים אותו. לאחר מכן מטייעים אותו לסגור ואז הוא נמכר לסוחר שיער כאשר הכסף מועד למקום העבודה זהה."

רגעים של פחד

• כל הדלות נפתחו לפניכם באין מפריע? "היתה לי המון סייעתא דשמיא. הם מאוד

זהירים וחשדנים שם, ובקלות יכולה היתה השליחות שלי להיכשל. אלא שברכת הדרך של הגר"ש אלישיב ליוותה אותנו.

"ביום הראשון הלכנו ברגל מהאכסניה. בדרך עצרה לנו מכונית משטרה שהגיעה ממחוז צייטור וסייעה לנו להגיע אל המקום. הם היו צריכים משם משהו ונתנו לנו טרמפ. השוטרים נכנסו אל תוך המתחם הפנימי של המקדשים. זה לא מקום בו מסתובבים תיירים ורק אנשי המשטרה הורשו להכנס אליו. כל האנשים עימם ביקשנו לשוחח הוכחנו באופן הגענונו, בניידת משטרה, והיו בטור חזים שאנו משלחת רשמית של אנשי המשטרה. גם הכהנים האמנוני על השתיקה הכינו שהמדר בר בפעולה משוחפת עם המשטרה ונתנו את כל המידע והרלוונטי.

"האמת היא שכאשר יצאתי לדרך, מלבד ההר-רכה של הגר"ש אלישיב לא היתה לי כל תוכנית אך לבד את הרכים. יציתי רק קשר עם השליח שהיה שם לפני זויכן לחפש, מה ראה, מה הספיקות שיש לו ומה לשאול. בניגוד אליו - אני ראיתי את כל הדברים מקורב."

• היו גם רגעים של פחד?

"בהחלט. לקראת סוף היום השני הבחין בכיר מאוד באותם מקדשים בשהותנו במקום. הוא התעניין מה אני רוצים לרעת, וכאשר שמע מאנשיו על מה נסבו שיחותינו החל לברר מי אנתנו ומטעם מי הגענו. הוא גם בירר עם אנשי המשטרה שהכחישו שלחנו משלחת כל שורא. כאשר שמע שאנתנו מבקשים לראות עין בעין מה עושים עם השיער המומר - הוא ביקש שאנשי בטחון מקומיים ילוו אותנו בכל זמן שהותנו במקום. כיון שכל הופרטים הנדרשים היו בידינו העדפנו שלא להישאל על מטרת הביקור, והלכנו - נר."

• כיצד נמנעתם מלעבור על האיסור "אל תפנו אל האלילים" - שלא ללמוד את תורת האלילים? "כפי שצינתי, ברוך הגר"ש אלישיב נתן לנו הדרכה מדויקת מה להם, ואלו נקודות עלומות חובה עלינו להביא תשובות בעבורן."

• אני משער שידוע לכם שיש גדולי תורה שחולקים על מסקנותיכם?

"ידוע לי, וכמה כהם אף שוחחו איתי או שאני שוחחתי איתם. כפי שכבר ציינתי, לי יש את מה שראו עיני. אמרתי לכמה מאותם רבנים, שייסעו להודו, אני מוכן לסיע ולהגיד להם עם מי לדבר, ושהם יכירו את הדברים ויכריעו. אני יודעתי מה שראיתי ועמדתי על כל הפרטים שבקשו ממני לברר."

• והם נוסעים?

"עכשיו זה לא זמן לנסוע. בעיתונות הכלל עולמית דווח על הטערה שהתעוררה, ואם עכשיו יגיע אדם ויתעניין הרבה מדי, הם יחשדו ולא יסוחחו איתו במקרה הטוב. במקרה הרע זה עלול להסתיים באופן אלים, שכן הם מפסידים הרבה מאוד כסף כתוצאה מהשערוריה שהתעוררה."

• ומה אתה אומר על עצם המחלוקת על הממ?

צאים?

"זה מורו בעיני, היו מי שחזו האם בידרו מספיק טוב. היינו עם שלושה אנשים. לי היה את מה שהגר"ש אלישיב תורה לברר. ליהודי הוסיף שהיה איתי היו שאלות נוספות, והוא עסק במציאת תשובה בעבורן. בירור היטב את הדברים. הגוי שימש כמתורגמן. אך מתברר שקל יותר לטפול האשמות ולהעלות טענות מאשר להתמודד עם הממאס."

מסקנות אישית

• כאן בישראל יש מי שאומרים שישכן שספק ההלכה שפורסם נגדם מרן הגר"ש אלישיב ישתנה, שכן הוא חיוף ודור משמעי מדד? "מה שגדולי התורה יחליטו ככה יש לנו, אני יודע מה ראיתי. היו מי שהתקשרו אלי ואמרו שגרמתי נזק כספי אדיר ליבאגנים יהודיים. הסבירתי שאני הבאנו את נתונים, וגדולי התורה הכהירו את עמדתם. בכל מקרה, כיוון שאני ראיתי את המתרחש שם גורי שלא משנה מה שיהיה - יש לי מסקנות אישיות."

• שהן?

"כפי שכבר ציינתי, אני דיברתי עם כמרים רשמים שהכחישו את העובדה שהשיער מיועד לעבודה האליל. הם קצת מתביישים בזה, שכן זה נראה טקס ששייך לימי הביניים. אבל אני, כשהייתי שם, ראיתי אנשים שורפים שיער עם קטורת. עבודת האלילים שם היא ללא שיעור. ההר מלא בעבודות אלילים שונות. יש חקירות ויש הקטרה. אני לא מתווכח עם מי שמבקשים לערער על המסקנות היוצאות מתוך דברי. אני גם יודע שכספרים על הכת ההינדית לא כתוב על העניין הזה, אבל אני ראיתי בעיני ושוחחתי עם המקריבים. מי שכעניין לחלוק על המסקנות מזומן לנסוע ולהביא עדויות אחרות."

"שוחחתי עם שליחם של הגר"נ קרליץ והגר"ש וואזנר להודו. הוא לא הצליח להגיע למקומות שאני הגעתי. כיוון שמרן הגר"ש אלישיב בהחיר לי היטב את מה שצריך בירור, והיו איתי אנשים שידעו היטב את השפה, קל היה לי לברר את כל הפרטים. לכן המידע שהוא הביא הוביל למסקנות פחות חד משמעיות"

"ראיתי את כל התהליך ושוחחתי עם המקריבים עצמם. הם אמרו לי במפורש שהגענוזים והגענוזים עושים את זה לעבודה זרה. נדהמתי לגלות שהם יודעים היטב את תורת הקרבנות ויש להם הקרבה עם קטורת, ויש להם שחיטה, ויש להם הקרבה ללא קטורת"

"הלכנו ברגל מהאכסניה. בדרך עצרה לנו מכונית משטרה שסייעה לנו להגיע אל המקום. הם היו צריכים משם משהו ונתנו לנו טרמפ. במתחם הפנימי של המקדשים לא מסתובבים תיירים, אך מאחר והאנשים הבחינו שהגענו בניידת משטרה, הם היו בטוחים שאנו משלחת רשמית של אנשי המשטרה..."

"להודו לא נוסעים עם המבורג ופראק. הם לא כל כך טפשים שם. הם ידעו היטב שחשיפת פעולותיהם - בעיתית ליהדות, ולכן מנהלי המקדשים שם וזיהים מאוד בשיחות עם הישראלים ולא פורשים בפניהם את מלוא המידע. הם חשבו שאני נוצרי..."

"בהודו חיים היום שמונה מאות מיליון הינדים. מספיק שאחוז אחד מהם (8 מיליון) תורם כל שנה את השערות, ויש לך מספיק שערות לכל שוק הפאות בעולם"

כחן משה

בלעדו

לאחר שנדמה היה שמערת הפאות הנכריות שככה, מתברר כי כעת מתחילה העבודה הקשה: איתור המפעלים ומקומות הייצור של הפאות ברחבי העולם והצבת תקנים מחמירים לצורך פיקוח על מקורות השיער. שליחי בית הדין "חניכי הישיבות" שבו מנסיעת עבודה בסין ובקוריאה וגילו נתונים מדהימים

שי פאר

הגאון דני יהושע הורביץ בודק שיער במפעל בסין

מאז נטל על עצמו בית הדין "חניכי הישיבות" ראשות הגאון הגר"מ גרסו לטפל לעומק בכל בעיית הפיאות ומקור השיער, נשלחו לחוץ לארץ משגיחים רבים למפעלי הייצור השונים, וערכו פעמים רבות סיורים במפעלים כשבכל פעם הם מפתיעים מחדש את המפעלים לפני ימים ספורים שבו משגיחי מערכת הכשרות מסויר נוסף שנערך בסין וקוריאה. המיוחד בסויר זה הייתה הצטרפותו של חבר הבד"ץ הגאון רבי אברהם יהושע הורביץ, שבא לעיבוד מקיבו ארצי סיורי הכשרות. הסויר היה ארוך ומקיף, כאשר רבני הכשרות מבקרים כמעט בכל המפעלים המייצרים פיאות עבור הציבור היהודי בכל העולם.

בסויר זה נוכחו חברי בית הדין בהוכחות איתנות לכל המסוות לסידורי הכשרות איתם התחילו, כאשר עוד טרם ידעו כולם על פרטי ועומק גושא הפיאות, והנה הוכח כי כל סידורי הכשרות שנעשו ברמה הגבוהה והמהמירה ביותר היו כנונים ומצודקים. בנוסף סיירו חברי בית הדין והוסיפו תיקנות במפעלים השונים. בביקור זה שערך חברי בד"ץ "חניכי הישיבות", מצאו שהסידור לתשתית הכשרית בנושא זה איתנים ונותני על אותו בסיס. כמו שאר דרישות מערכת הכשרות, כל השיפורים והיעולים בדרישות המערכת מתייצבים, נעשי הורן שיהיה פשוטה מלא של כמעט כל היבואנים בעולם והיצרנים הסינים והקוריאנים.

גלויות במקור השיער

במהלך הביקור ביקשו המשגיחים מהיצרנים לבדוק את האפשרות של יציר פיאות משיער הודי שיגיע בפקיה וכשרות מלאה, אולם להפתעת הרבנים נודע, כי מה שסופר לאחרונה על מקורות שונים בהודו בו"ש שיער כשר שאינו פן הבקשים, למעשה אינו ראוי לשימוש לפיאות עבור הציבור היהודי מבהינת האכילת ומשמש כמעט כולו ליצור פיאות גברים בלבד. לעיתים משמש גם ליצור פיאות לנשים "השחור". כן התברר שכמעט כל השיער ממנו נעשו פיאות בעבר ומקורו מהודו, הוא מודאות מהמקדשים השונים ברחבי הודו. כעת יושבני על המדוכה רבני הכשרות עם גדולי ישראל כיצד להכריע בעניין הפיאות שיקונים מהודו ועד כה הוחזקו כאיסור, אך עתה התברר שהם כמעט בוודאות איסור ולא רק הוחזקו כאיסור. מקורות השיער בסין מניעים מכל רחב מדינת סין, כלומר, שטח של גאות אלפי ק"מ מרובע. חלק מהתמודדות במערכת הכשרות היתה כיצד לפקח על קבלת השיער. במציאות לא ניתן היה לפרוס גאות רבות של משגיחים. כאשר יסנה רובלים רבים מהטובות במערכת הכשרות וברכיים את השיער הגיו לשוק השיער, והכפרים השונים בהם גזים את השיער שוכנים במרדף של אלפי

למצב טוב על פי הדרישות הגבוהות מאוד של הערכנים היהודים בעולם. כך לפי דברי כל היצרנים למשגיחי הכשרות.

לשם כך מחפשים במערכת הכשרות שיער איכותי שיתאים לבנות ישראל בכל רחבי העולם. מכיון ששיק השיער העולמי מודע לבעיית היהודים של דרישות גבוהות, ממלא קיים החשש של נסיונות החדרת שיער אסור במסווה של שיער כשר. היות שהגבולות בשיער הינם מאוד מאוד דקים וכישר האבחון בזה מחייב התמצאות במקורות השיער, איכות השיער ותורת השיער, נסיעות דשמי הצליחו כל העוסקים במלאכה מהמשגיחים ועד הרבנים חברי הבד"ץ ללמוד בסיוע פעיל של היבואנים וגם של היצרנים את נכחי התורה הו שער היום רבים מהיבואנים עצמם לא ידעו עליה כלום. אבל כמו שבכל דבר, יהודי שלומד דבר מה ממצא את ידיעתו בעניין עד תום, כך זו שנים רבות, כי מה שהם לא הספיקו ללמוד משך שנים, רבני הכשרות כבר הספיקו ללמוד בתקופה קצרה. אולם רבני ומשגיחי הכשרות מקפידים בפרט מול אנשי המורה המקפידים על עניין המכובדות, לתת להם את הכבוד הראוי. זאת כאשר בתחילה נכחנו הרבנים על ידי אנשי המורה שחפצו לבדוק שהרבנים אכן יודעים ומבינים בנושא, או אז נוכחו לראות

רחבי סין, מלבד בדיקות והשוואות דוגמאות השיער השונים על ידי מומחים ומשגיחי הכשרות, צורת ההשגחה מתבטאת ברמה העקרונית בהפתעה בביקורים במפעלים. מערכת הכשרות דרשה וקיבלה כתובות מדויקות של המפעלים, כולל בשפה הסינית, בכדי שכל נהג טקסי ידע בדיוק לזכרון להגיע, ללא שיפסדו ליצור קשר עם המפעל בכדי לדעת להיכן להגיע. בנוסף דרשה המערכת שכל מקום במפעל יהיה פתוח לחלוטין לפני רבני ומשגיחי הכשרות וכל ניר יהיה פתוח לפנייהם, כולל הסכמים מסחריים, עלויות, כמה מוכרים ובכמה קונים, כמה היבואנים משלמים וכו'.

כך בכל ביקורי הפתח הרבים שאירעו במפעלים השונים תוך תקופה קצרה, נחתו לפתע במפעל רבני ימשיחי הכשרות באופן פתאומי להלוטין כשאף אחד לא ידע שהם אמורים להגיע. הרבנים והמשגיחים נהתי בשערי המפעלים במקומות בהם הם נותנים כשרות, בדקו ופיקחו על כל הנעשה במפעל. משגיחי הכשרות מספרים כי הם באים למפעלים ומומעים את הבעיות של היצרנים המתמודדים עם יצור של שיער אותו לא הכירו קודם, כיון שהלק מהם היו מייצרים שיער הודי ייחודי ונאלצו לעבור לשיער סיני שברמת העקרונית בחלקי הוא פהית יהודי וצריכים להביא אותו

ק"מ האחד מהשני, כשבכל כפר גושים מירי יום מסיימים כ-2 קילו שיער. משקל ממוצע של קבוצת שיער (קוקון) הנו בערך מאה עד מאה וחמישים גרם. כשאריך נגיע למשקל של נאטיים גרם. לכן התפתח הוא ללמוד להכיר את השיער הסיני וההודי בכו לבין קבוצות שיער שמגיעות מארצות אחרות, כדי שהמשגיחים המסתובבים במפעלים ילמדו לזהות בוודאות את השיער שמקורו מסין. כן היה על משגיחי הכשרות לבדוק שהמפעלים הסיניים יקבלו שיער גולמי בלבד ולוודא שהשיער הגיע למפעלים במזרח הרחוק באירופה מגיע אך ורק ממקורות מאושרים על ידי מערכת הכשרות ששם יש לכשרות פיקוח מלא שהמזרחים ששולחים למפעלים השונים במזרח הרחוק, בארה"ב, בישראל ולכל המדינות היהודיות שיער אירופאי ולא שיער הודי שעבר "ניירת" כלומר, שבמקום שהשיער יראה הודי, הרי הוא נדמה כאירופאי על ידי עיבוד השיער. דבר שגם למישהו קשה לאבחן את מקור השיער לאחר עיבודו. צוין כי יצרני שיער רבים לא יכלו לעמוד בדרשות מערכת הכשרות ולכן לא יקיבלו הכשר ופיקוח על השיער.

צורת ההשגחה

לנוכח כך שלא ניתן לפרוס משגיחים בכל

כחן השלפה

כי הרבנים מכינים ויועצים אף יותר מהם, אולם הכל נעשה תוך כבוד ליצרנים דבר שגרם שיתוף פעולה פורה בין הרבנים ליצרנים, במהלך הבדיקות המהמירות. הרב"ג אברהם שלזינגר אחד ממפקחי הכשרות מסביר את הפערים בידיעה ובהבנה בינם ליצרנים, ש"רמת הידיעה של היצרנים בשו"ע היא הרבה יותר משלנו, אבל מכל הכמויות והמגוון שאנו בודקים בתקופה קצרה זו למדנו דברים שהם לא חלמו עליהם וחלקם כלל לא יודעים". לדוגמא, הרבנים גילו ליצרנים שבסין ניתן להשיג שיער ברמה איכותית מאוד, מה שיכול להוות תהליך לשיעור ההודי. אמנם חלק מהיצרנים אומרים כי הם לא מסוגלים להגיע לכל מיני "חורים" לגייס שיער איכותי זה.

ותמודדות היצרנים

יצרני שיער הפיאות ברחבי העולם נתקלים לפתע בדבר חדש של כשרות וביקורת על יצור הפיאות, דבר שבהחלט מקשה עליהם בתפקודם. זאת כאשר ליצרנים כלל לא הייתה עד עתה גישה עם רבנים ולחלקם כלל לא עם יהודים, לפתע באים רבנים בדרישות מסוימות וליצרנים במידה מסוימת זה לא נזה והתמודדות עם הדרישות. אבל בהדרגה האחרונים כבר הספיקו היצרנים ללמוד שהדרישות הינן גיוניות, על אף שכמעט ואינן מובנות להם ורובם לא מבינים כלל מה הרבנים רוצים ולמה הם חותרים, אולם הם רוחשים הערכה לרבנים אחרי שהבחינו כי הרבנים לוקחים את הדברים ברצינות ועושים מעקבים רציפים, משלוח דואר אלקטרוני, מכתבים ופקסים על כל התקדמות וכל פרט. אחד היצרנים בקוריאה שיער בתחילת בדיקת מקור השיער דואר אלקטרוני חירף ביותר אל הרב"ג אברהם שלזינגר, מוביני הכשרות וכה כתב: "אתם משניאים את היהודים על העולם הקוריאני". לא פחות משבט היצור, מלכד עיסוקו ביצור פיאות, משמש כדמות בכירה מאוד באגודת היצרנים קוריאה ישראל, כשעל דש בגודו מופיעה סיסמה קבועה של דגל ישראל ודגל קוריאה יכוננא שבתחילה הוא נלחץ מהפיקוח הצפוני. אולם בביקור הרבנים האחרון, לפתע השתנתה התנהגותו בסיבוב הד של מאה ושמונים מעלות והוא נהג בכבוד ובדרך ארץ בצורה מדהימה כלפי הרבנים.

קידוש השם

במשך התקופה הקצרה חילחל בתודעתם של היצרנים עניין הכשרות, עד שהרב שלזינגר אשר שותתף באופן קבוע בביקורים השנתיים מעיד, כי המצב שנוצר הוא ממש קידוש השם. רק ביום ששי האחרון בשעות אחרי הצהריים, שעות ספורות לאחר שובם של הרבנים מהביקור

עם מנכ"ל מפעל לפאות בקוריאה

הרב הרב"ג ורח"ב שלזינגר עם מנכ"ל המפעל בקוריאה

שהביאן היהודי הוא זה שהדליק את התנור...

תיקון גדול

הידוש מהפכני לכל בעיית הצניעות בנושא הפאות, שמעתה ואילך הפיקוח יהיה בנוסף על מקור השיער שאינו ממתמי עבודה זרה, גם על צניעות הפאות. פאה שלא תתאים לדרישות שקבע בית הדין - לא תקבל אישור. יבנים יראשי ישיבות ברכו על הצעד החשוב לעצור את פריצת הפאות, בד בבד עם בדיקת מקור השיער לתועלת הציבור, מסי השלפון מבית הדין לביורויים בנושא הפאות: 03-6169070/780

האפיו הוגש לשולחן שלם והגישו הכל בכלים חד פעמיים. אולם הבעיה ההלכתית שהייתה קיימת במקרה זה הוא ביטול עכורים, מה שחסך למשגיחים לבדוק את יתר בעיות הכשרות. המשגיחים פנו בתביבות לאנשי המפעל והסבירו להם שבפעם הבאה יקראו להם מראש טרם יבשלו בכדי שייסקו את התנורים ויזכרו לבדוק את יתר ההלכות. לשאלת המשגיחים מניין ידעו את כללי הכשרות עליהם כן הקפידו, סיפרו שאחד היבואנים היהודים אותו התבקשו בעבר, הסביר להם באחד הפעמים כיצד לאפות דגו כללי הכשרות והם נזכרו בדבריו בעת, אולם שכתו

עביר היהודים. לסיים, מספר משגיחי הכשרות ל"קו עיתונות דתית" מקרה שאירע במהלך הביקור האחרון באחד המפעלים. בעלי המפעל בו ביקרו המשגיחים הומיניו אותם לאורחות צורים, אולם המשגיחים אטרו להם שיאכלו ירקות כלבד. להפתעתם הרבה של המשגיחים, כאשר הם הגיעו לארוחת הדקות, האי על השולחן דגים, תפוחי אדמה ומאכלים שונים אותם הכיני כשר למחזור. הם אפו בתנור עם מספר עטיפות של נייר כסף על ידי המלחים היסבתיים, הראו את השמן הכיני המעושן, הראו עהות ווא משר, הרג

מישיכים לרכוש פיאות רק עם הכשר

זאת לאור הגילויים כי מספר יצרנים הציגו שיער מהודו ומסין כשיער אירופאי • משגיחים מטעם בית הדין "חניכי הישיבות" ממשיכים לפקח ולעקוב אחר מקורות השיער

מאת: אברהם בן חיים

למרות שחלף זמן רב מאז התעוררה פרשת הפאות הנוכריות והאיסור שהוטל על השימוש בפיאות שמקור השיער שלהן מהודו - הציבור לא שוכח את הפסיקה וממשיך להקפיד לרכוש פיאות אך ורק עם תווית כשרות והשגחה על מקור השיער.

מי שממשיכים וביתר שאת לעסוק בנושא ולפקח על ייצור פיאות ומעקב אחר מקורות השיער, הם נציגי בית הדין "חניכי הישיבות" שבראשות הגאב"ד הגאון רבי מרדכי גרוס, שהיה הראשון שפעל לבירור הנושא לעומק בהנהיית מרן פוסק הדור הגר"ש אלישיב.

הבדיקות שנערכו גם בתקופה האחרונה העלו כי הפיאות הטובות עם השיער האיכותי, הן או מאייפסה או מהודו ואילו השיער הסניני הוא פחות טוב ונוצר מצב שצריך להתחיל למצוא מקורות שיער נוספים, שיהיו איכותיים ושיוכלו לפקח עליהם שהם ללא חשש תקינות עבודה וזה כפי שהיה על השיער מהודו.

לשט כך נעשתה פניה ליצרנים בסין ובקוריאה הדרומית במטרה לאתר יאמן בתקופה האחרונה חלק מהיצרנים הרימו את הכפפה וחוזרים עם הצעות שונות, הם ניתנים את הפרטים של מנקי ית יתם הם מעניינים ליכוש את השיער,

כשלעתים מדובר במדינות העולם השלישי, במקומות נידחים שלמעט ילידי המקום כמעט ולא מגיעים לשם אנשים וכמובן שגם תנועת המטוסים לשם קשה ומסורבלת. נציגי בית הדין, למרות התנאים הקשים הגיעו לאותם מקומות ועקבו אחר תהליך ייצור השיער. בחלק מהמקומות התגלה שיער מאוד איכותי, זאת משום שילידי המקום משתמשים בחומרים טבעיים לעיבוד והפיפת השיער.

היצרנים קונים רק מסוחרים מקומיים, ובית הדין בודק את האפשרות והיכולת של הסוחרים המקומיים לספק שיער ונציגיו מקבלים עדכון על כל משלוח שיוצא משם כדי לבדוק ולהתאים את הכמות ליכולת הייצור של אותו מפעל וכדי מה שמאפשר מעקב מדוייק.

שיער הודי במטוה אידו'י

מקור חדש נוסף לשיער איכותי הוא מארגנטינה וברזיל. מספר יצרנים יהודיים פנו לבית הדין בבקשה לקבל כשרות לבני הקהילה המקומית, ובעקבות הביקוש החלו לייצר גם עבור הארץ ובזמן הקרוב יגיע לארץ פיאות מאותם מפעלים שהיקשו לצורכי הציבור והיהודי והשיער מופק מהדגה הראשון.

למעשה, אנונימי המפקחים מטעם בית הדין,

יש כיום תחליפים ראויים לשיער מהודו ויבואנים רבים החלו להביא לארץ פיאות איכותיות ובכשרות של בית הדין 'חניכי הישיבות' ומשום כך חשוב להמשיך ולדרוש את הפיאות עם תווית הכשרות. חשיבות ההקפדה על השגחה קיבלה משנה תוקף כאשר במהלך הביקורים של המפקחים והבדיקות שנעשו, הגיעו למסקנה שחלק מהשיער שמגיע מאירופה הנו שיער מזוייף. הוויפניב לוקחים שיער הודי או סיני, מעבדים אותו והופכים אותו לשיער אירופאי. בביקור האחרון במפעל בסין, הציגו למשגיח שיער שכבכול מגיע מאיטליה ושאלו את דעתו על השיער. המשגיח השיב שזו שיער מזוייף, שרק עבר עיבוד באירופה. במפעל ביררו את העניין ביסודיות ונוכחו לדעת שאכן המשגיח צדק והם אמרו לו שמבחינה מקצועית מדובר בחונאה, שמוכרים ללקוח שיער זול ופשוט במטוה אירופי והביעו פליאתם על חלק מהסוחרים בישראל. כשסיפר המשגיח כי המערכת אינה מאשרת לייבא שיער מאיטליה ואין אישורים למפעלים משם, אמרו מנהלי המפעל שזה מהלך נכון גם מבחינה מקצועית.

יצוין כי בית הדין נותן דעתו על כשרות וצניעות הפיאות ע"י תווית המוצמדת לכל פאה ונתון הכללים הנדרשים ללבישת פיאה ע"פ התורה.

מפעל חדש לייצור פאות הוקם בסין

הרה"ג יהושע הורביץ בביקור הקודם במפעלי הפאות

המפעל נוסד ויפעל בכפוף להנחיות בית הדין "הניכ" הישיבות" בראשות הגאב"ד הגר"מ גרוס • שליח בית הדין הרב אברהם שלזינגר נכח בחנוכת המפעל

כשרים באיכות טובה שמתאימים למגזר היהודי לצורך כך נעשו ביקורים במדינות שונות ובחלק מהמפעלים באזורים נרחבים במזרח הרחוק, נמצא שיער שעונה לקריטריונים שהוצבו, כמו כן נקבעו סידורי כשרות באילו דרכים יגיע השיער למפעלים. בנוסף נערכו ביקורי פתע במפעלים שכבר זכו לאישורים, הביקור העלה כי לא היתה כל חריגה בנהלים, וכל פאה הנושאת את תווית בית הדין, מופקדת מתחילת מקור השיער עד גמר ייצורה.

החלק השני של הביקור היה חנוכת מפעל חדש בסין, בבעלות קוריאנית. המפעל נבנה מהמסד ועד הטפחות לפי הנחיות בית הדין, הכוללות את בדיקת מקורות השיער, קבלת השיער, ייצור הפאות וסימונם.

בשקט שהתקיים במקום בהשתתפות שרים ממדינות קוריאנה וסין, התייחסו בעלי המפעל לעובדה שהמפעל הוקם עבור הציבור היהודי וכן סיפרו על התרשמותם מהחכמה שהם מגלים אצל היהודים איתם הם מתעסקים.

הקמת המפעל החדש תאפשר לציבור לרכוש בעוד מספר חודשים פאות נכריות, תוך ידיעה ברורה שהכל בכשרות לכתחילה, נכל פרט והליך, נודע כי יובאנים רבים החלו במגע עם מנהלי המפעל החדש כדי לרכוש מתוצרתו ועוד בעניין הפאות, מכירור שנעשה השבות נמסר מבית הדין "הניכ" הישיבות" כי האיסור שנתפרסם אודות הפאות מדגם ה"יורו קאסט" ו"אירו קאסט" נשאר בעינו ולא כפי שמספר חנויות ניסו לפרסם לאחרונה.

מאת: אברהם בן חיים

בשורה משמחת לציבור בני התורה הגיעה השבוע מהמזרח הרחוק - מפעל חדש לפאות נכריות הוקם בסין והחידוש המרענן הוא שהמפעל הוקם מהמסד ועד הטפחות בביקור ובהכוונת בית הדין "הניכ" הישיבות" בראשות הגאב"ד הגאון רבי מרדכי גרוס.

כזכור מאז הכריע מרן פוסק הדור בשאלת השיער המגיע ממקדשים כהודו, שהיננו בגדר תקרובת עבודה זרה, נדרש בית הדין "הניכ" הישיבות" לסוגיא ולאחר שנפגש הגאב"ד הגר"מ גרוס עם מרן הגר"ש אלישיב, נקבעו הכללים ונשלחו המפקחים מטעם ביה"ד למדינות בהן מיוצרות הפאות, כדי לעמוד מקרוב ולגדר את מקור השיער. יובאנים רבים פנו בבקשה לבדוק את הסוורה שברשותם ולאשר שהשיער כשר, לאחר שהעניינים נבדקו לעומק במדינות המזרח הרחוק ע"י המפקחים, ישבו דיני ביה"ד ואישרו את הפאות שלגביהן לא היה קיים כל חשש, ונזק כדי הבדיקות לאשר את הסוורה שהיתה כבר בשוק, בעתה ניסיון להביא למצב בו מפעלים יעבדו עם הכשר ופיקוח צמודים. בביקור הקודם לפני מספר חודשים של שליחי בית הדין "הניכ" הישיבות" הרה"ג יהושע הורביץ והרב אברהם שלזינגר, הוזל במגעית ובבניית מסגרת לתנאי הכשרות.

בשבוע שעבר נזר שליח בית הדין הרב אברהם שלזינגר מביקור נוסף במזרח הרחוק. הביקור נחלק לשניים. ראשית, חיפוש מקורות שיער

רחוב רבי יהושע 20 בני ברק 51430
טל' 03-6169070/80 פקס 03-6164828

תאריך: כ"ג מנחם אב תשס"ד

ע"כ לפי החלטות בית הדין, אסור להשתמש בהם, למוכרם או לסרקם, ואין לסמוך. כלל ששיער הפאות מארץ הג'יל, אינו ממינתם עבודה זרה.

הרב פינחס ברונפמן הרב אהרן מיטלמן הרב משה רוט הרב יהושע הורביץ
(ינחם ב"ר יצחק הלוי) אהרן ב"ר אביב אהרן אברהם יחזקאל אברהם יחזקאל

גם אני דעתי העניי כדעת והחלטת חברי בית הדין שליטי"א

Adm. Serv.

דברי ידידי הגאב"ד הרנ"מ גרוס שליט"א איינ-
חזוק, וכל הפורש ממנו כפורש מן החיים,
וכבר הזהירנו תורה"ק מאד מתקרבות ע"ז,
בלאו דלא תביא תועבה אל ביתך, ובעשה
דשקץ ותשקצנו.

ובזכות שמירת התורה חקי טובה לראות
במהרה להעביר גלולים מן הארץ ולתקן עולם
במלכותו יתברך שמו.

וע"ז באתי עה"ת
משה מרדכי קארץ

South Africa

مجلس شورای اسلامی

לאחר עיסוק טובא בענינים אלו חרינו מצטרף
לדברים הנ"ל, יוש השש גדול למכשול בלא
בירור אמיתי וכדא"י, וראוי להזהר מאד בכדי
שלא להכשל חיי באיסורים חמורים אלו.

וע"ז באתי עה"ת
הרב חיים כ"ץ
רב שכונות רמות רמז
ורמות אלון חיפה

9

